

**Bergen Rotary
Klubb 90 år**

Styret i jubileumsåret

President:
Nils Tore Skogland

Innkommende:
Jan Sommerfelt-Pettersen
Eva Løkeland Lerøy
Klubbteneste

Styremedlem:
Eva Løkeland Lerøy
Internasjonal teneste

Styremedlem:
Kjetil Horneland
Samfunnstjeneste

Styremedlem:
Helge Dyrnes
Yrkestjeneste

Past president
Arve Moldskred

Kasserer:
Svein Arne Skreden

Sekretær:
Hillevi Runshaug

Revisor:
Nils Aardal

Hilsen fra presidenten i jubileumsåret

Bergen Rotary Klubb er blitt 90 år. Møtene i klubben og de ulike komiteene preges av godt kameratskap mellom ulike generasjoner og nasjonaliteter i en uhøytidelig og kunnskapsrik ramme. Medlemmenes yrkesbakgrunn inkluderer for tiden bl.a. sivilingeniør, lege, professor, førsteamanuensis, høyskolelektor, rektor, advokat, fysioterapeut, domprost, arkitekt, tannlege, personalsjef, revisor, rådgiver, konsulent, kjøpmann, stipendiat, historiker, museumsleder, naturverner, samt private og offentlige direktører.

Denne unike samlingen samfunnsengasjerte mennesker hjelper hverandre til å fremme etiske lederskap og bidrar til å gagne andre. I jubileumsåret støtter Bergen Rotary Klubb Stiftelsen Fargespill som driver inkluderende kulturarbeid og bidrar til forståelse og forsoning mellom ulike nasjonaliteter. Klubben bidrar med mentorer til elevbedrifter på Bergen Handelsgymnas slik at elevene lærer å skape sin egen arbeidsplass. Vi støtter The Tall Ships Races Bergen slik at ungdom mellom 15 – 25 år får lære å være “medseiler” på ulike

seilskuter. Gjennom The Rotary Foundation bidrar klubben dessuten til internasjonale vann-, humanitære- og kompetansebyggende prosjekter og utryddelse av Polio. Program- og jubileumskomiteen, og leder Toril Tysnes Lund, har bidratt til at klubben har fått lærerike foredrag og en god feiring av 90-årsjubileet. Håkon Grønstøl har vært redaktør for vår jubileumsbok og skrevet og samlet historier og bilder fra klubbens liv og Kjetil Horneland har designet boken. Vi vil rette en særlig takk til dem, samt klubbens styre og alle våre medlemmer i jubileumsåret.

Det er en stor glede å lede en så kunnskapssøkende, inkluderende og engasjerende klubb som Bergen Rotaryklubb.

Årets motto fra presidenten i Rotary Internasjonal er “Engage Rotary - Change Lives” Dette signaliserer en viktig oppfordring om å engasjere seg og gagne andre. Bruk Rotary aktivt, hjelp hverandre ved å gjøre gode etiske valg basert på fire spørsmålsprøven og bidra til å skape et samfunn i balanse med naturen vi deler med andre mennesker, planter og dyr. Jeg ønsker alle et godt Rotary år!

Nils Tore Skogland
President Bergen Rotaryklubb
2013-2014

Hilsen fra distrikt 2250

Det er en stor glede å få gratulere en av de største klubbene i distrikt 2250 med jubileet i 2014. Klubben har charter-dato 27. desember 1924 og klubbens fadderklubb, Oslo RK og landets eldste klubb, feiret sitt 90-årsjubileum i 2012.

Bergen RK er en klubb med mange og gode tradisjoner samtidig som blikket er vendt fremover. Klubben har 73 medlemmer med en god aldersspredning og kvinneprosent på nesten 25 %. Dette har gitt klubben et mangfold av yrkeserfaring som mange medlemmer setter stor pris på – noe tilbakemeldingene på klubbens hjemmeside tydelig bærer preg av. Dessuten vektlegges det gode kameratskapet som alltid har preget atmosfæren på møtene. Når selv de yngste medlemmene snakker om stort engasjement, viser det at alder er ingen hindring for å ta fatt på store og små prosjekter, både lokalt og internasjonalt.

Undertegnede besøkte klubben i oktober 2013 og kan bekrefte engasjementet. Styret og komitelederne, som møtte til formøtet, gav til kjenne et imponerende arbeid og god struktur for å oppfylle Rotarys mål om å gagne andre. Lokale prosjekter som støtte til "Fargespill" – et musikalsk prosjekt som binder sammen barn og unge fra ulike kulturer, mentorordning for ungdomsbedrifter ved Bergen Handelsgym (BHG), aktivt engasjement for å gi ungdom mulighet til å delta på Rotarys lederprogram, RYLA og arbeid for å utrydde Polio i verden, End Polio Now-prosjektet.

Bergen RK har vært usedvanlig dyktig til å dele ut Paul Harris Fellow (PHF), i alt er det blitt 37 utmerkelser til mennesker både innad i klubben og utenfor som har gjort seg fortjent til denne æren ved samfunnsganglig innsats. Derved har klubben også gitt et stort bidrag til The Rotary Foundation (TRF).

For distrikt 2250 er det viktig at vi har klubber som Bergen RK – store og med et mangfold av mennesker i ulik alder, kjønn og yrkeserfaring og med et varmt hjerte for å gjøre verden bedre både for de nære forbindelser og ute i verden hvor det finnes så mange som trenger vår oppmerksomhet og hjelp. Takk til alle i klubben for det gode forbildet dere er og lykke til med arbeidet i de kommende år!

Med god Rotary-hilsen fra
Tove Kayser
DG 2250 2013 – 2014

Forord

Det var Fredrik-Mehn Andersen som gav meg i oppdrag å være redaktør for jubileumsboken til klubbens 90.års dag. Fredrik var den gangen president, og styret hadde bestemt at klubben ville markere jubileet, bl.a. på denne måten.

Da han spurte, var det langt fram, og oppgaven fristet meg. Einar Kolbjørnsen hadde hatt ansvar for boken som kom ut til 75 års jubileet. Det ble også gitt ut en bok ved 40. års jubileet. Her var Alf Knag redaktør. Når det gjelder 50 års beretningen, hadde Johan H. Meyer, sammen med Alf Knag, redaktøransvaret. Min oppgave var å gi kunnskap om de siste 15 årene. Likevel var det viktig for meg å gi leseren innblikk i hele klubbens historie. Det har derfor vært nødvendig å hente stoff fra det som er blitt skrevet før.

Målgruppen for boken er selvsagt klubbens medlemmer. Videre regner jeg med den vil bli lest av medlemmer i andre rotaryklubber, både våre fadderklubber og andre. Vi er tross alt en av landets eldste klubber. Når nå oppgaven nærmer seg slutten, vil jeg hevde at vi har en historie vi kan være stolte over og som må interessere mange. Den bør også kunne gi nye medlemmer et godt utgangspunkt for medlemskapet i klubben vår.

Oppgaven ble langt større enn det jeg trodde da jeg svarte "ja", men den har vært meget interessant. Først og fremst har jeg lært mye om de 90 årene vi har lagt bak oss. Jeg har fått stor respekt for mange av de som har vært medlemmer opp gjennom årene, og den entusiasmen de har vist. Særlig spennende har det vært å få innblikk i klubbens virksomhet gjennom krigen.

Det er vanskelig å trekke fram enkeltpersoner fra klubbens historie, men det er riktig å nevne Calle Godske. Hans entusiasme og innsats er beundringsverdig.

En jubileumsbok er selvsagt ikke noe enmannsarbeid. Boken er blitt til gjennom et teamarbeid med mange bidragsytere. Jeg har hatt meget god hjelp og fått gode råd av redaksjonskomiteen som har bestått av: Bjørg Børkje, Fredrik Mehn-Andersen, Arve Moldskred, Nils Tore Skogland og Hillevi Rundshaug. En stor takk skal Tor Samuelsen ha for bilder han har stillt til disposisjon.

Den som til syvende og sist har gjort mest for å gjøre boken tiltalende og lesbar, er Kjetil Horneland. Kjetil har hatt ansvaret fra jeg leverte manus, til boken nå foreligger. Han står også bak mye av billedstoffet i boken. En særlig takk må jeg få rette til Kjetil. Jeg må også få takke til min kone, Reidun, for alt hun måtte gjøre når jeg kunne skylde på at boken krevde min oppmerksomhet.

Til slutt vil jeg bare si:
"Tusen takk for at jeg fikk denne oppgaven."

Hop, april 2014
Håkon Grønstøl

Innhold

2	Styret i jubileumsåret	59	Bergen Rotary Klubb skapte ringer i vannet
3	Hilsen fra presidenten i jubileumsåret	60	Våre fonds
4	Hilsen fra distrikt 2250	61	En hjørnesten i klubbens liv
6	Forord	62	3 minutteren
9	Slik begynte det hele	63	Roller
15	Året 1999-2000	64	Stillheten
16	Året 2000-2001	65	Biblioteket
17	Året 2001-2002	66	Riktig første gang!
18	Året 2002-2003	68	Ole Bull
19	Året 2003-2004	69	Torskeaften 2012
20	Året 2004-2005	70	Jacob Skarstein fyller 90 år
21	Året 2005-2006	72	Rotary Fellowship
22	Året 2006-2007	74	Hilsen fra Jan A. Marcusson
23	Året 2007-2008	77	Hilsen fra Aalesund RK
24	Året 2008-2009	77	Hilsen fra Arna RK
25	Året 2009-2010	79	Hilsen fra Bergenhus RK
26	Året 2010-2011	80	Hilsen fra Torgalmenning RK
27	Året 2011-2012	81	Hilsen fra Askøy RK
28	Året 2012-2013	81	Hilsen fra Bergen-Syd RK
29	Året 2013-2014	82	Hilsen fra Bjørgvin Inner Wheel klubb
		83	Tabula Gratulatoria
31	Klubbtur til Riga 1999		
32	Tur til Bratislava		
34	Rotary - mer enn klubben		
37	Rotary International		
39	Øst-Timor prosjektet		
41	Rotary og PolioPlus		
42	Innsatsen for DiDi barneteater		
44	Ryla		
45	Slik opplevde jeg Ryla		
47	Fargespill		
49	Paul Harris Fellow		
50	Kvinner i Rotary		
53	Presidentens tale på 80-årsjubileet		
55	Et lys i mørket		
55	Rotary og hurtigruten		
56	Ungt entreprenørskap		

Foto:

Business Region Bergen

Tor J. Samuelsen

Thor Brødreskrift / Fargespill

Design:

Kjetil Horneland

**Bergen Rotary Klubb i
90 år**

Slik begynte det hele

Når vi nå går mot 90-årsjubileet, teller klubben vår 73 medlemmer. Vi er del av en verdensomspennende bevegelse som teller mer enn 1.2 millioner medlemmer fordelt på 33.000 klubber i 200 land.

Det hele begynte for 99 år siden, 23. februar, i for oss det viktige året 1905, ble den første klubben stiftet i Chicago av Paul Harris. Det er denne datoen vi regner for Rotary sin fødselsdag.

Det gikk 17 år før Rotary kom til Norge. Oslo Rotary Klubb fikk sitt charter 1. juni 1922 som landets første. Litt over 2 år senere, 18. oktober 1924, fikk Stavanger Rotary Klubb sitt charter. Rotary er en organisasjon av yrkesutøvere som nyter almen tillit. Rotarys motto er "Service above self" Målet er å fremme høy etisk standard: Medlemmene skal kunne gi uegennyttig hjelp og støtte privat, på jobb, lokalt i eget område og internasjonalt. Norge er i dag ett av de land i verden som har høyest rotarianer-tetthet og er delt inn i 7 rotary-distrikter.

H.M.Kong Harald er æresguvernør for de norske rotary-distrikter og Paul Harris Fellow.

1926 er et merkeår i Rotarys historie. Da opprant ideen om de 4 hovedveier, Avenyer. De 4 er: Klubbjeneste, samfunnstjeneste, yrkestjeneste og internasjonal tjeneste. Over hele verden møtes medlemmene en time hver uke hele året. Et rotary-år går fra 1. juli til 30. juni. Medlemmene har møteplikt for minimum 60 % av møtene. For å bli medlem, må en bli invitert. Rotary-klubbene skal være et speilbilde av samfunnet.

Bergens Rotary Klubb ser dagens lys

Da det i løpet av våren 1924 ble gjort forsøk på å stifte en Rotary Klubb i Bergen, så nok byens sentrum helt annerledes ut enn i dag. Dette var bare 8 år etter den siste store bybrannen og det hadde gått tregt med gjenoppbyggingen. Nedgangstiden etter 1. verdenskrig satte også sitt preg på bybildet. Dette var rammene da to av Oslo Rotary Klubb sine medlemmer kom til byen for å søke kontakt og sondere terrenget med siktemål å opprette en klubb her i byen. Det ble innkalt til møte på Hotel Norge 12. juni 1924. Møtet ble holdt i "Bergsliensalen" og det møtte 17 herrer. Forsamlingen ble så enige om

å stifte klubben, og i det valgte styret, ble Henrik Vedeler formann. Det ble besluttet at klubbes faste, ukentlige møtedag skulle være fredag, og møtetiden fra kl. 19 til kl. 20.

Første året hadde klubben 15 aktive medlemmer. Det første ordinære møtet ble lagt til Hotel Rosenkrantz, eller Bergens Folkehotell som det het den gang. Delvis ble også møtene avholdt i medlemmenes privatboliger.

En oppsummering av de første 50 årene

Å gagne andre

Leser vi klubbene historie, må vi beundre medlemmene i denne først tiden for det samfunnsnyttige arbeidet de la ned. Det er sagt, med en viss rett, at klubben var en smie, et verksted hvor gode ideer og tanker ble lagt fram. Dette var ideer som senere ble fremmet gjennom andre kanaler. Klubben skulle ikke opptre som en organisasjon utad i slike spørsmål. Når klubben i sin tid, med store offer både fra medlemmene og klubbens side, gikk til innkjøp av Godskegården for å drive kursvirksomhet der, var det ikke for å fremheve klubben. Det var for å sette en god plan ut i livet og dermed gagne samfunnet. For å skape et bedre forhold mellom by og land satte klubben hvert år opp premier ved landbruksutstillingen her i byen. Målet var også "å gagne andre" da klubben i sin tid startet sommerkoloni for barn under skolepliktig alder. Behovet viste seg å være stort og dette var noe som krevde stor innsats fra klubbens medlemmer. I de første årene tok klubben initiativ til å utlyse premiekonkurranser. Den første var av sosial karakter og myntet på ungdommen. Den neste kom alt i 1927 og tok opp spørsmålet om hvilke krav som måtte stilles til våre jordbruksprodukter. Denne oppgaven vakte stor interesse og den premierte besvarelsen ble trykt og distribuert i stort opplag. Hvert år oppnevnte klubben en "By- og land komite" med hovedoppgave å fremme samarbeidet mellom byen og bygdene omkring. Rundt i hele landet stod skogsaken sterkt. Fra Trondheim Rotary Klubb kom tanken om også å engasjere seg på dette feltet. I november 1931 ble det holdt et stort skogmøte i klubbens regi. Her er det riktig å nevne en av klubbens medlemmer, Georg von Erpecom. Han var eier av Lysekloster og hadde på sin eiendom plantet ut over 400 000 treplanter. Dette var noe som skulle skape verdi for kommende slekter.

De vanskelige 30-årene

Mellomkrigstiden var på mange måter en vanskelig tid med stor arbeidsløshet. Det går fram av klubbens historie at dette var et problem som gjentatte ganger blir tatt opp i klubben. I Tyskland var Hitler kommet til makten, og en mørk skygge bredte seg over Europa. På denne bakgrunn var freds- og nedrustningsspørsmål oppe til behandling. Innen Rotary så man i begynnelsen av 30-årene og fremover med sterkt bekymring på nazibevegelsen i Tyskland. Paul Harris, som besøkte landet i 1934, ble møtt med store demonstrasjoner og Rotary ble beskyldt for å være "et maktorgan for jødedommen".

Angrepene mot Rotary i Tyskland var også tema i vår klubb. En håpet at tysk Rotary skulle slippe inngrep eller på andre måter lide overlast. Det lyktes ikke å stanse agitasjonen mot Rotarybevegelsen, og det endte med at Rotary ble forbudt.

“Fredagsklubben” - fredag 22. november 1940 – fredag 18. mai 1945

I Norge kom forbudet i november 1940. Det siste møtet ble holdt på Grand Cafe fredag 27. september 1940. Til møtet forelå det et skriv datert Bergen 21. september 1940. Skrivet finnes i dag i klubbens arkiv på Byarkivet.

“Sicherheitspolizei N.K.,Bergen.
In der Wohnung des Kaufmanns Tornøe:
3 Ordner (Inhalt Schriftwechsel des Rotarykl.)
1 Referatsprotokolbuch und diverse
Drucksachen vorläufig Sichergestellt bei der
hiessigen Dienststelle asserviert.

Lang (SS-U.)
L. Schmitdt (SS Oberscharführer)

Tyskerne kunne imidlertid ikke forby at det ble startet en klubb som bare hadde et sosialt tilsnitt. Rotarymedlemmene startet en bridgeklubb under navnet “Fredagsklubben” Her møttes medlemmene og “spilte bridge” hver fredagskveld gjennom hele krigen. Kortene var i alle fall alltid til stede selv om de ikke ble så flittig brukt. Klubben meldte seg også inn i den lokale kortspillerorganisasjonen. Bergen Rotary Klubb var den eneste i Norge og Danmark som holdt sine ukentlige møter gjennom hele krigen, men altså under dekknavn. Møtene ble som regel holdt på Restaurant Bellevue, men også noen ganger på Hotel Norge. Det er ikke tvil om at “Fredagsklubben” sveiset medlemmene bedre sammen enn noen Rotary Klubb kunne ha gjort på vanlig vis.

Stort sett gikk dette uten store problemer, men oppstandelsen var selvsagt stor den fredagskvelden Bellevue ble omringet av Gestapo som ankom restauranten i 5 biler. Bevæpnede gestapister stod plutselig i rommet og passene, sammen med yttertøyet i garderoben, ble undersøkt. Klubbens tidlige guvernør og past president, Eilif Amundsen, ble tatt inn i et sideværelse til forhør. Det var i møterommet en del papirer og dokumenter som gjerne ikke burde falle i fiendens hender. Heldigvis var det en åpen peis i rommet. Da tyskerne kom tilbake, brant det friskt i peisen. Amundsen ble arrestert og ble sittende 20 dager i tysk fengsel.

Et møte som sent ble glemt – fredag 18. mai 1945

Men endelig opprant freden, bridgeklubben kunne oppløses, og det første møte etter krigen ble holdt fredag 18. mai 1945 på Hotel Norge, i peisstuen i 1. etasje. Her hadde også fredagsklubben hatt en del av sine møter. Klubbens trofaste husdikter, Andreas Visted, møtte medlemmene med en nyskrevet sang på melodien til “Marseillaisen”. Den begynte slik:

*Rekk din hånd, rotarianer,
frem til håndtrykk med frende og venn.
Her er fest, her er flagg, her er faner,
det er festlig å leve igjen.*

Det vakte selvsagt stor glede at en nå kunne åpne klubben igjen og glede seg over seieren som var vunnet. Til tross for det vonde en hadde vært gjennom, hadde en også lært mye. Det var en styrket klubb som nå stod fram. En kunne med stolthet konstantere at Bergen Rotary Klubb var den første i det okkuperte Europa som gjenopptok virksomheten etter krigen.

Tiden 1945 – 1974

Klubblivet i Bergen Rotary Klubb har nok gjennom årene forløpt på same måte som det sikkert foregår i de fleste norske klubbene. Det mest vanlige har vært et foredrag, gjerne fulgt av en diskusjon. Selvsagt var det ofte bransjeforedrag, men det ble holdt foredrag om “all verdens spørsmål” En kan si om programmene at “intet menneskelig har vært den fremmed”. Lysbilder og film ble flittig brukt i tilknytning til emnene. Samværet etter møtene hadde i denne tiden en stor betydning for klubben.

Calle Godske

I en oversikt over virksomheten til Bergen Rotary Klubb, kan en ikke gå forbi Calle Godske

og Godskegården på Kleppe, Osterøy. Det er vel ikke tvil om at studiegården på Osterøy og kursene der er det største tiltak i klubbens historie. Calle Godske, professor i meteorologi og medlem av Bergen Rotary Klubb, la høsten 1949 inn et forslag om at klubben skulle engasjere seg i hans forsknings- og friluftskurs for ungdom. Like etter krigen startet professor Godske med "naturvitenskapelige ungdomsleire" på Sekse i Hardanger. Dette førte med seg sommerleire i Godske sin regi mange steder i landet, også for jenter.

Det var denne virksomheten som la grunnlaget for Bergen Rotary Klubb sitt engasjement. En tidlig oppgave ble å skaffe et sted der virksomheten kunne ha et fast tilholdssted. Det kom styret i Rotary klubben for øre at en gård på Osterøy, Øvre Kleppe, sannsynligvis var til salgs. En fin dag i november 1950 var representanter for klubben for første gang på Øvre Kleppe. Noen måneder senere, i klubben, ba Johan Gran om ordet. Han så litt betenkt ut. "I går kom jeg i skade for å kjøpe Godskegården for 10.000 kr". Dette førte med seg applaus og tilslutning fra medlemmene. Det er vanskelig, i dag, å forstå hvilket løft dette var for klubben. En ting var å kjøpe gården, noe annet var de forpliktelsene som et slikt kjøp førte med seg.

Hva var så hensikten med Kleppe? I følge Godske var ikke den tids største problem "sameksistens mellom øst og vest", men "sameksistens mellom maskiner og mennesker". Godske uttrykte det slik: "Mennesket har trang til å se og høre, til å virke og skape. Kan det ikke utfolde seg i arbeidet, fordi dette er blitt lettvin, trivielt og banalt, så byr til gjengjeld fritiden, den stadig økende fritid, på stadig større muligheter. Vårt land, med øyer og fjorder, med fjell og daler, ligger og venter på å bli oppdaget på ny, vår kultur – våre gamle kirker og gårder, malerkunstens, diktningens og musikkens verden blir åpnet for fler og fler. Det gjelder bare å være våken og ta imot, det gjelder å velge i en forvirrende mangfoldighet, aviser, kringkasting og fjernsyn gjør ikke valget lettere. Kan vi hjelpe de unge med fritidsproblemet, med å finne frem til de store, menneskelige verdier?" Kleppe ble et svar på dette spørsmålet. "Forskning og friluftsliv" ble mottoet, men også "natur og kultur"

Kursvirksomheten

Hvert år ble det holdt minst ett sommerkurs for ca. 30 deltakere. Disse kursene bar seg som regel økonomisk. Men et virkelig løft for klubben og dens medlemmer var de internasjonale sommerkursene. Det ble for

kostbart å arrangere disse hvert år. Dette ble et svært viktig tiltak i forbindelse med ungdomsutvekslingen. Her ble internasjonale sommerkurs arrangert på en rimelig og morsom måte. Framover i 1950 og 1960 årene var virksomheten på gården stadig økende. For at BRK skulle holde en viss kontakt og kontroll med det som skjedde, ble det i 1965 nedsatt, i klubbens regi, et utvalg som skulle ha Godskegården som sin hovedaktivitet. Oppgaven var vokst meget og vedlikeholdet krevde adskillig større innsats enn tidligere. Organisering og tilrettelegging av dagnadsarbeidet var også krevende. Interessen rundt klubben førte med seg mange økonomiske gaver. En større anonym gave la grunnlag for at en i flere år kunne drive et nødvendig, men brukbart vedlikehold. Hele tiden var Godske den drivende kraften i arbeidet. For klubben syntes oppgaven etter hvert å bli for stor. En var inne på tanken om ikke Universitetet burde kunne overta ansvaret. Dette ble det ikke noe av.

Opgaven ble for stor

Det oppstod så tanker om å gjøre Godskegården til en egen stiftelse og slik ble det. B.R.K. satte sin ære i å overføre gården i så god stand som mulig, og mye arbeid ble lagt ned for å oppfylle dette. 7. januar 1969 ble stiftelsen "Godskegården. Forskning og Friluftsliv" konstituert. En representant for klubben skulle være fast representant i stiftelsens råd og styre. Med dette var et viktig kapittel i klubbens virksomhet avsluttet. Det sterke båndet mellom klubben og gården var selvsagt Calle Godske.

3. juli 1970 avgikk han ved en altfor tidlig død. Aktiviteten på gården ble opprettholdt, men det var tydelig at drivkraften var borte.

Ansvaret for Godskegården blir tilbakeført til Bergen Rotary Klubb

I vedtektene for stiftelsen kom det fram at gården skulle tilfalle BRK. dersom stiftelsen ble oppløst. I BRK årsberetning for 82/83 går det fram at så har skjedd og det var dannet et nytt styre på 5 medlemmer. På dette tidspunkt var ikke gården i særlig god stand. Det ble satt i gang arbeid for å ta vare på verdiene, men ildsjelene de siste 10-15 årene kunne ikke prioritere arbeidet like høyt som tidligere. Utviklingen viste at det heller ikke var samme behov for gården. Styret i Bergen Rotary Klubb besluttet derfor å selge eiendommen. Kjøpekontrakt ble inngått 25. mai 1998 og konsesjon ble innvilget av Fylkeslandbruksstyret i møte 25. november 1998.

Rotary Klubben følger samfunnsutviklingen

I alle år har det vært en imponerende innsats i klubben, denne er selvsagt et speilbilde av verden omkring oss. De siste årene fram mot 50-årsjubileet var preget av store politiske begivenheter. Kennedy ble skutt i Dallas. Nixon måtte gå av som amerikansk president. Vi hadde en Vietnam-krig. Vi hadde alvorlige energi- og oljekriser samtidig som vi i vårt land kom inn i klubben av store oljeproduserende stater.

Vi fikk menneskets første skritt på månen. Det dukket opp nye bevegelser som tok forsøpling, forurensning og folkeeksplosjon på alvor. Alt dette var med å påvirke aktiviteten i klubben. Vi har nevnt Godskegården, men klubben engasjerte seg også på andre områder. Ved overtakelse av Dr. Solheims klinikk og ominnredningen til Sandalstunet – et ettervernshjem for psykisk handicappede, deltok klubben sammen med andre serviceorganisasjoner. Frelsesarmeens nye hybelhus for tidligere alkoholikere fikk også en hjelpende hånd fra Bergen Rotary Klubb. I denne perioden fikk klubben besøk av verdenspresidenten.

Tirsdag ble møtedag

Helt fra begynnelsen av klubbens historie hadde fredagen vært møtedag. Utviklingen i samfunnet førte med seg lørdagsfri. Det betydde at mange, også rotarymedlemmer, reiste ut av byen fredag ettermiddag. Dette gikk selvsagt utover fremmøtet. Man forsøkte seg med torsdagsmøter om sommeren, men i 1969 gikk en over til tirsdagen som fast møtedag. I denne forbindelse ble det også slutt på lunsjmøter. Da 50-årsjubileet ble avholdt, kunne en fastslå at ingen annen norsk Rotary Klubb var tradisjonsbundet, i positiv forstand, som Bergen Rotary Klubb.

Perioden 1974 – 1999

Endringene i samfunnet holdt selvsagt fram. Den "kalde krigen" hadde vi fortsatt. Atomvåpen var noe flere land fikk tilgang til. Sovjetunionen inntok Afghanistan, et land som sammenhengende har vært krigssone til i våre dager og som fortsatt har lite håp om fred. Norge gikk tungt inn som oljeproduserende land og i motsetning til de fleste andre, var det staten som her satte seg i førerretet og "Den Norske Stats Oljeselskap", "Statoil" som ble opprettet i 1972, vokste seg sterkt i perioden. Den største økonomiske veksten kom i Øst-Asia og det var særlig Japan som stod i teten. Innenlands fikk vi to store utdanningsreformer,

én i 1994 for videregående skole og for en for grunnskolen 3 år senere. På ny fikk vi en folkeavstemming om tilslutning til Europa. Også denne gangen, i 1994, sa det norske folk "nei" til EU. I denne perioden ble det større forskjell mellom rike og fattige land. Norge hørte selvsagt til den første gruppen, men også i vårt land var det mange som falt utenfor og fram mot tusenårsskiftet var det også ustabile forhold i vår økonomi.

Det første året i denne perioden bar preg av at klubben, som den tredje i landet, passerte sine første 50 år. Den største interne begivenheten var feiringen av klubbens 50-årsjubileum. På charterdagen, 27. desember, ble det holdt et ekstraordinært klubbmøte, men selve jubileumsfeiringen foregikk fredag 24. januar 1975 med tilstelling for byens enslige og eldre i bankettsalen på Hotel Norge. I etterkant av tilstillingen her, var det så en markering for medlemmer med damer. I den forbindelse var det teaterforestilling på Den Nationale Scene etterfulgt av samling på Hotel Norge.

Aktiviteten i klubben

Ved lesning av protokollene fra 25-årsperioden, går det fram at det gjennomgående har vært stor aktivitet i komitearbeidet. Samtlige presidenter har lagt vekt på betydningen av hjemmemøter for komiteene. Hele tiden var programmet i klubben et speilbilde av verden utenfor. Det ble en fast regel at det ble ett spisemøte pr måned. Dette ble lagt til den siste tirsdagen. Før hvert møte ble det servert kaffe og etter hvert var det mange medlemmer som møtte opp i god tid for å få seg en kopp kaffe og en god prat.

Et fast innslag var også "3-minutteren"

Opprinnelig skulle denne omhandle Rotary-saker, men det har senere utviklet seg til at medlemmene står fritt til å velge tema. En "3-minutter" skal ikke kommenteres. Oppgaven går på omgang mellom alle medlemmene. Fra 1986 ble det fast tradisjon å avholde torskemiddagen på Hotell Neptun. Torskemiddagen er en av klubbens mange tradisjoner, og den blir sponset av "Bjarnenes Fond" (se om fondene våre et annet sted) Valgmøtet ble, og blir alltid avholdt, innen utgangen av desember. Ingen kan nekte å være med i styret, men en kan be seg fritatt når det gjelder presidentvervet. På denne tiden var det vanlig å kalle lederen formann, men så ble tittelen president. Noe av det som har preget klubben, og fortsatt preger den, er tradisjon. I mange år var det

tradisjon at avslutningen før jul ble markert vekselvis i Domkirken og St. Paul kirke. Grunnen til det var at de prestene, Halfdan T. Bondevik (Domkirken) og Michel Bechers (St. Paul) var medlemmer i klubben vår. Halfdan T. Bondevik er ved 90-årsjubileet fortsatt medlem i klubben og tradisjonen med å avslutte før jul i Domkirken er tatt opp igjen. Nå er det i et samarbeid med flere klubber og prester fra alle klubbene deltar. Tradisjon er det også at på de fleste av møtene er det foredrag, ofte av egne medlemmer. De forskjellige programkomiteene, både i denne perioden og i andre perioder har gjort et imponerende arbeid med å skaffe foredragsholdere. De mest interessante foredragene har gjerne vært ego-foredragene. Her blir vi bedre kjent med de nye medlemmene, både yrkesmessig og privat. Det blir ikke betalt honorar, men eksterne foredragsholdere får med seg et gavekort.

Utenlandsturer

Litauen

God rotarykontakt over grensene er viktig, også for vår klubb. I april 1997 var 9 av klubbens medlemmer og 5 ektefeller på et 3 dagers besøk til Vilnius og Kaunas i Litauen.

Turen ga et godt inntrykk av de problemene en ung stat slet med etter løsrivingen fra Sovjetunionen. Landet er et jordbruksland og gjennom bruddet med sin mektige nabo i øst, fikk de også store problemer med å få solgt jordbruksproduktene sine. Nå rettet de blikket vestover og uttrykte sterke ønsker om både EU- og Nato-medlemskap. Oppholdet var både spennende og lærerikt, men det som nok gjorde sterkest inntrykk var den gjestfrihet en ble møtt med hos medlemmene i Kaunas Rotary Klubb. Besøket la grunnlaget for et videre samarbeid med klubben i Kaunas.

Polen

Turen til Polen gikk til Szczecin i 1998. På mange måter var det stor forskjell på Polen og Litauen. Dette landets historie var en helt annen og innflytelsen fra Tyskland var tydelig. Deltakerne fikk se et land i sterk utvikling og i full fart inn i en bedre situasjon. Men det var også store forskjeller. Fattigdommen var tydelig og sosialomsorgen hadde en lang vei å gå.

Kvinnene kom med

Alt fulgte ikke gamle tradisjoner i denne perioden. På "Council on Legislation" i 1989 åpnet Rotary International adgang til opptak av kvinner i Rotary Klubber over hele verden. Her i landet var Skøyen RK først ute, i 1991. Hos oss ble dette en vanskelig prosess. (Dette kan

du lese mer om et annet sted i boken). Det var enighet om at skulle kvinner tas opp, måtte flere tas opp samtidig. 4 kvinner ble tatt opp i BRK i klubbåret 1992/93.

75 års feiring

Samtidig som tusenåret gikk mot slutten, gikk klubben mot sine 75 år. Det ble besluttet at det skulle utarbeides et jubileumsskrift og Einar Kolbjørnsen fikk redaktøransvaret. Alt i 1997 ble festmiddagen bestilt på Radisson SAS Hotel Norge til 12. juni 1999. Dette var stiftelsesdagen for klubben. Når ikke selve charterdagen, 27. desember, ble valgt kom dette av konflikt med feiringen av årsskiftet 1999/2000.

75-årsjubileet var en merkesak for klubben. Innbudte gjester med ledsagere – i alt 100 personer – deltok i en minnerik og verdig jubileumsfeiring. Truls Diesen ledet festarrangementet på en utmerket måte. Presidenten, Aud Eva Bjørdal, overrakte jubileumsgaver fra klubben til Hjerterfondet og til Norges Røde Kors. Begge gavene var på kr 25 000. Hjerterfondet skulle bruke sine penger til en videomaskin for hjerterundersøkelser. Maskinen ble installert på Barneklubben på Haukeland sykehus.

Gaven til Røde Kors skulle gå til flyktningeaksjonen i Kosovo. Jubileumsboken forelå også til jubileet. Den trakk linjer fra klubbens historie til vyer for framtiden. Studerer vi klubbens historie de første 75 årene, viser den at vi som skal ta denne arven videre, har en tung bær på våre skuldre.

Sammendraget av de første 75 årene har redaktøren skrevet på grunnlag av "Bergen Rotary Klubb gjennom 50 år" med Alf Knag som redaktør og "Service-idealet – vår utfordring" ved redaktør Einar Kolbjørnsen som kom ut til 75-årsjubileet.

Perioden
1999-2014

Året 1999 - 2000

Styret har dette året avholdt 9 styremøter, derav 5 hjemmemøter. I rotaryåret har det vært avholdt 52 medlemsmøter, derav 7 pratemøter og 28 har vært avholdt med interne krefter. Viktige styresaker har vært Paul Harris Fellows, ungdomsutvekslingen og rekruttering av nye medlemmer. Ved årets slutt var det 76 medlemmer i klubben. Dette var en nedgang på 5 fra forrige år. Det ble tatt opp 3 nye medlemmer, men samtidig var det en avgang på 8.

Også dette året var aktiviteten i klubben stor. Klubben hadde ansvaret for en utvekslingsstudent fra Australia fra sommeren og til nyttår. Vertsfamiliene, Moldskred Moe og Bull, la ned et stort arbeid. I tillegg hadde klubben ansvaret for et GSE team fra Nigeria. Dette ble meget vellykket til tross for at programmet måtte endres og forkortes på meget kort varsel. En psykologistudent fra Kaunas mottok kr 6 000 i studiestøtte. Det samme vil hun også få til neste år. Det ble arrangert to vellykkede turer. Den ene gikk til Fartøyvernssenteret i Norheimsund med Christian Rieber som reiseleder. Her fikk vi også høre litt om det sosiale arbeidet som Rieber-fondene støtter. Den andre turen gikk til utlandet, til Riga. Denne turen hadde William Bull ansvaret for.

Et tema som har stått sentralt, er utlendingenes arbeidssituasjon i Norge. Under behandling på medlemsmøte 5. oktober ble følgende problemstilling reist: Utgangspunktet er 2 personer, en norsk og en fra utlandet med en annen hudfarge. Begge har samme utdannelse og praksis.

- Fortell oss argumenter for og imot å ansette en norsk eller en med utenlandsk bakgrunn. Gi begrunnelse for svaret.
- Vil du intuitivt være mer skeptisk til en farget person enn til en hvit ved ansettelse? Gi begrunnelse for svaret.
- Har din arbeidsplass skrevne eller uskrevne regler for disse spørsmål.

Det ble nok ikke noe konkret resultat, men en meget god diskusjon. Et annet tema som også var oppe, var "Den nye økonomien" eller e-business. Denne er blitt belyst fra ulike synsvinkler. Styret har også dette året sett på komiteearbeidet som en viktig del av klubbtenesten. I løpet av året har nok ikke arbeidet i alle komiteene vært slik tradisjonen tilsier. Det er få komiteer som har hatt hjemmemøter.

President:
Berit Moldskred Mo

Innkommende:
Nils Aardal
Klubbtenesten

Styremedlem:
Bjart Rieber Nygaard
Yrkestjenesten/ Kasserer

Styremedlem:
Leif Jarle Aase
Samfunnstjenesten

Past president:
Aud Eva Bjørdal

Sekretær:
Lars Terje Sætre

Revisor:
Johan Frederik Mowinckel

Året 2000 - 2001

Styret har avholdt 7 styremøter, derav 4 hjemmemøter. I dette rotaryåret har det vært avholdt 50 medlemsmøter, inkludert 7 pratemøter. 27 møter har vært med egne krefter. Ved årets begynnelse var det 81 medlemmer i klubben. I løpet av året var det en avgang på 5 og en tilgang på 3.

Styret satte opp følgende mål for året:

- Gi en anerkjennelse til det klubbmedlem som er fadder til flest nye medlemmer i det nye rotaryåret.
- Hjelpe rotarianere som flytter til nye områder til å bli medlem i en ny klubb i sitt nye lokalsamfunn.
- Gi fremstående klubbmedlemmer Rotary hederstegn.
- Informere medlemmene om den støtte Rotary Internasjonal kan yte i forbindelse med prosjekter.
- Skape større bredde i klubben. Ta inn minst ett medlem fra en etnisk eller demografisk gruppe som ikke er representert i klubben fra før.
- Støtte eller samarbeide med en annen organisasjon om et helseprospekt i lokalsamfunnet.
- Støtte eller samarbeide med en annen organisasjon om et prosjekt for vanskeligstilte i lokalsamfunnet.
- Delta i gruppestudieutviklingsprogrammet (GSE) eller et Rotary Friendship Exchange Program.
- Støtte Rotary Foundation ved at alle medlemmer yter bidrag til fondet.
- Delta i ungdomsutveksling.

Presidenten hadde videre som mål at klubbåret ville bidra til større engasjement både for klubben som helhet og for det enkelte medlem. Klubben hadde også dette året ansvaret for en utvekslingsstudent og Thomsens og Gjelsviks var verter.

I tillegg hadde klubben en utvekslingsstudent, Alexander Bull, i Minnesota USA. I løpet av året ble det utdelt 2 Paul Harris Fellow hederspriser internt til Christian Rieber og Holger Ursin. Også dette året ble det ytt finansiell bistand til en student i Kaunas, Litauen med kr 6000. Styret beklager at ikke alle komiteer har hatt hjemmemøter slik tradisjonen tilsier. Sammen med Kirkes Bymisjon stod klubben bak et julearrangement (se annet sted i boken).

President:
Nils Aardal

Innkommende:
Bjart Rieber Nygaard
Klubbteneste:

Styremedlem:
Trond Grindheim.
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Harald Thomsen jr.
Samfunnstjenste

Styremedlem:
Liv Berven
Yrkestjeneste

Past president:
Berit Moldskred Mo

Sekretær:
Lars Sætre

Kasserer:
Jan Løken.

Revisor:
Johan Frederik Mowinchel

Året 2001 - 2002

Når det gjelder målsettingen for året tok presidenten utgangspunkt i Rotarys opprinnelige mål og kommenterte disse.

1. Samle en gruppe ledende mennesker fra en rekke yrker. Dette er en glimrende ide, en får innblikk i andre miljøer, andre impulser og ideer. "Ledende" er et litt dumt ord, men presidenten sin tolkning er mennesker som tar avgjørelser og kan påvirke andre mennesker.
2. Treffes regelmessig. Det er viktig å gå på alle møtene til fast tid på fast dag
3. Utveksling av erfaring
4. Gjensidig støtte
5. Rådgivning

Vi må, i klubben, passe oss for å lage klikker av like grupper. Alle skal dra nytte av alles erfaring. Vi skal føle oss trygge, vi skal føle oss hjemme og være villige til å gi, ikke bare motta. Under årets torskemiddag minnet Einar Kolbjørnsen om at i disse tider var det 40 år siden Bjarne Monsens Fond ble opprettet. Bjarne Minde testamenterte 3. juni 1961 kr 25 000 til klubben. Hovedstolen skulle ikke angripes, men avkastningen skulle i følge testamentets § 1 benyttes til å bidra til en, i klubben, gemyttlig atmosfære. Senere testamenterte "boghandler " Bjarne Monsen kr 10 000 til samme fond. Fondet er senere blitt hetende "Bjarnenes Fond" (Se mer om fondene et annet sted i boken)

Tradisjonene ved den forsinkede velkomsthilsen ved torskemiddagen kommer av at en ukjent vert i sin tid glemte å ønske velkommen til bords og først husket det etter måltidet. Dette utviklet seg til en kutyme. I løpet av året ble det avholdt 50 møter. Medlemstallet er blitt noe redusert i klubbåret. Presidenten finner det tankevekkende at nesten 1/3 av inntektene våre går med til å dekke kostnadene med byråkratiet i Rotary International og Rotary Distrikt. (Oppsummeringen fra dette året er skrevet på grunnlag av ukebrevene da årsmeldingen er blitt borte.)

President:
Bjart A.R. Nygaard

Innkommende:
Liv Anne Berven
Klubbteneste

Styremedlem:
Harald Thomsen jr.
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Trond Grindheim
Samfunnstjeneste

Styremedlem:
Lars T. Sætre
Yrkestjeneste

Past president:
Nils Aardal

Sekretær:
Lars T. Sætre

Kasserer:
Jan Løken

Året 2002 - 2003

Styret har avholdt 7 styremøter, derav 6 hjemmemøter. I dette rotaryåret har det vært 50 medlemsmøter, derav 6 pratemøter. 23 møter er blitt avholdt med egne krefter. Medlemstallet har gjennom året holdt seg stabilt på 71. Det har vært en avgang på 2, men klubben har hatt den samme tilgangen.

Styret har dette året lagt særlig vekt på å styrke vennskapet og fellesånden i klubben ved å legge til rette for møter med et sosialt program. Videre ønsket styret å bygge opp til flere tradisjonelle møter a la torskemiddagen, festspillmøtet og blåtur i skjærgården. Det har vært viktig å gjøre møtene spennende og utfordrende slik at møteprosenten skulle framstå som høy og stabil.

Arkivet til klubben har i en årrekke utgjort et problem. Styret startet derfor arbeidet med å få gjennomført flytting til Byarkivet. Prosjektet vil ta tid og må planlegges godt. En oppgave dette året har også vært å gjøre klubben bedre kjent med Calle Godske og hans ideer med Godskegården – "De ville ideers gård."

Calle Godske har på mange måter gått som en rød tråd gjennom hele rotaryåret. I Godskes ånd ble det utdelt kr 5000 til SOS barnebyer (Murmanskprosjektet) og Children at Risk Foundation sitt arbeid for hjemløse gatebarn i Brasil. Styret har også lagt vekt på å la programmet gjenspeile situasjonen i verden rundt oss. Den internasjonale terrorismen har vært fremtredende også dette året. Det var et merkelig sammentreff at den kvelden professor Else Øyen snakket om fattigdomsproblematikken, gikk de amerikanske og britiske troppene til invasjon i Irak. Dette var ikke noe som kom uventet, men Else Øyen traff likevel spikeren på hodet da hun i sitt foredrag beskrev de humanitere konsekvensene av en krig i Irak.

President:
Liv Anne Berven

Innkommende:
Harald Thomsen jr
Klubbtsjeneste

Styremedlem:
June Murison
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Hillevi Rundshaug
Samfunnstjeneste

Styremedlem:
Trond Grindheim
Yrkestjeneste

Past President:
Bjart Rieber Nygaard

Sekretær:
Svein Arne Skreden

Revisor:
Johan Frederik Mowinckel

Året 2003 - 2004

Det har vært avholdt 7 styremøter, derav 6 hjemmemøter. I dette rotaryåret har det vært avholdt 52 møter, derav 5 pratemøter. 25 har vært avholdt med egne krefter. Klubben har hatt jevnt over 71 medlemmer, 4 nye er kommet i tillegg, men 4 har gått ut. Fra styret sin side er det blitt lagt stor vekt på komitearbeidet. Særlig er betydningen av hjemmemøter blitt vektlagt. Gjennom året har komiteene hatt god møtefrekvens og det har for det meste blitt avholdt hjemmemøter.

En viktig oppgave for klubben har vært Øst-Timor prosjektet (se dette et annet sted i boken). I tillegg ble det videreført et skoleprosjekt i Tanzania. 12 000 kr ble overført til R.F. Når det gjelder lokale prosjekter, konkluderte samfunnskomiteen med at her var nok ikke penger det store problemet, men tid. Er klubbmedlemmene villig til å gi av sin tid? Det forelå et forslag om å invitere 20 eldre til klubben en tirsdag med program, bevertning og utvidet møtetid.

Konklusjonene ble at dette ble vanskelig å gjennomføre. De eldre, som er friske, har fullt program, og de som ikke er friske, er for dårlige til å bli flyttet.

Rotarys internasjonale valgspråk "Lend a hand" har også stått sentralt i styrets arbeid. I tillegg har presidentens motto for året vært "Revitalisering". Dette resulterte i at flere komiteer ble slått sammen. Målsettingen var å engasjere flest mulig av medlemmene i komitearbeidet. Styret er tilfreds med resultatet. I løpet av året var klubben vertskap for et GSE team fra USA bestående av 4 studenter og en leder.

Internasjonal komite hadde her lagt opp til et meget interessant program der høydepunktet nok ble 17. mai feiringen i Bergen. Styret bevilget også midler slik at 5 medlemmer fra Rotaract kunne delta på RYLA seminar. I dette rotaryåret feiret klubben sitt 80 års jubileum med fest på Solstrand Fjordhotell. 60 gjester deltok på den meget vellykkede festen.

President:
Harald Thomsen

Innkommende:
Trond Grindheim,
Klubbteneste

Styremedlem:
Hillevi Rundshaug,
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Ådne Tveit
Samfunnstjeneste

Styremedlem:
Bjørn Gjelsvik
Yrkestjeneste

Past president:
Liv Berven

Sekretær:
Sven Arne Skreden

Kasserer:
Arne Dvergsdal

Revisor:
Johan Frederik Mowinckel

Året 2004 - 2005

Det har vært avholdt 6 styremøter, derav 5 hjemmemøter. I dette rotaryåret har det vært avholdt 51 medlemsmøter, herav 5 pratemøter. 18 møter er blitt avholdt med egne krefter. Antall medlemmer ved årets slutt var 71. I løpet av året var det en avgang på 2, med en tilgang på 4.

Styrets overordnede målsetting for klubbåret har vært "en aktiv og velfungerende klubb" med fokus på klubbens kjerneoppgaver: å skape gode medlemsmøter og utvikle aktive, velorienterte rotarianere.

Styrets hovedoppgave har først og fremst vært å utvikle det enkelte medlem som rotaryaner med klubben som inspirasjonskilde. Hovedoppgaven er blitt fulgt opp av komiteene, på bakgrunn av at styret tidlig samkjørte styret med komitelederne.

Som vanlig ble årets torskemiddag vellykket og i løpet av året deltok klubben i 100 års jubileet for Rotary Internasjonale. Jubileet ble feiret i Håkonshallen 19. februar. Her deltok 18 av klubbens medlemmer, de fleste med ledsager.

I Rotaryåret ble det også arrangert "Roundtrip", en leir for ungdom mellom 18-23 år fra ulike land. Leiren ble avviklet i vårt distrikt de 2 første ukene i august med tittelen "From coast to glacier". Ungdom fra 11 land deltok. William Bull var en dyktig koordinator for opplegget.

I løpet av året hadde flere av klubbens "fadderbarn" jubileum der klubben selvsagt var representert. Bergen Syd RK fylte 50 år, Ålesund RK fylte 75 år, Bergen Inner Wheel 70 år og Voss R.K fylte 50 år. Våre "fadderbarn" begynner også å komme opp i årene.

Også dette året var Øst-Timor prosjektet en viktig del av klubbens virksomhet. Arkivet har utviklet seg til et stort problem og styret har i året vært opptatt av å avvikle det næværende tilholdsstedet i Industrihuset og forberede overgangen til Byarkivet. I løpet av høsten 2005 ble det "gamle" arkivet sortert, pakket og det overskytende kastet. Så ble arkivet fysisk overført til Byarkivet. Lokalet i "Industrihuset" ble oppsagt fra 31.12 2005.

President:
Trond Grindheim

Innkommende:
Hillevi Rundshaug
Klubbttjeneste

Styremedlem:
Ådne Tveit
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Bjørn Gjelsvik
Samfunnstjeneste

Styremedlem:
Arve Moldskred
Yrkestjeneste

Past president:
Harald Thomsen

Sekretær:
Svein Arne Skreden

Kasserer:
Arne Dvergsdal

Revisor:
Jan Løken

Året 2005 - 2006

I dette året ble det avholdt 7 styremøter, hvorav 6 hjemmemøter. Det har vært avholdt 51 medlemsmøter, derav 5 pratemøter. 17 av møtene er gjennomført med egne krefter.

Styrets hovedoppgave har vært å utvikle hvert enkelt medlem som rotaryaner slik at hver enkelt kan søke å realisere Rotarys formål. IDENTITET har vært et motto og utgangspunkt for å holde fokus på "Service about self" som kjerne for vår identitet og virksomhet. Vårt omdømme er viktig.

Klubben har i dette året støttet Marie Sølverud som GSE medlem og har også revitalisert kontakten med Round Table. De internasjonale prosjektene i Tanzania og Øst-Timor har stått sentralt også dette året. Arkivsituasjonen har lenge vært et problem for klubben. Arkivet var plassert i Industrihuset, men det var nå bestemt at dette skulle flyttes til Byarkivet og i den forbindelse ble det avholdt et meget vellykket møte i Bergen Byarkiv i regi av arkivkomiteen.

Det ble i løpet av året arrangert fire klubbssamråd. Distriktskonferansen i 2005 ble avholdt i Haugesund med Åsane RK som arrangør-klubb. Også dette året var det et godt og effektivt komiteearbeid. Av komiteene i året kan det være riktig å trekke fram Rotary Foundation. Blant annet inviterte de til ledsagermøte på Bryggen museum der beboerne på Helgeseter i Sedalen var invitert. Med allsang markerte de at det dette året var 50 år siden hjemmet deres var opprettet. Jubileumsfilmen "Ankerfeste" ble presentert. Denne forteller om livet på Helgeseter. Der har mennesker i 50 år arbeidet for dem som trenger mye hjelp og støtte. Filmen viser hvor viktig ankerfeste er for oss alle. I løpet av klubbåret ble det samlet inn kr 18 400 til Rotary Foundation.

2 medlemmer gikk ut av klubben og 4 ble tatt opp, av dem var 3 kvinner. Antall medlemmer ved rotaryårets slutt var 71 med en gjennomsnittsalder på 65 år.

Presidenten gjorde filosofen Petter Logstrups ord til sine: Vårt fundament for etikk må være i vårt felles liv – i oss selv vil det bli en relativistisk etikk vi må kunne sette oss inn i den andres sted. Vi er hverandres liv og hverandres skjebne. Derfor har vi aldri med et annet menneske å gjøre uten at vi på et eller annet vis har noe av dets liv i vår hånd.

President:
Hillevi E. Rundshaug

Innkommende:
Ådne Tveit
Klubbjeneste

Styremedlem:
Torbjørn Wilhelmsen
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Arve Moldskred
Samfunnstjeneste

Styremedlem:
Jan Anders Marcussen
Yrkestjeneste

Past President:
Trond Grindheim

Sekretær:
Tor J. Samulesen

Kasserer:
Svein Arne Skreden

Revisor:
Jan Løken

Året 2006 - 2007

I dette året har det vært avholdt 6 styremøter. Det har også vært avholdt 49 medlemsmøter, derav 5 pratemøter. 21 av møtene har vært med egne krefter. Ved siden av rettesnoren i Rotary, som alltid vil være ledende, har styret hatt spesielt fokus på:

- ledelse
- ny nettside
- rekruttering

Styret ønsket også å fokusere på verdenspresidenten, William Boyds motto for året, Lead The Way – Vis veien. Dette kan vi gjøre ved å fokusere på følgende:

- Vi skal være mer bevisst på å være rollefigurer i samfunnet
- Programmet skal ha en større tyngde i retning ledelse
- Vi skal rekruttere dagens og morgendagens ledere til klubben og forme disse
- Klubbens medlemmer bør bli åpnere på hvordan de har utøvd lederrolle i yrket sitt.

Et meget viktig arbeid dette året var å arbeide med ny nettside. Ansvar for dette fikk informasjonskomiteen. De har gjort et imponerende arbeid. Første versjon kom på luften i mai 2007 og det er nå viktig at denne blir videreutviklet og vedlikeholdt. Styret har også vært involvert i 2 store internasjonale prosjekter. Matching Grant-prosjektet i Øst-Timor har vart i 3 år. I hovedsak har det gått ut på å støtte PAS-klinikken i Dili. I midlertid har det vært uroligheter i landet, noe som har hindret en effektiv fremdrift av prosjektet. 6 klubber i distriktet er sammen om dette og prosjektet vil gå over i neste år.

Det store prosjektet dette året har vært et forsøk på å starte et hjelpeprosjekt til støtte for tsetjenske flyktningebarn i Azerbadjan. (Se nærmere om prosjektene annet sted i boken) Dette året er det også blitt lagt til rette for at rotarianere kan ha hyggelig samvær med hverandre når de er ute og reiser med Hurtigruten. Nå er det satt i gang et pilotprosjekt på skipene Nordlys og Richard With. En evaluering skal gjøres senere. (Prosjektet er beskrevet et annet sted i boken) Det er i året blitt samlet inn kr 14 121 til Rotary Foundation.

4 nye medlemmer ble tatt opp i klubben og 4 har gått ut. Medlemstallet er ved årets slutt 71. Gjennomsnittsalderen er nå gått ned til 64 år.

President:
Ådne Tveit

Innkommende:
Torbjørn Wilhelmsen
Klubbstjeneste

Styremedlem:
June Murison
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Bjørge Børkje
Samfunnstjeneste

Styremedlem:
Leif Jarle Aase
Yrkestjeneste

Past President:
Hillevi E. Rundshaug

Sekretær:
Tor J. Samuelsen

Kasserer:
Svein Arne Skreden

Revisor:
Jan Løken

Året 2007 - 2008

Det har i rotaryåret vært avholdet 6 styremøter. 50 medlemsmøter er avholdt, herav 6 pratemøter. 19 av møtene har vært i regi av egne medlemmer. Utenom det som var klubbens rettesnor, fokuserte styret i dette året på følgende tema:

- medlemsundersøkelse
- utvikle bruk av nettstedet vårt
- vedtekter og organisering

Når det gjelder medlemsundersøkelsen, var det Komite for klubbutvikling som gjennomførte denne etter styrets føringer. Ca. 40 % av medlemmene deltok. Resultatet viste at det er stor trivsel i klubben. Forbedringspotensialet knyttes i hovedsak til flere hjemmemøter i komiteene og bedre oppfølging fra fadderne ovenfor nye medlemmer.

Hjemmesiden er stadig blitt utviklet og er oppdatert med opplysninger medlemmene trenger. Noen av sidene er tilgjengelig for alle, men det er også opplysninger bare for medlemmer. Her finner vi bl.a. billedgalleri med presentasjon av samtlige av klubbens medlemmer. Det er fortsatt informasjonskomiteen som har ansvaret for videreføring av siden.

Utalget som skulle se om klubbens vedtekter var i samsvar med klubbens liv, konkluderte med at selv om organiseringen var noe utviklet i forhold til formuleringene i vedtektene fra 2001, var det ikke behov for vedtektsendring. I løpet av 2007 ble alle formaliteteter i forbindelse med Distrikt 2250 sitt prosjekt i Livingstone, Zambia klart og pengestøtten fra distriktet ført over til Rotary Foundation. Prosjektet gjennomføres i samarbeid med SOS Barnebyen i Norge og Zambia. I tillegg til dette har klubben vært opptatt av Øst-Timorprosjektet, Tstjenia-prosjektet og et prøveprosjekt om Rotary på Hurtigruten. (Alle prosjektene blir behandlet et annet sted i boken)

4 nye medlemmer ble tatt opp i klubben i løpet av året. Gjennomsnittsalderen på de nye medlemmene er under 50 år og snittalderen i klubben er redusert fra 64 til 63 år.

En gledelig begivenhet dette året var at 2 av klubbens medlemmer ble tildelt Paul Harris Fellowship. Dette gjelder Tor J. Samuelsen og Svein Arne Skreden for mangeårig innsats i klubben, langt utover det en kan forvente av en sekretær og en kasserer. Det var også samarbeid med Bergen Kommune og Bergen næringsråd om klimaforum, som en etisk utfordring, den 8. April 2008.

President:
Torbjørn Wilhelmsen

Innkommende:
Leif Jarle Aase
Klubbtjeneste

Styremedlem:
June Murison
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Per Henning Hamnes
Yrkestjeneste

Styremedlem:
Anne Bogsnes

Past President:
Ådne Tveit

Sekretær:
Tor J. Samuelsen

Kasserer:
Svein Arne Skreden

Revisor
Nils Aardal

Året 2008 - 2009

Det har vært avholdt 6 styremøter i løpet av rotaryåret og det har vært 49 medlemsmøter. En målsetting for styret har vært å la medlemmene bidra aktivt i klubbens møteaktiviteter. Dette har ført med seg at over halvparten av årets møter har vært avviklet med egne krefter.

Styret har også ønsket å sette samfunnsaktuelle problemstillinger under debatt. En har fått belyst og drøftet tema rundt innvandring, internasjonale konflikter og sikkerhetspolitikk, finanskrisen, ungdomsarbeid og ungdomskriminalitet.

En stor begivenhet dette året var å markere at Jakob Skarstein hadde vært medlem i klubben i 50 år. Det er en milepæl å kunne se tilbake på et så langt medlemskap i Rotary. Det ble avholdt festmøte med musikalsk innslag og hilsen fra Askøy RK som Jakob var med å chartre. Einar Kolbjørnsen gav et fint bilde av Jakobs virke i klubben og selvsagt bidro Jakob med en like varm og innholdsrik hilsen og takk tilbake til klubben.

En ny aktivitet i klubben ble resultatet av en henvendelse fra Bergens Handelsgymnasium som trengte mentorer til prosjektet "Ung Bedrift". Utgangspunktet for dette var den troen gymnaset hadde på at våre medlemmer hadde en kompetanse som ville være nyttig for ungdom som skulle starte en ny bedrift. Dette er en aktivitet som er blitt gjentatt hvert år senere. (se eget avsnitt i boken). Det har også vært et aktivt år innenfor Rotary Foundation. Klubben nådde målet om kr 15 000 til Polio Plus. Dette er Rotary Internasjonal sitt største internasjonale prosjekt så langt og har vært et samarbeid med Bill Gates (se mer om prosjektet i egen artikkel). Sammen med Bergen Syd og Bergen Vest Rotaryklubb var vi vertskap for et GSE-team fra Brasil. Det var lagt opp til et innholdsrikt program med bedriftsbesøk tilpasset teamets yrkesmessige bakgrunn.

Også dette året la Torvald Mellingen ned et utrettelig arbeid med å hjelpe tsjetsjenske flyktningebarn. En av guttene tilknyttet barneteateret ble rammet av en alvorlig sykdom der dyr medisinsk hjelp er nødvendig. Styret bevilget her kr 7500 til medisinsk behandling. Også dette året deltok klubben vår i et åpent møte i samarbeid med Klimaforum – et samarbeidsorgan for flere interesseorganisasjoner og Bergen kommune. Her ble viktige klimautfordringer satt under debatt. (se egen artikkel).

Prosjektet i Øst-Timor har også dette året stått sentralt i det internasjonale arbeidet. (se egen artikkel). 3 medlemmer sluttet i løpet av året, men 5 medlemmer kom inn. Ved utgangen av året hadde klubben 75 medlemmer med en gjennomsnittsalder på 64 år.

President:
Leif Jarle Aase

Innkommende:
Anne K. Bogsnes
Klubbjeneste

Styremedlem:
Audun Øiestad
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Fredrik Mehn-Andersen
Samfunnstjeneste

Styremedlem:
Per Henning Hamnes
Yrkestjeneste

Past President:
Torbjørn Wilhelmsen

Sekretær:
Tor J. Samuelsen

Kasserer:
Svein Arne Skreden

Revisor:
Nils Aardal

Året 2009 - 2010

Det har i rotaryåret vært avholdt 5 styremøter. Det har vært avholdt 44 medlemsmøter, av disse er 18 avholdt med egne krefter. Det relativt lave antall møter kommer av at i 5 uker hadde vi ikke tilgang til klubblokalet grunnet ombyggingsarbeider.

Som alltid har "Service above self" vært rettesnoren for klubben. Styret har også hatt årets internasjonale president John Kenny sitt valgspåk "The future of Rotary is in your hands" i tankene i sitt arbeid gjennom året. I tillegg har styret vært opptatt av å bidra til godt samhold og god aktivitet i klubben.

27. mai hadde vi besøk av fadderklubben vår, Oslo Rotaryklubb. De inviterte oss til et "get together" møte med ledsagere på Hotel Admiral. Her lanserte professor Harald Herresdal 4. bind av sin biografi. 23. februar 2010 markerte vi at Knud Fleicher hadde vært medlem i 50 år. Han har vært en viktig bidragsyter til klubben vår. Av klubbene vi har chartret, deltok Jakob Skarstein ved Askøy Rotary Klubb sitt 30 års jubileum og presidenten deltok ved Bergen Inner Wheel Klubb sitt 75 års jubileum. Når det gjelder ungdomsarbeidet, har klubben, også i dette året, bidratt med mentorer til "Ungdomsbedrift på Fylkesmessen". Flere av bedriftene "våre", ble premiert.

Klubben har hatt fellesmøter med og ytt bidrag til Rotaract. Videre har vi "sponset" en deltaker til Ryla lederseminar og støttet en person i GSE teamet som reiste til Oregon, USA. I klubbåret er i overkant av kr 21 000 oversendt R.I. Av dette er kr 12 000 øremerket Polio+ Når det gjelder internasjonale prosjekter, har klubben også i år støttet DiDi terapeutiske barneteater i Baku. Planen var at dette skulle være et MG prosjekt, men det lot seg ikke gjøre. Styret besluttet å støtte prosjektet med kr 40 000 over 2 år (2007/2008 og 2008/2009) Fra initiativtakeren, Thorvald Mellingen, ble det foreslått å videreføre prosjektet basert på bidrag fra flere klubber og at en igjen skulle søke kontakt med Baku Rotaryklubb som samarbeidspartner. Styret vedtok likevel ikke å forlenge prosjektet. Øst-Timorprosjektet ble avsluttet og styret stilte seg positiv til å delta i et Matching Grant prosjekt sammen med Bergen Sydvesten RK for å hjelpe en yrkesskole for foreldreløse ungdommer i Tanzania. Noe som preget arbeidet i klubben dette året, var lokalene våre. Klubben har vært leietaker i "Klubben" (AS Handelens & Sjøfartens Hus) siden 1992. Omstendighetene førte med seg at det ble vanskelig å fortsette her. På medlemsmøte 20.april ble det nedsatt en

hurtigarbeidende komite som skulle lete etter nye lokaler. Komiteen bestod av Fredrik Mehn-Andersen (leder), Trond Grindheim og Morten Gjesdahl. Utgangspunktet for arbeidet var at lokalene måtte være i sentrum, og egnet for å kunne holde "spisemøter" i egen regi. (Dette arbeidet kan du lese mer om et annet sted i boken). Antall medlemmer, ved årets begynnelse, var 75. I løpet av året fikk vi 3 avganger og en tilgang på 3. Kvinneandelen var ved årets slutt 21 %, noe som er litt over Rotary sin målsetting.

President:
Anne Kverneland Bogsnes

Innkommende:
Fredrik Mehn-Andersen.
Klubbtjeneste

Styremedlem:
Jan Blom.
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Jan Sommerfelt-Pettersen.
Yrkestjeneste

Styremedlem:
Björg Børkje
Samfunnstjeneste

Past president:
Leif Jarle Aase

Kasserer:
Svein Arne Skreden.

Sekretær:
Erling Wærenskjold

Revisor:
Nils Aardal

Året 2010 - 2011

Den internasjonale presidenten hadde tatt følgende motto for året: "Building Communities – Bridging Continents" Den store oppgaven dette året skulle være å fullføre den store oppgaven å sikre utryddelse av polio. Styret så dette som sin hovedoppgave i året. I tillegg var det nødvendig å bidra til god aktivitet og samhold i klubben.

Det har vært avholdt 7 styremøter og 45 medlemsmøter i løpet av året. Ved inngangen til klubbåret var klubben sterkt preget av mindre gode møtelokaler på First Marin Hotel på Bryggen. De lite tjenlige lokalene har bidratt til en nedgang i møtedeltakelse og at noen medlemmer til og med vurderte sitt medlemskap. Lettelsen var derfor stor da det lyktes, sammen med Bergenhus Rotary Klubb, å dra i land en akseptabel leiekontrakt med Bergen Maskinistforening. (Dette kan en lese mer om et annet sted i boken.)

Det har vært en målsetning å la medlemmene bidra aktivt i klubbens møteaktiviteter og 21 møter har vært avviklet med egne krefter. Et overordnet mål med dette var håp om at internarrangement bidrar til nære bånd mellom klubbens medlemmer.

Klubbutviklingskomiteen har i løpet av året utarbeidet "Handlingsplan for klubbutvikling" Hensikten er å sikre at Bergen Rotaryklubb kan videreføre sine rike tradisjoner, samtidig som klubben kan framstå som attraktiv for nye og yngre medlemmer.

Det har vært et aktivt år på mange måter. Også i år bidro klubben med mentorer til "Ungt entreprenørskap". Klubben har hatt fellesmøter med Rotaract og vi har støttet dem økonomisk. I tillegg har også Rotaract fått legge sine møter til Engen.

Klubben har sponset 2 deltakere på årets RYLA seminar.

I tråd med den internasjonale presidentens motto ble kr 12 000 overført til fondet, øremerket Polio Pluss.

Når det gjelder internasjonale prosjekter, viderefører en prosjektet med å støtte en yrkesskole for foreldreløse ungdommer i Tanzania. Dette er et prosjekt hvor det er ønskelig å få med flere klubber i Bergen. Igangsettelsen av prosjektet har møtt stadig flere forsinkelser.

Ved begynnelsen av rotaryåret hadde klubben 75 medlemmer. Vi har hatt en tilgang på 6, men dessverre har vi hatt en avgang på 7. Kvinneandelen er på 23 %

President:
Fredrik Mehn-Andersen

Innkommende:
Björg Børkje
Klubbtjeneste

Styremedlem:
Jan Blom
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Nils Tore Skogland
Yrkestjeneste

Styremedlem:
Eva Løkeland Lerøy
Samfunnstjeste

Past president:
Anne Kverneland Bogsnes

Kasserer:
Svein Arne Skreden

Sekretær:
Erling Wærenskjold

Revisor:
Nils Aardal

Året 2011 - 2012

Styret har dette året avholdt 6 styremøter. Verdenspresidentens motto dette året " Reach within to embrace humanity" ble også vår klubbs rettesnor. Presidentens oppfordring om fred og harmoni med seg selv, sin familie, venner og naboer.

En god og velfungerende klubb trenger medlemmer som

- Aktivt bidrar med sitt
- Raust deler med andre
- Åpner opp for å kunne motta
- Ikke ser på klubben bare som et hotell der du får servert

Dette har medlemmene fulgt opp og 19 møter har vært avviklet med egne krefter. I tillegg til dette har alle komiteene bidratt positivt som "limet" i klubben.

Også i år har "våre bedrifter" i " Ungt entreprenørskap" oppnådd gode resultatet både på fylkesnivå og nasjonalt nivå. Rotaract er blitt støttet gjennom fellesmøter og økonomisk bidrag. Klubben har også sponset 2 deltakere på årets RYLA seminar. Polio Pluss har selvsagt stått sentralt i arbeidet også dette året.

Prosjektet i Tanzania har ikke gått slik som planlagt. Det endte opp som "District Simplified Grant". Vår klubb sitt bidrag ble kr 5000 og prosjektet skal være avsluttet innen utgangen av 2012.

Vår største satsing dette året har vært et lokalt prosjekt, "Fargespill". Vi har her forpliktet oss til å bidra med kr 20 000 pr år over en periode på 3 år. Vi er svært stolte over å kunne bidra her da Fargespill representerer verdier som harmonerer med Rotarys verdier og motto. (se mer om dette et annet sted i boken) I tillegg til dette har klubben bidratt med midler for å arrangere juleverksted for brukere av "Frivillighetssentralen". Kr 10 000 var klubben sitt bidrag til et Rotaryarrangement på Festplassen. Arrangementet var en del av arbeidet med "End polio now", men var også ment som et tiltak for å profilere Rotary lokalt. Arna Rotaryklubb, som vi har chatret, fylte 50 år og presidenten representerte klubben vår. Vår charterklubb, Oslo R.K passerte 90 år og vår klubb var her representert v/ Nils Tore Skogland. Et høydepunkt i året for 35 rotaryanere og ledsagere, var turen til Bratislava fra 21. til 25.april. Reisen var en stor opplevelse med mange flotte utflukter som også inneholdt besøk i den Norske Ambassaden. (les mer om turen et annet sted i boken)

På en verdig måte fikk Jakob Skarstein overrakt " Paul Harris Fellow med safir" Begrunnelsen for dette var Jakob sin store innsats for klubben gjennom 50 år. Halfdan Tschudi Bondevik ble utnevnt til "Paul Harris Fellow" Dette var særlig med tanke på hans omfattende engasjement etter at han ble pensjonist.

I løpet av året har det vært en avgang på 6 medlemmer og bare 2 er kommet til. Det betyr at vi ved utgangen av året er 69 medlemmer. Gjennomsnittsalderen er nå nede i 62 år. Vi har 17 kvinnelige medlemmer, noe som utgjør 25 % av medlemsmassen.

President:
Bjørge Børkje

Innkommende:
Arve Moldskred
Klubbtjeneste

Styremedlem:
Jan Blom
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Nils Tore Skogland
Yrkestjeneste

Styremedlem:
Eva Løkeland Lerøy
Samfunnstjeneste

Past president
Fredrik Mehn-Andersen

Kasserer:
Svein Arne Skreden

Sekretær
Erling Wærenskjold

Året 2012 - 2013

Styret har dette året avholdt 7 styremøter, alle hjemmemøter. I rotaryåret har det vært 44 medlemsmøter og 23 av disse har vært med interne krefter. Styret vurderte at medlemssituasjonen var viktigst, konkretisert med følgende to hovedmål:

1. Beholde trivselen, målt gjennom fremmøteprosenten. Fra møteplikt til møteønske.
2. Øke antallet medlemmer fra 69 til 75 medlemmer.

Styrets hovedmål var altså å minst opprettholde den gode trivselen i klubben. Medlemmene skal føle mindre på plikten til å gå på møtene, men heller føle et positivt ønske om å ville delta. Fremmøteprosenten har de siste årene ligget opp mot 70 %, men har nå falt til 41 %. Fallet skyldes ikke at ca. halvparten av medlemmene uteblir, men det skyldes en ny måte å beregne frammøteprosenten på. I realiteten er frammøte omtrent som det har vært. Når de gjelder målet om økning av medlemstallet, kom det i løpet av året 8 nye inn i klubben. Dessverre gikk 4 ut, av dem døde 2. Den ene var vår sekretær, Erling Wærenskjold, som uventet gikk bort i oktober, bare 70 år gammel. Tor J. Samuelsen tok over på kort varsel denne viktige oppgaven. Styret mener at arbeidet med rekruttering fortsatt må ha høy prioritet. Det er vanskelig å forutse avgang. Skal medlemstallet økes til , og ligge stabilt på 75, bør tilgangen ligge rundt 5-8 nye og "yngre" medlemmer hvert år. Styret utarbeidet forenklete regler for opptak og sjekkliste til hjelp for forslagsstillere. Arbeidet med å integrere nye medlemmer i fellesskapet må i tillegg styrkes ytterligere. Støtten til " Fargespill" holder fram også dette året, og kontakten med de ansvarlige i prosjektet er god.

Klubben har ikke vært involvert i internasjonale prosjekter i år, men har sendt over kr 15 000 til The Rotary Foundation uten bindinger. I tillegg er det viktig å nevne at 3 av klubbens medlemmer har vært mentorer ved ungdomsbedriftene på Bergen Handelsgymnasium.

RYLA har også dette året hatt høy prioritet og klubben sponset 2 deltakere på årets seminar. I løpet av året er det blitt utdelt to Paul Harris Fellow hederspriser, en ekstern og en intern. Den eksterne prisen gikk til Ole Hamre for hans musikalske nyskapning og tiltak, bl.a. som en av initiativtakerne til Fargespill.

Den interne prisen gikk til Erling Wærenskjold for svært gode tjenester i klubben gjennom 28 år. Erling fikk hedersprisen på det siste Rotarymøtet han deltok på.

Samtlige komiteer har fungert svært bra. Gjennom året har klubbens hjemmeside blitt utviklet til et meget godt hjelpemiddel i kontakten mellom styret og resten av klubben.

President:
Arve Moldskred

Innkommende:
Nils-Tore Skogland
Klubbteneste

Styremedlem:
Eva Løkeland Lerøy
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Kjetil Horneland
Yrkestjeneste

Styremedlem:
Helge Dyrnes
Samfunnstjeneste

Past president
Bjørge Børkje

Kasserer:
Svein Arne Skreden

Sekretær:
Erling Wærenskjold / Tor J. Samuelsen.

Revisor:
Nils Aardal

Året 2013 - 2014

Opprinnelig var det Jan Sommerfeldt-Pettersen som var innkommende, men 13. desember 2013 ble Jan utnevnt, av Kongen i statsråd, til sjef for Forsvarets sanitet. Dette førte med seg flytting til Oslo og av den grunn rykket Eva opp som innkommende president.

Styret har dette året avholdt 6 styremøter, alle hjemmemøter. I dette rotaryåret har det vært 43 medlemsmøter og 19 av disse har vært med interne krefter. Hovedmål for klubbåret var relevante og lærerike foredrag, flere engasjerte rotarianere og et 90 års jubileum der klubben gir noe tilbake til Bergen. Øke antallet medlemmer fra 72 til 75 medlemmer. Hovedmålet var lærerike medlemsmøter som et viktig bidrag til trivsel og engasjement. Programmet har blant annet dekket innovasjonsmiljøet i Bergen, nytt fra forskning, universitet, forvaltning og næringsliv, Dirk Schraeders journalistiske arbeid for Tysk TV ARD mot korrupsjon i Europa samt bærekraftig utvikling og det grønne skiftet. På presidentens møte og Rotary foundation møtene ble også Rotarys internasjonale prosjekter presentert.

Vi fikk besøk av en Rotaryklubb fra Sheffield som president og sekretær hadde middag med på Bryggestuen sammen med guvernør Tore Kayser og assisterende guvernør Tore Rykkel. I påfølgende spisemøte fikk den engelske klubben lære mer om næringslivet i Bergen og ble bedre kjent med medlemmene i klubben. 2014 var det siste av den tre årige støtten klubben har gitt til "Fargespill". Nå er dette fantastiske integrasjonsprosjektet også igangsatt på flere steder i landet finansiert over statsbudsjettet. Klubben har støttet The Tall Ships Race 2014 i Bergen med 10.000 kroner. Jørgen Hovind ble valgt som medseiler av både Sydvesten Rotary klubb og Bergen Rotary Klubb, så han ble en av to medseiler fra Rotary fra Bergen til Esbjerg i Danmark. Klubben har bidratt til Rotary Foundation og fikk utnevne som en av klubbene i distriktet som gav mest pr medlem.

Fire av klubbens medlemmer har vært mentorer for ungdomsbedriftene på Bergen Handelsgymnasium i perioden og bidratt til å inspirere ungdommene til å skape og drive sin egen bedrift. 90 års jubileet til Bergen Rotary Klubb ble feiret på Grand Hotell Terminus på stiftelsesdagen 12. juni 2014 der bl.a. pianist Natalia E. Skogland spilte Sibelius Impromptu nr. 5 og Schumann-Liszt Widmung, guvernør Tore Kayser og president Nils Tore Skogland som holdt jubileumstale og Torbjørn Wilhelmsen som intervjuet Håkon Grønstøl om klubbens 90 års historie.

Når de gjelder målet om økning av medlemstallet, vil det sannsynligvis komme inn 5 nye medlemmer dette klubbåret. Flertallet av disse medlemmene er kvinner. Dessverre sluttet 4 medlemmer i løpet av perioden. En av dem var Tore Arildsen, som dessverre gikk bort. I april 2014 besøkte 35 medlemmer og ledsagere byen Lübeck i Tyskland. Et spennende program bidro til økt kunnskap om den historiske og dagens kontakt mellom Bergen og Lübeck. Reisen bidro til godt vennskap og god kontakt med de hyggelige medlemmene i Lübeck Rotary klubb. Turen var arrangert av Fredrik Mehn-Andersen, Marianne Nilsen og Johan Frederik Mowinckel. Det har vært en god aktivitet i komiteene.

President:
Nils Tore Skogland

Innkommende:
Eva Løkeland Lerøy
Klubbtjenesten

Styremedlem:
Eva Løkeland Lerøy
Internasjonal tjeneste

Styremedlem:
Kjetil Horneland
Samfunnstjeneste

Styremedlem:
Helge Dyrnes
Yrkestjeneste

Past president
Arve Moldskred

Kasserer:
Svein Arne Skreden

Sekretær:
Hillevi Runshaug

Revisor:
Nils Aardal

Kontakt med utlandet

Klubbtur til Riga 1999

Av Kjell Gisholt

Etter turene til Lithauen i 1997 og Stettin i Polen 1998, var turen kommet til Latvia i 1999. Riga er vel den mest besøkte og mest turistvennlige av de baltiske hovedsteder. Den har en meget godt bevart og interessant Gamleby, mye interessant Jugend-arkitektur, samt preg av en moderne storby. Norske næringsinteresser har satt sine spor der. I 1995 åpnet Frank Varner sin første Dressmann-butikk, selveste Gro klippet snoren. Vi så også skilt med RIMI, Narvesen og Statoil.

Deltakelsen fra vår klubb var ikke så stor som de to foregående årene, men utbyttet var nok like stort. Vi var innkvartert i et sjarmerende hotell i Gamlebyen, med spaseravstander til godt bevarte og restaurerte severdigheter. Ikke minst det store mat-markedet var imponerende. Det gjorde inntrykk å se hvor mye innbyggerne har investert i å ta vare på, og restaurere sin gamle kultur.

Rigas Hanzas Rotary Klubs tok meget godt imot oss, og vi fikk gode kontakter. Vi deltok i et felles lunsj-klubbmøte, og hadde også et privat besøk hjemme hos en av rotarianerne med ypperlig servering. Vi hadde et minneverdig besøk i atelieret til billedkunstneren Juris Jurjans med servering og adgang til innkjøp. Den flotte Operaen er en av byens stoltheter, også den nydelig restaurert. Der var det ballettforestilling, og siden sjefen var rotarianer, fikk vi også en fin omvisning back-stage.

Disse tre turene i naboland i øst har vist både hva Rotaryklubbene har felles, hvordan aktivitetene er tilpasset lokale forhold, og hvilke prosjekter som engasjerer klubbene. Det er sunt å heve blikket litt utover våre lokale forhold, og også å oppleve hvor stor Rotaryfamilien i virkeligheten er.

Tur til Bratislava

Et tilbakeblikk v/ Håkon Grønstøl

Å utvikle vennskap mellom medlemmene er en viktig del av Rotary sin virksomhet. En måte å utvikle vennskap på, er å reise på tur sammen. Dette er noe vi har tradisjon for i klubben, og denne gangen var Bratislava målet. Bratislava er hovedstaden i Slovakia og med sine 430 000 innbyggere er den landets største by. Byen ligger helt vest i landet, rett ved grensen til Østerrike og Ungarn. Midt gjennom byen renner Donau. Alt var lagt vel til rette fra turkomiteen sin side da 35 spente medlemmer med feller møtte fram på Flesland lørdag 21. april i 2012.

Turkomiteen denne gangen bestod av Fredrik Mehn-Andersen, Kjell Gisholt og Morten Gjesdahl. Med andre ord, alt var i de beste hender. Etter en mellomlanding i Oslo, tok Norwegian oss direkte til det politiske, kulturelle og økonomiske sentrum i Slovakia, og ved hjelp av buss kom vi utpå ettermiddagen fram til Radisson Blu Carlton Hotel Bratislava. Noe som preget dette hotellet, var at det alltid hadde hatt norsk direktør. Neste mann i rekken var i ferd med å tilpasse seg jobben de dagene vi var der nede. Ved middagen om kvelden, på hotellet, ble vi ønsket velkommen til byen og landet av representanter fra en av byenes rotaryklubber. Menyen var nasjonal, og maten smakte fortreffelig. Hotellet vårt lå i gamlebyen.

Byens historie er blitt kraftig påvirket av forskjellige folkeslag, inkludert østerrikere, tsjekkere, tyrkere, ungare, jøder og slovakere. Byen var en del av Ungarn fra 907 til 1918. Den var kongedømmet Ungarns hovedstad fra 1536 til 1784 og en del av det habsburgske monarkiet fra 1526 til slutten av første verdenskrig. Den var ungarsk kroningsby mellom 1563 og 1830 og sete for den ungarske riksdagen fra 1542 til 1848. På denne tiden het byen Pressburg/Pozsony, men i 1919, som en del av fredsavtalen etter 1. verdenskrig, ble byen en del av Tsjekkoslovakia og dagens navn ble innført. Alt dette har selvsagt vært med på å prege byens historie og bygningstruktur.

Presidentpalasset i byen er blant de største attraksjonene, men det mest dominerende bygget er uten tvil "Bratislava Hrad", Bratislavas slott, som ligger på en høyde med utsikt over hele omegn. Dette og mer til fikk vi se før vi, etter lunsj, spaserte til havnen for å gå om bord i en båt som skulle ta oss oppover Donau til borgen Devin. Været var ikke det beste, men det ble likevel en meget hyggelig tur med god stemning om bord. Maten er selvsagt viktig på en slik tur, og denne kvelden fikk vi servert en meget god, tradisjonell slovakisk middag fulgt av sigøynermusikk. Neste dag hadde

vi formiddagen til egen disposisjon, og de fleste benyttet den til å bli bedre kjent i denne historiske byen.

Det er ikke noen ulempe å ha en konsul med i klubben. Morten er Slovakias konsul i Bergen og ved hans hjelp var vi blitt invitert til lunsj hos den norske ambassadøren i Slovakia. Ambassadøren, Trine Skyboen, tok hjertelig i mot oss i ambassadørboligen. Denne ligger i et ambassadestruk i utkanten av byen med glimrende utsikt over Donau. Ambassadøren gav oss et grundig innblikk i Slovakia av i dag. Hun tok utgangspunkt i en morsom quiz. Denne viste vel at deltakernes kunnskaper om landet ikke var på topp, men det var før ambassadørens orientering. Besøket i ambassaden var for mange ett av høydepunktene på turen.

I gaten, tvers over for hotellet, ligger byens opera, og her hadde Kjell ordnet med billetter til Carmen. Den nå så berømte operaen hadde premiere i 1875. Etter ett år ble den karakterisert som umoralsk, men er i dag et av verdens mest populære operastykker.

Landet er kjent for sin historie, men også for sin vin. Dette fikk vi bevis for på vår 3. dag i Slovakia. "Carpatain wine District" er velkjent og vi kan skrive under på at vinen var god. Denne dagen var vi på besøk på "The National Salon of Wines" i Pezinok. Vi rakk også et besøk på borgen "Cerveny Camen" før lunsj på nok en vingård. Borgen er fra det 13. århundre og er en av de mest kjente turistattraksjonene i landet.

Ikke visste jeg at den amerikanske popkunstneren, Andy Warhol, hadde sitt opphav i Slovakia. Dette er selvsagt grunnen til at deler av kunsten hans er havnet på museum her. Produksjonen er spesiell og det var utrolig spennende å vandre rundt blant Warholkunsten.

Vi var nå kommet fram til siste kveld og middagen denne kvelden skulle vi tilbringe i "UFO restaurant." Den er regnet som en av de mest lukseriøse restaurantene i byen. Den ligger høyt over den nye broa, Novy Most, som krysser Donau. Restauranten ligger på høyde med spiret på domkirken. En heis tok oss fra broen og opp til restauranten. Den bar navnet sitt med rette. Bygningen lignet på en stor UFO. Den 5 retters gourmet- middagen smakte fortreffelig, og det var fornuftig at vi skulle ta apostlenes hester fatt for å komme oss tilbake til hotellet.

Allting har en ende, så også med denne turen. Før retur til flyplassen, skulle vi over grensen til Østerrike og få anledning til å handle på et nyåpnet kjøpesenter, der de fleste kjente merkevarer var representert. Her var det mulig å kjøpe kvalitetsvarer til en lavere pris enn hjemme, og mange nyttet seg av sjansen. Noen av oss fikk også gleden av å følge Liv og Kjell i budrunder for ny leilighet. De vant.

At bussen ikke ville starte da vi skulle derfra til flyplassen, sto det ingen ting om i programmet. Fredrik beholdt roen og vi kom oss på flyet i tide selv om innsjekk ble litt senere enn planlagt. Det var en trøtt, men meget fornøyd gjeng som i 22 tiden onsdag kveld landet på Flesland, og komiteen fortjener stor takk for et veldig fint opplegg.

Rotary - mer enn klubben

Av Ådne Tveit

Ukene går i sitt faste mønster, tirsdagkvelden er forbeholdt Rotary-møtet. Kameratskapet og et interessant møteprogram gjør at dette er blitt en fast ukentlig post for oss rotarianere. Det blir en vane, like hyggelig hver gang. Beina går liksom av seg selv til rotarymøtet. Når man er på reise, er det annerledes. Da tar man et avbrekk fra hverdagen, man bryter med de vanlige mønstrene. For noen dager eller uker går tankene i andre retninger enn jobb, hjem og Rotary, det er opplevelser, turistattraksjoner, samvær med sine reisefeller og kanskje strandlivet som har fokuset. Eller man er på forretningsreise, der viktige møter får all oppmerksomhet, kanskje krydret med et godt måltid på kvelden med kolleger eller forbindelser. Men etter hvert er det godt å komme tilbake til hverdagen og Rotary, borte bra, men hjemme best. Slik er det for de fleste av oss. Men husk da, dine rotary-venner er ikke bare i klubben, det er 1,2 millioner av dem der ute i verden. Og sjansen er stor for at det er en klubb akkurat der du skal, og stikker du innom, vil du bli mottatt som en hedersgjest og gammel venn.

På besøk hos Monarch Beach Sunrise Club, California

Han som nå sitter ved tastaturet og skriver disse linjene, passer sikkert ganske godt inn i bildet av gjennomsnittsrotarianeren. Bortsett fra i presidentåret, da tar man på seg noen oppgaver hvor man ellers neppe hadde rukket hånden i været. En av disse var å ta imot to amerikanske delegater som hadde vært på convention i København i 2006, de ville gjerne ta turen til Norge og oppleve de vestlandske fjordene. I ettertid kan jeg ikke minnes om det var et bilde av de to delegatene som gjorde at jeg meldte meg uten å forespørre i klubben om noen kunne være vertskap. I alle fall, da jeg hentet dem på sognekaiaen var det ikke den minste tvil om hvem de to var, begge var blonde, vakre, vinkende og smilende. Og de var yngre enn noen rotarianere jeg hadde sett før. Kontrasten til mine hjemlige venner var slående, var dette også Rotary? Selvfølgelig, det ble to minnerike dager de bodde hjemme hos oss. Madammen der hjemme fikk plutselig se en helt annen side av Rotary, våre nye californiske venninner fortalte et helt annet bilde av organisasjonen enn det vi hadde. I løpet av to dager hadde disse to vilt fremmede damene blitt som om de

var våre bestevenner, en annen ramme enn Rotary hadde gjort dette umulig. Og det endte selvfølgelig med at de inviterte hele familien bort på gjensitt.

Kjemien stemte og fristelsen var for stor til at vi kunne si nei. Neste års ferie ble lagt til USA, og familien på fem brukte fem uker på å besøke venner, turistattraksjoner og vise barna universitetet der far sjøl gikk i skole. Besøket hos Patty og Terri var i utgangspunktet bare ett av mange stopp på turen. Vi hadde satt av to dager til å besøke våre nye venner i Dana Point, en velstående kystby syd for Los Angeles. Dessverre fikk vi ikke vårt program til å passe med det ukentlige klubbmøtet hos dem, men da kom den amerikanske gjestfriheten virkelig til syne. Vertskapet leide like godt en del av byens strandpark, og de inviterte alle byens rotarianere til en ekstraordinær samling, der mellom palmene, for at de kunne møte oss. Våre to venner var blitt til 40, plutselig følte vi at vi kjente halve byen.

Praten gikk om løst og fast, alle ville vi skulle komme på besøk til akkurat dem og i løpet av ettermiddagen hadde undertegnede 4 jobbtillbud. I kveldsolen der på stranden med 24 graders varme, en mild ørkenbris fra øst og utsikt over et småkruset Stillehav, må jeg innrømme at det var fristende å kansellere returbilletten min til Norge.

Det ble med drømmen, ferden gikk videre etter noen dager. Men terskelen for å dra til fremmede kyster for å søke lykken, er definitivt lavere etter å ha besøkt Monarch Beach Sunrise Rotary Club i Dana Point, California.

Til Distriktskonferansen i Reno, Nevada

Året etterpå var man da atter på farten igjen. En konferanse i San Francisco lot seg kombinere med besøk hos datter, som var på studentutveksling i Gold Rush Country, nordøst i California. Og i Rotarys hjemland har man en mer aktiv ungdomsgruppe, så Malin var der blitt involvert i Interact. Blant prosjektene hun ble involvert i, var å hjelpe fattige barn i Mexico til å bedre personlig hygiene. I den anledning var hun f.eks. en uke i en liten meksikansk landsby, hvor hennes oppgave var å lære barna å pusse tenner. Prosjektet ble for øvrig støttet av Bergen Rotary Klubb, noe som ble applaudert i den lokale klubben der borte.

Akkurat den helgen far skulle på besøk, måtte hun dra til distriktskonferansen til District 5190, som det året gikk av stabelen i casinobyen Reno, like over grensen til Nevada. Dette var jo anledninger som lot seg kombinere, så vi leide oss en bil og dro sammen over fjellet til nabostaten. 400 av distriktets rotarianere deltok på konferansen, et perfekt arrangement på alle vis. Og for å ha sagt det med en gang, om man er av den typen som foretrekker

Patty og Terri på besøk hos Ådne og familien

å holde en lav profil og ikke stikke seg ut på noe vis, ikke dra som nordmann på en distriktskonferanse i USA. Under guvernørens åpning ble undertegnede introdusert som den lengstreisende delegat. Man kom ikke unna en hilsmning fra moderklubben hjemme. Talerstoler generelt tiltrekker meg sjelden, men her var ikke konfrontasjonen med, dette for meg skremmende møbel, til å unngå. Fersk erfaring fra 50 møter på podiet som klubbpresident hjalp ikke stort da jeg til ellevill jubel fra de fremmøtte ble applaudert opp på scenen. Jeg skrøt på meg hvor glad klubben der hjemme var for at jeg fikk representere dem ved konferansen, og banner hadde jeg heldigvis med. Det ble hengt på forsiden av talerstolen, gjennom tre dager stirret alle delegatene på banneret vårt når oppmerksomheten var rettet mot scenen.

Det sluttet ikke der. Ved guvernørens bord måtte den lengstreisende sitte, og alle rundt bordet var utrolig gjestfrie og interessert i mitt ve og vel. I tillegg til at amerikanerne er veldig engasjert i innsamlinger og gode prosjekter, er de veldig opptatt av Rotary som yrkesnettverk, og igjen ble man invitert både på bedriftsbesøk og hjem til mine nye venner. Følelsen av at "her kunne jeg trives" kom tilbake, og selv om både casino og de snødekte toppene i Sierra Nevada kunne friste, var det fornemmelsen av å være en del av den store Rotary-familien som gjorde at Reno Nevada virket som et sted jeg kunne bruke atskillig mer tid enn de tre dagene jeg hadde til rådighet.

Rotary Club of Bangkok

Noen år senere ble mye tid tilbrakt i Sørøst-asia, forretninger gjorde at turen gikk til motsatt side av kloden. Med lange opphold i Bangkok ble det sjelden sjanse til å møte i Bergen Rotary, men desto mer anledning til igjen å gjenoppfriske det internasjonale Rotary. Rotary Club of Bangkok er en klubb med lange tradisjoner. Helt siden opprettelsen i 1930 har den vært et møtested der den lokale kulturen traff den internasjonale siden i denne sørøstasiatiske metropolen. Mye var forskjellig fra de amerikanske klubbene, men likevel: Det var ikke tvil om at vi var i samme familie. Og igjen, i det øyeblikk man kommer inn døren, får man fornemmelsen av allerede å være et integrert medlem i miljøet. Som yrkesnettverk var Rotary i Bangkok veldig nyttig. I den delen av verden er det viktig at man har de riktige kontaktene, slik viser man at man har de verdiene som skal til for at man skal bli akseptert som forretningspartner. Og selv om mange oppfatter Bangkok som umoralens hovedsete, er det i forretningslivet helt annerledes. Man lurer aldri noen i Thailand, man stoler 100% på sine venner, både privat og i forretningslivet. Man står last og brast med sine

partnere, og anbefaler deg uoppfordret til andre i sitt nettverk. På oss, med nordisk bakgrunn, virker dette i overkant positivt, så man må være nysgjerrig, søkende, åpen og respektfull for å forstå hvordan man lykkes i smilets land. Thaiene generelt er veldig gavmilde. De mange som har lite av jordisk gods, deler det lille de har med dem som har enda mindre. Buddhismen peker i andre retninger enn de kommersielle og materielle, og det preger både folk og forretning. Og selv om det er stor avstand i levestandard mellom rik og fattig i Thailand, respekterer de hverandre i høy grad. Folk fra forskjellige samfunnslag omgås på en helt annen måte enn i den vestlige verden, rike og fattige bor om hverandre, det virker som et integrert samfunn. Og i et slikt samfunn passer Rotary godt inn. Det var nok de mest privilegerte i samfunnet som var medlemmer, men de viste aktiv og oppriktig omsorg for medborgere som hadde mindre enn dem selv. Det var godt å besøke Rotary-klubben i Bangkok, den fungerer som en bro mellom våre vestlige verdier og østens idealer. Mange av medlemmene var selv innflyttere som en gang hadde vært nye i Thai-kulturen. Man kunne åpent søke råd der når det gjaldt andre etiske forventninger enn de vi var vant til hjemmefra.

Rotary internasjonalt

Rotary er mer enn den hjemlige klubben. Benytter man sjansen til å besøke klubber og Rotary-miljøer når man er på reise, er det stor sjanse for at det vil virke berikende. Vi er alle med i den store familien, og denne tilhørigheten bør alle rotarianere oppleve. Enten man skal ut å søke lykken, man er på forretningsreise eller man bare er på ferie, sett av litt tid til å besøke det lokale Rotary-miljøet. Nordmenn er som folkeslag noe mer avventende og kanskje kjøligere enn en del andre land. Vi må derfor også ta inn over oss hvordan vi tar imot våre gjester, hvilket inntrykk de får av norske rotarianere etter å ha besøkt oss. Er vi litt rausere og åpner oss selv og våre hjem fra tid til annen, vil man kunne få forbindelser og minner for livet. Hjertet for en rotarianer ligger i den hjemlige klubben. Men står man støtt der, bør man løfte blikket og se utover kanten av klubben og landet. Besøk Rotary-familien der ute, det er mer berikende og lærerikt enn mange andre familiebesøk du deltar på.

Rotary international

Av Halfdan T. Bondevik

Grenseløs berikelse

Rotary International - det ligger i navnet at organisasjonen i høyeste grad er internasjonal. Det aspektet bidrar til å gjøre vårt medlemskap til et privilegium. Få har våre muligheter - Praktisk talt hvor i verden vi kommer, vil det være en eller flere rotary-klubber i nærheten. Å besøke disse klubbene, vil oftest være en berikelse. Vi blir vel mottatt, og møtene gir anledning til å erfare fellesskap og utvide kunnskap.

Min opplevelse av slike besøk har forsterket min glede over å være medlem av en internasjonal organisasjon som setter høyverdige verdier høyt. Hvor vi kommer, og hvem vi møter, kan vi regne med at vi deler grunnleggende verdier med disse foreløpig ukjente mennesker.

Vi har ulik bakgrunn og vi kommer fra forskjellige profesjoner. Alder og kultur er variabler. Likevel: Vi har et felles grunnlag. Det åpner for kontakt og vennskap, utveksling av informasjon og synspunkt.

Møteformen veksler: Mer og mindre formell; frokost-, lunch- og kveldsmøter. Apropos mat: Her er det et mangfold rundt i verdens rotary-klubber, fra nøysom nøkternhet til mektige måltid. I Curacao's to klubber er det lunch-møter med smakfull karibisk meny. Danmark og Sverige er også gode land med tanke på bordets gleder. Man kan gjøre seg den refleksjon at nordmenn er ganske nøysomme i denne sammenheng.

Åndelig næring gis gjennom foredragene. Der står ikke Norge tilbake for noe jeg har møtt. Vi holder en standard som vi kan være stolte av. Jeg syntes det var spennende å besøke en senior rotary-klubb i den nederlandske byen Zutphen. De hadde stiftet en egen klubb for seniorenene i den opprinnelige klubben. Noen år senere undersøkte jeg hvordan det var gått med seniorklubben? Svaret var at medlemmene, og dermed klubben var avgått ved døden. Var ikke ideen så god som jeg trodde? Da er kanskje frokost-klubbene mer liv laga? Jeg har besøkt både Nieuwe dagklubben i Rotterdam og Fisherman's Wharf klubb i San Francisco, med møtetid hhv kl. 0715 og kl. 0730, altså før arbeidstid. Det ser ut til å være et godt tidspunkt for mange. Enda et positivt poeng: Ofte er det vel slik at vi også på reiser treffer kolleger fra samme yrke eller fagfelt som vårt eget. Dermed

avskjæres vi fra et mer bredspektret møte med mennesker i landet vi besøker. Igjen kan RI være svaret: Her møter vi representanter fra både eget og andre fagfelt.

Konklusjon:

Konkret erfaring fra RI gir en opplevelse av jevnbyrdighet, kollegialitet, respekt samt utbytte ved å møtes, utveksle og utvikle seg. Vi er ikke en stor familie, men vi er en fargerik frendeflokk, der vi møtes i "mutual understanding", "world wide", "one-to-one". Vi har så meget til felles av det som er grunnleggende i livet. La oss benytte anledningene, med åpne sanser, gi og ta imot. Det er lærerik berikelse.

Våre
prosjekter

Øst-Timor prosjektet

I 2001 fikk Bergen-Syd RK en forespørsel fra PAS-klinikken, en helseklinikk i Øst-Timor om hjelp og støtte til arbeidet. Bakgrunnen for kontakten var at ett av klubbens medlemmer hadde nær kontakt med landet. Øst-Timor (også kalt Timor-Leste) er et lite land i Sørøst-Asia.

Landet er et av de yngste i verden og fikk full uavhengighet 20. mai 2002 etter lang tids konflikt med okkupasjonsmakten Indonesia. Norge og Bergen sin kontakt med landet har eksistert i mange år. Øst-Timor har hatt representant i Norge siden 1980. Raftoprisen gikk til det øst-timoriske folket i 1993 og Nobelprisen i 1996 ble tildelt biskop Belo og diplomat Rasmus Horta. Gjennom mange år har Norge bidratt med midler via FNs og Verdensbankens programmer på Øst-Timor. Da det ble aktuelt å støtte PAS klinikken, var det i hovedsak på bakgrunn av likheten mellom klinikkens og Rotarys sammenfallende målsetting: Prontu atu Serbi (PAS) betyr Ready to serve og forkortelsen betyr rett og slett: FRED.

PAS klinikken var motstandsbevegelsen i landet sin klinikk. Det er en privat helseklinikk for mor og barn, ledet av Maria Dias og hennes familie. Maria var tidligere nonne som gikk over til å bli helsearbeider. Hun ble i Newsweek i 1999 kalt "Mother Theresa of East-Timor". Mange av dem som kom til PAS, var ikke i stand til å betale for seg og klinikken var totalt avhengig av frivillig arbeidskraft og økonomisk hjelp.

I september 2002, ble det også startet en Rotaryklubb på Øst-Timor, Dili RK. Dette gav grunnlag for å støtte klinikken gjennom et Helping Grant prosjekt. Det var denne gangen bare Bergen-Syd RK som stod bak søknaden, men den ble avslått av distriktet. I midlertid ble det i avslaget oppfordret til å involvere flere klubber. Ut fra dette ble det besluttet å gå videre med saken, og det ble et Matching Grant prosjekt der følgende klubber i distriktet deltok: Bergen-Syd RK, Torgalmenningen RK, Bergen RK, Arna RK, Bergen Vest RK og Askøy RK. Klubbene etablerte en Øst-Timor-komite. Ildsjelene i prosjektet har hele tiden vært Grete Sæbøe og Bente Mathiesen fra Bergen-Syd RK. I de årene prosjektet eksisterte, var Ådne Tveit, June Morrison, Jan Blom og Trond Grindheim, Bergen RK sine representanter i komiteen. Prosjektet kom i gang i 2005. Kostnadsrammen for prosjektet var ca. 30 000 USD fordelt over 3 år.

Støtten gikk til materiell og utstyr til bruk ved ambulerende helseopplæring for mor og barn. Opplæring i ernæring og sykdomsforebyggende tiltak var sentralt.

Bente Mathiesen besøkte Øst-Timor i august 2005. Men Øst-Timor var langt borte og uroligheter i 2006 førte til at arbeidet ble vanskelig og i en lengre periode var det ingen kontakt verken med Dili RK, PAS-klinikken eller Maria Dias.

Opprøret i landet var svært omfattende med ca. 100 000 internflyktninger. Flere av Rotaryklubbens medlemmer flyktet fra landet. Klubbpresidenten var en av dem. I begynnelsen av 2007 var det fortsatt uroligheter, særlig i det området der PAS-klinikken ligger. Pr mars dette året var det ikke mulig å komme i kontakt med Maria Dias og aktiviteten i klubben lå fortsatt nede. I løpet av 2007 bedret imidlertid forholdene seg. I mai ble det igjen etablert kontakt med Maria Dias og rotaryklubben.

Det var nå nødvendig med en revisjon av prosjektet og aktivitetene rundt PAS-klinikken ble konsentrert rundt følgende:

1. HELSE, herunder informasjonsprogram om forebyggende helse for mor og barn, vaksiner, personlig hygiene, hjelp i forbindelse med fødsel, morsmelk, tannhelse og aids.
2. ERNÆRING, informasjon om ernæring og servering av måltider til underernærte barn en gang i uken ved klinikken.
3. SPORTSAKTIVITETER for ungdom for å forebygge uro og gi et tilbud til denne gruppen.

Erfaring viser at unge demokratier har mange utfordringer og politisk stabilitet er en av disse. Utover i 2008 hadde frykten og usikkerheten bredt seg i den unge befolkningen, men arbeidet på klinikken gikk i hovedsak som før. Mange hus i distriktet ble ødelagt, men klinikken ble skånet og ble et viktig samlingspunkt der mange barn fikk næringsrik mat takket være MG-prosjektet. På grunn av prosjektets uforutsette langvarige fremdrift og stadige avbrytelser, ble det etter hvert nærmest umulig å utvide eller fortsette prosjektet i sin daværende form. I utgangspunktet tenkte en seg muligheten for et nytt MG-prosjekt.

Fra klinikken sin side kom det opp et behov for midler slik at de kunne skaffe seg en ny (brukt) bil for å kunne fortsette virksomheten i området utenfor Dili. Dessuten var det behov for tilskudd til drift.

På denne bakgrunn anbefalte komiteen at midler innestående på Øst-Timorkontoen, kr 84 139, i sin helhet ble overført til en egen konto merket PAS-klinikken. Bilen ble overlevert sommeren 2011.

Det treårige MG-prosjektet ble avsluttet etter nesten 6 år. Det er rimelig å tro at ca. 2000 personer har hatt direkte nytte av tiltaket. Tar en videre med alle de som tilhører storfamiliene til disse 2000, har innsatsen for bedre ernæring og helse nådd ut til svært mange.

Til tross for alle vanskeligheter er prosjektet karakterisert som meget vellykket både av Rotary International og Dili RK. Formelt ble prosjektet avsluttet med et intercitymøte i november 2010 der biskop Gunnar Stålsett holdt et inspirerende og tankevekkende foredrag om forsoningsarbeid, og hvordan involvere alle parter i en så dyp og omfattende konflikt.

Samarbeidet mellom de 6 klubbene og Øst-Timor komiteen har på mange måter vært en forbilledlig måte å gjennomføre et slikt prosjekt på.

Bilen ble overført til PAS klinikken sommeren 2011

Rotary og PolioPlus

Av: Dag Andreassen

Poliomyelitt er en infeksjonssykdom, forårsaket av tre forskjellige virus-stammer. Viruset er meget smittsomt, og har vært svært utbredt på vår klode. Selv om bare ca. 1% av de som blir smittet, har fått de fryktede lammelsene, har sykdommen gjennom århundrer forårsaket store lidelser.

Mennesket er den eneste naturlige vert for poliovirus, og dette førte til ideen om at sykdommen kunne utryddes gjennom storstilt vaksinasjon verden over. Man hadde jo sett at det lyktes å utrydde koppene på verdensbasis.

I 1985 besluttet Rotary International (RI) sentralt at organisasjonen ville gå inn for denne oppgaven gjennom å opprette PolioPlus, organisasjonens største humanitære program noensinne. Bill Gates tente også på ideen, og lovt at for hver dollar RI samlet inn, ville han følge opp med det dobbelte. Også WHO, UNICEF og CDC i USA har vært med i programmet, men RI har vært spydspissen. Sabins vaksine ble valgt. Den består av levende, men svekkete virus, og gis som dråper direkte i munnen til den som vaksineres. Et svært logistikk-apparat måtte stables på bena, alt fra produksjon av tilstrekkelige mengder vaksine, til transport i nedkjølt tilstand helt frem til selv den mest avsidesliggende vaksinestasjon. Både profesjonelle, og ikke minst en hær av frivillige (bl.a. mange rotarianere) har stått for gjennomføring av planen med innhenting av dem som skulle vaksineres og fysisk telle dråpene inn i de mange munn.

Over 2 milliarder barn er til nå vaksinert, og poliomyelitt er forsvunnet fra 125 land, og det gjenstår nå bare Afghanistan, India, Pakistan og Nigeria før programmet kan erklæres som vellykket.

RI har bidratt med ca. 800 millioner USD og hundre tusener av frivillige til nå. Man trodde først at år 2000 ville bli "seiersåret", men oppgaven var mer kompleks enn først antatt, så man er mer forsiktig med slike prognoser, men **MÅLET VIL BLI NÅDD!**

Innsatsen for DiDi barneteater

Et internasjonalt barneteater for behandling av tsjetsjenske barn med traumatiske erfaringer.

I Ådne Tveit sin presidentperiode fikk Thorvald Mellingen i oppdrag å finne et internasjonalt prosjekt for klubben. Det som da falt Thorvald i tankene, var flyktningeproblemet i Tsjetsjenia, et land som ligger i Europas sydøstlige hjørne og som i hundrevis av år har vært preget av krig og uro. Som alltid er det i stor grad de sivile og barna dette går utover. Thorvald reiste så til Aserbajdsjan, til hovedstaden Baku, nabolandet til Tsjetsjenia, der han hadde kontakter fra før. I dette landet er det en mengde flyktninger fra Tsjetsjenia. Det var ikke lett å få til noe konkret. Folk er veldig mistenksomme ovenfor fremmede. I denne perioden var det også kontakt med rotaryklubben i Baku. En av dem han fikk kontakt med var, uten at Thorvald var klar over det, sønn til den tsjetsjenske presidenten.

Underveis rapporterte Torvald til Bergen Rotary Klubb. Det endte opp med at han kom i i kontakt med DiDi teateret i Baku. Prosjektet ble så godkjent av klubben. DiDi er et terapeutisk barneteater som behandlet barn med traumatiske erfaringer gjennom teater, sang og dans. Den primære målgruppen var tsjetsjenske flyktningebarn. Hovedmålet med virksomheten var å hindre at barna utvikler kriminelle eller fundamentalistiske holdninger. Det er hevet over tvil at sang og teater er god medisin for barn med disse traumene. Det var veldig viktig å sørge for ledelse, styring og organisasjon. Dette er et område av verden der korrupsjon er sterkt fremtredende.

DiDi teateret er ledet av Zara Imayeva (tidligere tsjetsjensk visekulturminister.) Teateret hadde et styre bestående av 8 personer ved siden av en foreldrekomite. DiDi teateret er organisert som stiftelse, også i Norge. Bergen Rotary Klubb støttet teateret med kr 20 000 i 2007/2008 og samme summen i 2008/2009. Etter dette stoppet styre i Bergen Rotary Klubb støtten til prosjektet, noe som var en stor skuffelse for Thorvald. DiDi teateret lever i beste velgående den dag i dag. Det får ingen støtte fra myndighetene verken i Aserbajdsjan eller Tsjetsjenia. Teateret er derfor avhengig av støtte fra utlandet. Støtten fra norske givere går i hovedsak til leie av lokaler, men teateret får ingen fast støtte som muligjgjø

permanent leie av lokaler for øvelser. Teateret har fått prosjektstøtte fra bl.a den sveitsiske ambassade, den tyske ambassade og den norske ambassaden. Kommunikasjonsselskapet Bacsell (Save the children) har også gitt støtte. Det er nå rotaryklubber i Osloregionen som støtter prosjektet. Det samme gjelder Rotaract. Bergen kommune, ved ordføreren, har gitt et tilskudd på kr 70 000. I samarbeid med den norske ambassaden fremførte teateret en festforestilling på engelsk 17. mai 2009 i Baku.

Forestillingen var et eventyr om Norge på Harald Hårfagres tid. Tittelen var : "The saga of viking Thorvald and his friend, the Dragon." Forestillingen hadde som målsetning å spre kunnskap om norsk folkløse og saga til et internasjonalt publikum. Gutten som hadde hovedrollen, kunne ikke engelsk, men hadde pugget og gjennomførte med glans. Forestillingen varte i 5 kvarter og imponerte de 800 gjestene med den norske ambassadøren og den azerbajdsjanske oljeministeren i spissen. Det er stor norsk aktivitet i Baku i forbindelse med oljeaktiviteten og forestillingen ble støttet av en rekke firma. Lederen for teateret, Zara Imayeva, forteller at hver og en av barna nå er blitt viktige norske ambassadører.

UNHCR (FNs høykommissær for flyktninger) har meddelt at de vil føre DiDi opp på sin liste over virksomheter som høykommissæren anerkjenner. Flere av foreldrene har gitt uttrykk for at teateret er et godt virkemiddel mot utvikling av kriminelle eller fundamentalistiske holdninger hos barna. Ser vi på situasjonen i dag, kommer det stadig nye flyktninger til landet fra Tsjetsjenia. I tillegg er det tsjetsjenske flyktninger som klarer å flytte til andre land. Den finansielle støtten fra norske kilder er til nå ca 170 00 norske kroner. Det eksisterer i dag en støttekomite i Norge med Tor Godal som leder.

Scener fra Didi teaterets forestillinger

Ryla

Bergen Rotary har også bidratt med støtte til gjennomføringen av RYLA i Bergen. Dette er en forkortelse for Rotary Youth Leadership Award, eller på norsk, Rotarys Ledelsesseminar for ungdom. Kurset har internasjonalt ligget inne som offisielt Rotaryprogram siden 1971. Første RYLA-seminar i Norge og Norden, ble gjennomført våren 1985 på Nansen-skolen i Lillehammer.

Målsettingen med RYLA er å gi fremtidens ledere impulser og ideer til godt lederskap innen næringsliv, organisasjonsliv og forvaltning. Målgruppen er ungdom av begge kjønn i alderen 19-24 år (i noen tilfeller 18 – 35 år) som har vist initiativ, evner og vilje til sosialt medansvar ved å være ledere innen speidervirksomhet, musikkorps, elevråd, studentorganisasjoner og ikke å forglemme potensielle ledere i næringslivet. RYLA-seminarene gjennomføres vanligvis distriktvis over en lang-weekend. I hvert distrikt finnes det en RYLA- ansvarlig administrativ leder som på oppdrag av distriktsguvernøren organiserer og gjennomfører RYLA-seminaret ved hjelp av en lokal klubb. I vårt distrikt er det Torvalmenningen R.K som de siste årene har sittet med dette ansvaret. Seminaret blir vanligvis avviklet på Bergen Vandrerhjem, Montana.

Formen som brukes i RYLA, er forelesninger av høgt kvalifiserte personer og vekselvis gjennom plenums- og gruppediskusjoner. Det blir også gitt informasjon om Rotary og Rotaract.

Bergen Rotaryklubb har de fleste år sponset en eller flere kandidater på Ryla-seminarene.

Slik opplevde jeg Ryla

I 2012 sponset klubben Mirza Mujic på Ryla seminaret. Her er Mirzas erfaringer:

Innholdet i seminaret

RYLA er et seminar om ledelse både for ansatt i arbeidslivet og studenter som har lederverv i studentorganisasjoner eller frivillige organisasjoner. Seminaret var lagt opp slik at alle deltakere måtte sove på Bergen Vandrerhjem som en del av teambuildingen og bli kjent med hverandre. Seminaret varte i 2 dager. Den første dagen var en teoretisk del om ledelse, motivasjon og konflikthåndtering gjennomført av en psykolog og to tidligere ledere fra næringslivet. Vi hadde først en «bli kjent» øvelse der målet var å huske navnene på de andre og fortelle om oss selv, så gikk vi over til den teoretiske delen med en del foredrag.

Den andre dagen var en praktisk workshop med utgangspunkt i «min lederplattform». Vi ble delt inn i grupper og skulle dele våre ledererfaringer og utfordringer med å være leder i en organisasjon, enten en frivillig organisasjon eller en studentorganisasjon. På slutten hadde vi en spørreunde der vi møtte erfarne ledere. Vi fikk her innblikk i hvordan vi kan bli ledere og hvordan det er å være leder i næringslivet.

Positive tilbakemeldinger

Først og fremst synes jeg dette seminaret var veldig interessant. Samtlige foredragsholdere var veldig flinke til å anvende den teoretiske delen med de praktiske øvelsene. Et slikt seminar åpner øynene for hvordan man som leder skal lede en organisasjon med hensyn til motivasjon, konflikthåndtering og måloppnåelse. Jeg likte veldig godt opplegget og synes det var godt strukturert og ryddig. Det gikk en fin rød tråd gjennom hele seminaret. Jeg synes også det var bra at vi måtte bo på Montana for på denne måten bli bedre kjent med hverandre. Den meste interessante delen for min del var lederplattformen. Da fikk vi snakke ut om erfaringer og utfordringer og fikk råd fra erfarne ledere. Den siste delen gav meg stort utbytte ved å høre de erfaringene erfarne ledere hadde gjort både i form av å bygge karriere og bli en god leder.

Negative tilbakemeldinger

Jeg synes det var vanskelig å treffe både ledere i næringslivet og ledere i studentorganisasjoner med samme opplegget. Det burde vært delt. Det er forskjell på utøvelse av lederfunksjonen på de to områdene. Dette kom klart fram da vi på seminaret hadde deltakere både fra næringslivet og fra studentorganisasjoner og frivillige organisasjoner.

Lokalene vi holdt til i, var trange, og luften ble etter hvert noe dårlig, men det er mer en bagatell enn en negativ tilbakemelding. Etter min mening burde vi brukt mer tid på «min lederplattform» Denne delen gav meg mer og gav meg mest utbytte under seminaret.

Med stjerner i øynene: fargespill

Foto: Thor Brødreskift

Fargespill

Av: Eva Løkeland Lerøy

Høsten 2011 besluttet Bergen Rotary Klubb å utdele kroner 20 000 hvert år i tre år til Fargespill. Bakgrunnen for dette var at klubben ønsket å støtte et godt lokalt tiltak. Ved å være med over flere år, kunne en bidra til å skape en større økonomisk forutsigbarhet. Det var også et ønske at klubben kunne være "fadder" for Fargespill i denne perioden. Lederne og deltakere i Fargespill har vært i klubben to ganger og presentert seg, og mange av klubbens medlemmer har vært og sett forestillingen "Med stjerner i øynene".

Det har vært en bred enighet i klubben om at dette er et godt tiltak å støtte.

Litt om Fargespill

Fargespill er et flerkulturelt kunstnerisk prosjekt der 60-70 barn og unge fra over 25 forskjellige land, inkludert Norge, medvirker på scenen. De representerer flere religiøse retninger, og har ulik alder og bakgrunn. Fargespill debuterte med stor suksess under Festspillene i Bergen i 2004, og har siden den gang produsert forestillinger som til sammen er sett av over 60.000 publikummere. Forestillingene er bl.a. satt opp på Den Norske Opera og Ballet i Oslo, samt Den Nationale Scene og Grieghallen i Bergen. Siden 2008 har Fargespill vært etablert som et 4-årig kommunalt kunstnerisk prosjekt. Bergen kommune har driftet prosjektledelse samt deler av den kunstneriske ledelse, mens virksomheten dekkes økonomisk av eksterne midler, billettinntekter og refusjon fra arrangører. Fargespill ble fra 1.juni 2011 omdannet til en stiftelse.

Forestillingene

Fargespill har produsert fire forestillinger: "Fargespill 1" (2004), "Fargespill 2" (2005), "Fargelys" (2006) og "Flere Farger" (2008). Forestillingene er bygget på musikk, sang og dans som aktørene har med seg fra sine respektive hjemland og kulturer. Dette blandes så med vår norske kulturarv, og ispedd elementer fra global ungdomskultur, blir forestillingene et konkret bilde på hvordan møtet mellom ulik fortid skaper vår felles fremtid. Gjennom Fargespill håper vi å kunne formidle hvor åpenbart det er at vi er like, og hvor velsignet det er at vi er forskjellige. Foruten aktørene, som er barn og ungdom fra hele verden, består Fargespill i dag av et fast team; de to kunstneriske lederne og idéskaperne Ole Hamre (musiker) og Sissel Saue (sanger), samt Elizabeth Guino-o (koreograf) og Kjersti Berge (daglig leder).

A photograph of a tram stop. On the left, a red structure with the word "bybanen" in white is visible. A person is sitting on a yellow bench inside the stop. The glass panels of the stop are covered in graffiti. The foreground shows tram tracks on a paved surface. The text "Andre aktiviteter i klubben" is overlaid in white at the bottom.

bybanen

Andre aktiviteter
i klubben

President Torbjørn Wilhelmsen har delt ut PHF til Svein Arne Skreden og Tor J. Samuelsen

Paul Harris Fellow

I Norge og de fleste europeiske land utdeles Paul Harris Fellow Recognition (PHF) som er en hedersbevisning fra klubber, og av og til distrikter, for å hedre en rotarianer eller ikke-rotarianer for sitt virke i Rotary, eller for sitt samfunnsgagnlige arbeid. Æresbevisningen består av et sertifikat, en medalje og en jakkeknapp.

Utmerkelsen ble lansert i 1957. Sertifikatet, medaljen og jakkeknappen var ment å være et synlig tegn på at for den som bærer dette, er det innbetalt 1000 dollars i vedkommendes navn til Rotary Foundation. Klubber og klubbmedlemmer gir jevnlig pengegaver til dette fondet.

Fokusområdene for bruk av fondets midler er:

1. Fred og konflikt-løsning/-forebygging.
2. Sykdomsforebygging og behandling.
3. Rent vann og sanitære forhold.
4. Barne- og mødrehelse
5. Grunnutdanning og leseferdighet
6. Økonomi- og samfunnsutvikling

Det går også å tildele PHF m/safir og deretter fortsette opp til rubiner. Paul Harris Fellow Recognition (PHF) kan bare gis til enkeltpersoner, ikke organisasjoner eller bedrifter.

Til sammen er det tildelt over 1 mill. PHF. Bergen Rotaryklubb har bl.a. utdelt PHF til Sissel Kyrkjebø og Leif Ove Ansnes. De siste 15 årene har følgende fått Paul Harris Fellow Recognition:

Ole Hamre (ekstern)	2013
Erling Wærenskjold	2012
Jakob Skarstein	1988
	2011 m/safir
Halfdan Tschudi Bondevik	2011
Tor J. Samuelsen	2008
Svein Arne Skreden	2008
Christian Rieber	2000
Holger Ursin	2000

Kvinner i Rotary

Sammendrag av Bjørg Børkje etter innspill fra Hillevi Elizabeth Runshaug, Berit Moldskred Moe, Johan Frederik Mowinckel, Tor J. Samuelsen, Svein Arne Skreden og Holger Ursin.

I 1989 åpnet Rotary International adgang til opptak av kvinner i Rotaryklubber over hele verden. Her i landet ble første kvinnen tatt opp som medlem i Skøyen RK i 1991.

I vår klubb, BRK, ble det tatt opp kvinner i klubbåret 1992/93. Nils Standal var president og Tor Samuelsen, som var leder av medlemskomiteen, fikk i oppdrag å rekruttere de første kvinnelige medlemmene. Et oppdrag som ble tatt på alvor og resulterte i 4 nye kvinnelige medlemmer det første året. Men innen klubben kom så langt, hadde det vært en, hva man kanskje kan tillate seg å si, noe vanskelig prosess!

Noen mente at kvinner i Rotary var et amerikansk påfunn. Andre var opptatt av at de nå mistet et fristed for menn. En mente at hvis det bare var menn tilstede så slapp man å være sjarmerende, og det var for han en sann hvile. Andre igjen var bekymret for at de ikke lenger kom til orde hvis det ble kvinnelige medlemmer. Det ble også uttalt at dersom det kom inn kvinner i BRK, så ville de melde seg ut av klubben. Og utsagn som "Kvinnene må i hvert fall ikke få flertall i komiteene" og at "Kvinnene kan gå til Torgalmenningen" taler sitt eget språk. Siste utsagn baserte seg på at vårt åttende og siste fadderbarn, Torgalmenningen Rotary klubb, som ble etablert i 1991, åpnet for kvinner, og startet opp med hele 28 kvinnelige medlemmer.

For å sikre en demokratisk prosess bestemte BRK seg for å gjennomføre en spørreundersøkelse blant medlemmene. Resultatet viste at det var en majoritet av medlemmene som ønsket kvinnelige medlemskandidater. Og dette synet var sterkest blant medlemmene med høyest fremmøte.

Frykten for at noen vil melde seg ut av klubben, ble erstattet av overraskelsen om at de ville søke overgang til en annen klubb som fortsatt bare hadde menn som medlemmer. Men et flertall svarte altså at de ville akseptere situasjonen dersom kvinner ble tatt inn.

Kvinnene hadde etter hvert gjort sitt inntog på flere arenaer og gjort seg mer gjeldende i samfunn og arbeidsliv. Flere kvinner med høyere utdanning og ledende stillinger kunne ikke BRK lukke øynene for. Gro Harlem Brundtland som statsministeren var i gang med sin tredje regjering.

Det går ikke an å fortelle historien om kvinnes inntog i BRK uten å nevne Holger Ursin, som gikk på talerstolen og holdt en, som han sier selv, kort og fyndig treminutter. Han innledet med å fortelle historien om at han nå veiledet 3 kvinnelige kandidater til doktorgrad. Og gikk så over til emne Kvinner i Rotary. Han minnet om kriteriene for medlemskap, og mente at klubbens holdning var både umoralsk og ulovlig. Og presiserte at kvinner trenger både hjelp og støtte i sin videre utvikling i arbeidslivet, og at Rotary ikke kunne identifisere seg med holdninger som gikk imot dette. Han avsluttet med å si at han ikke ville sette sine ben i klubben igjen før den ble åpnet for kvinner!

I følge Holger så endte historien godt. Han var borte fra klubben vel et år mens klubben ombestemte seg. Og senere ble han hedret med Paul Harris fellow.

Det er også verd å merke seg at intet mannlig medlem uteble fra klubben da kvinnene kom inn. Og de demokratiske prosessene som hadde funnet sted, bidro til at klubben kom styrket ut som klubb og opplevde et løft!

De fire første kvinnene i BRK økte innen få år til å bli 12. Og i dag har klubben 19 kvinnelige medlemmer.

Rotary i Norge har som mål å ha 20% kvinner, og vår klubb er godt innenfor den grensen. På landsbasis er tallet 14%. Det er blitt 100 flere kvinner i Rotary Norge siste året.

I 1998/99 fikk klubben vår sin første kvinnelige president, Aud Eva Bjørdal som døde i 2010. Berit Moldskred Mo tok over som president året etter. Siden har klubben til sammen hatt 5 kvinnelige presidenter med undertegnede som siste. Men for året 2014/15 overtar Eva Løkeland Lerøy som president, og vil deretter etterfølges av Lene Bakke.

Når vi i dag spør menn som opplevde klubben uten kvinner, så snakker de gjerne varmt om den tiden, men alle uttaler at kvinnene har beriket klubben! De påpeker at samfunnsutviklingen speiles bedre, og kvinnene bringer inn flere perspektiver og større mangfold. Klubben er blitt mer dynamisk og har større bredde i programopplegget. Kvinnene påvirker på en positiv måte og er en ressurs for klubben!

Og på vegne av kvinnene i klubben så kan jeg si at vi har funnet vår plass og trives i klubben!

Våren 1993 ble følgende tatt opp som medlem:

Rektor Eva Hodne (57 år), Fana Gymnas.
(Klassifikasjon: Utdanning/gymnas)

Byantikvar Siri Myrvoll (49 år),
Byantikvarkontoret, Bergen kommune.
(Klassifikasjon: Kommunal administrasjon)

Høsten 1993 ble følgende tatt opp:

Fylkesleder Eldbjørg Haaland (56 år), Norsk
Hjelpepleierforbund, Hordaland. (Klassifikasjon:
Organisasjon og foreninger)

Drifts- og innkjøpssjef Marta Knapskog Skaug
(50 år). Universitetet i Bergen. (Klassifikasjon:
Utdanning/universitet)

I 1994 ble følgende tatt opp:

Rektor Aud Eva Bjørdal (47 år), Laksevåg
videregående skole. (Klassifikasjon: Utdanning/
videregående skole).

Advokat Berit Molskred Mo (39 år),
Advokatfirma, Bryggen 9. (Klassifikasjon:
Advokat)

Rektor Jorun Nerby Vannes (62 år),
Fysioterapiskolen i Bergen. (Klassifikasjon:
Utdanning/fysioterapiskole)

I 1996 ble følgende tatt opp:

Sykepleier Liv Anne Berven (43 år), Haukeland
sykehus. (Klassifikasjon: Sykepleie)

Undervisningsinspektør Bjørg Haukeland
Gravdal (56 år), Fyllingsdalen videregående
skole. (Klassifikasjon: Undervisning/
videregående skole)

Blokkleder Berit Wangensten Hatlevik (49
år), Haukeland sykehus. (Klassifikasjon:
Bioingeniør)

Kvinner i Rotary virker foryngende

Kvinnernes inntok i Rotaryklubbene i Norge virker foryngende! Slik kan den også leses statistikken som er hentet ut av den norske Rotarydatabasen. Mens gjennomsnittsalderen på de 1812 kvinnene som nå er rotarianere i Norge, er på 53,2 år, er gjennomsnittsalderen på menn 62,8 år. Altså en klar forskjell. De 1812 kvinnene utgjør temmelig nøyaktig 14 prosent av medlemsstokken slik at de ikke klarer å trekke foryngelsesprosessen lenger ned enn til 61,4 år i snitt. Det er blitt netto nøyaktig 100 flere kvinner i Rotary det siste året. De siste årene har kvinneandelen økt jevnt og trutt mens andel menn har gått like sikkert nedover. I fjor var kvinneandelen 13 prosent. Så får vi se om den foryngende effekten fortsetter mot 2010 når målet er at vi skal være 15 000 medlemmer.

Tallet på klubber som ikke har kvinner som medlemmer, blir stadig færre. Kritikken som rettes mot disse klubbene er det negative ved at de avskjærer verdifulle medlemmer for dem selv og Rotary. Det gir Rotary en negativ profil, og Rotary blir mindre representativ i yrkesmessig forstand. Kvinneandelen i Rotary stiger også på verdensbasis, men ikke så raskt som i Norge.

Kvinnelige presidenter i Bergen Rotary Klubb:

Aud Eva Bjørdal	1998-99
Berit Molskred Mo	1999-00
Liv Anne Berven	2002-03
Hillevi E. Runshaug	2005-06
Bjørg Børkje	2011-12
Eva Løkeland Lerøy	2014-15
Lene Bakke	2015-16 (valgt)

Presidentens tale på 80-års jubileet

19.06.04 PÅ SOLSTRAND FJORDHOTELL
V/ Harald Thomsen jr.

Kjære Rotaryvenner.

Gratulerer med dagen og gratulerer med 80 interessante Rotary år i Bergen Rotary Klubb. Det er en stor glede og ære for meg å besitte vervet som president i BRK ved klubbens 80 års jubileum. En tilsvarende ære hadde jeg også i 1987 da Round Table nr. 1, for øvrig et av våre fadderbarn, markerte sitt 40 års jubileum.

Jeg vil ikke karakterisere meg selv som jubileumsgeneral, men dette er opplevelser og epoker i mitt liv som jeg setter stor pris på og som jeg vil se tilbake på som svært givende, utfordrende og ikke minst hyggelige.

Vi er samlet for å markere Bergen Rotary Klubb 80 års jubileum. Mye kan sies om klubbens historie gjennom alle disse år, fra stiftelsesmøte på Hotell Norge 12. juni 1924, men det gjorde vi i boks form ved 75årsmarkeringen. Jeg vil her i kveld konsentrere meg om de senere år, og klubben i jubileumsåret.

Selv ble jeg medlem i BRK i klubbåret 1995/96, og det er min gamle lærer fra Haukeland skole, Einar, som er min fadder. Spesielt første året lurte jeg på hva jeg hadde gitt meg ut på. En gammelmannsklubb, med snittalder 69,5 år. Var dette noe for meg? Jeg hadde også vansker med å se klart for meg selve Rotaryarbeidet, Rotarys formål, organisasjonen-struktur, og de mange ordforkortelser forstod jeg mindre av. Men det er blitt bedre.

Jeg vil påstå at det har skjedd svært mye i klubben i de senere årene. De mest iøynefallende og synlige, slik jeg oppfattet det, er at klubbens medlemmer er mer uformelle og mindre høytidelige. Det er færre slips og dresser, mer avslappet indre liv, er mykere, vi hygger oss sammen, vi trives, vi gleder oss til å gå på møtene. Parallelt med alt dette sosiale bevarer vi allikevel Rotaryånd, og ivaretar Rotarys idealer. Dette gjenspeiler seg i økende fremmøteprosent, som i jubileumsåret er hele 80 %. Det er et godt bevis på at klubben fungerer veldig bra og har god oppslutning. Ved inngangen til klubbåret er mitt valgspørsmål "Revitalisering". Turde jeg å rokke ved det gamle, med en slik tradisjonsrik klubb? Strukturen var den samme som i mitt første klubbår. Jeg gikk lenge med tanken før jeg tok

skrittet fullt, som påtroppende presidenten. Bære eller bryte.

Nå er det jo presidenten og hans styre som former klubbåret. Hovedkomiteene fikk selvfølgelig bestå, men underkomiteer ble endret noe og noen ble slått sammen. Vi ønsker en aktiv klubb, engasjerte seniorer, likeså våre nye og yngre medlemmer. Vi ville ha kontroversielle programmer, gjerne debatter, i kombinasjon med egoforesdrag og super-ego og utemøter. Alt har vi fått. Det har vært et meget innholdsrikt og svært variert program i jubileumsåret. En stor takk til programkomiteen. Ovenfor var jeg også inne på det sosiale. Kunne vi gjøre ting annerledes også her? Jo, "revitalisering" er "revitalisering". Spisemøtene har vi hatt tradisjoner for lenge, og det er gledelig å se at stadig flere sitter igjen og hygger seg disse siste tirsdager i måneden. I jubileumsåret har vi også lagt opptak av nye medlemmer nettopp til disse møtene. Dette gir både en sosial ramme rundt opptaket, samt at det gir våre nye medlemmer en følelse av å være ønsket velkommen, og vi kan bli bedre kjent.

Torskemiddagen var jo hellig i Bergen Rotary Klubb, men jeg lurte i mange år, hvorfor spise torsk sent på høsten, når det er i februar den virkelig er god. Det ble derfor avholdt en meget vellykket viltaften i høst og dertil vellykket torskeaften i februar. Begge med svært god oppslutning, og når vinen også er subsidiert, da stiller en mannsterkt opp.

Nå er det Bergen Rotaryklubb som har den store oppmerksomheten her i aften, noe jeg har gjort så langt. Klubbens indre liv fungerer svært tilfredsstillende. Vi har tilfredsstillende økonomi, takket være Calle Godske, vi sliter oss ikke ut på prosjekter og innsamlinger, slik vi vet andre klubber gjør. På en slik dag skal vi derfor nevne Rotarys arbeid, og Paul Harris grunnidealer. Klubben har gjennom alle år vært en verdig bidragsyter til Rotary Foundation og Polio Pluss programet. Dette fikk klubben et synlig bevis på tidligere år. Tradisjonen tro har vi også i år bidratt på verdig måte.

Spesielt må nevnes at vi i jubileumsåret deltar i et Matching Grant prosjekt på Øst-Timor, i nært samarbeid med 5 andre klubber i distriktet. Sammen med Rotary klubben i Dili, hovedstaden i Øst-Timor, står vi nå ansvarlig for oppbyggingen av en helseklinikk med fokus på mor/barn. Som MG prosjekt genererer dette store midler, ikke bare fra distriktets klubber men også RI, midler som virkelig gir uttelling i verdens yngste nasjon. Dette er et prosjekt vi er stolte av å kunne ta del i, og som klubben vil arbeide med i flere år fremover. I fjor engasjerte vi oss i et skoleprosjekt i Tanzania, som også vil gå over flere år. Her er det også andre klubber i distriktet som deltar, bl.a. Arna R.K.

Vi betaler skolepenger, klær og utdanning for en rekke skolebarn, og deltar på denne måten i oppbyggingen av et av verdens fattigste land. Dette er helt i tråd med verdenspresidentens valgspåk i år, "lend a hand" og fjorårets valgspåk, "sow a seed of love".

Vi er aktive også internasjonalt i Rotary-arbeidet. Jeg synes det er god Rotaryånd når klubber innen samme distrikt samler seg om prosjekter. Dette styrker forholdet mellom klubbene. Arbeidsoppgavene blir fordelt på flere, og bidraget blir større. Kanskje vi burde bli flinkere her.

Rotaract er vårt yngste barn, og vi ønsker å støtte dem i deres arbeid. Det var derfor hyggelig at vi kunne sende 5 medlemmer på vårens Ryla-seminar.

Utvekslinger har vi litt blandet erfaring med, og jeg nevner det siden Egil (Egil Eikanger, distriktsguvernør) sitter ved min side. Han vet hva jeg sikter til.

I midten av mai var vi vertskap for et GSE team på 5 personer fra USA. Gjennom Pets og Distriktskonferanser, og stadige mailer, får vi beskjed om å ta dette alvorlig.

Vi sitter igjen med det inntrykk at GSE teamet var vel tilfreds. De takket både for flaggheising, prosesjoner, salutter, buekorps og mer til, og vi syntes vi hadde lagt det vel til rette under besøket i Bergen Rotary Klubb. Vi fikk jo i tillegg en egen omvisning på Staatsråd Lehmkuhl av Guvernøren selv, på skipets egen bursdag. Hva mer kan vi gjøre for et GSE team?

Å komme til Solstrand er alltid hyggelig, alt er vel tilrettelagt. Nydelig dekket bord, klubbens banner, virkelig stemningsfullt.

En slik jubileumsgalla krever lang planlegging og tilrettelegging. Jeg vil svært gjerne, på klubbens vegne, få takk jubileumskomiteen ved formann Per Braathen, for alt det arbeid som er nedlagt. Nå er jo kvelden ennå ung, men hjertelig takk skal dere ha.

En takk også til deg, Truls, som skal lose oss trygt gjennom denne festaften.

Takk for gaver. Jeg vil helt til slutt be dere heve glasset og skåle for markeringen av BRK 80 års jubileum.

Skål!

I forbindelse med jubileet, skrev Jakob Skarstein

Sang til Rotary.

Mel. "På lingonrøda tuvor och på villande mo..."

På SOLSTRAND, her ved fjorden, sitter benket om et bord.

En brøkdal av et bursdagsselskap rundt den ganske jord.

Vi feirer en ide- og han som fikk den, den var stor.

Paul Harris har fortjent at vi besynger han i kor.

Det var Rotary han skapte, denne merkesmannen, Paul.

Det var Rotary som middel, det var Rotary som mål.

Det var Rotary som vokste til et stort maskineri, Som du og jeg og vi to er et lite tannhjul i.

Et lys i mørket

Julefeiring med bymisjonen året 2000.

Rotarys motto "Service Above Self" er noe en rotarianer plikter å tenke gjennom hver dag. Det var nok dette som lå bak da noen medlemmer av klubben vår tok initiativ til julefeiring for byens enslige og hjelpetrengende dette året.

En kan se på dette som en videreføring av det som skjedde ved klubbens 50 års jubileum. Den gangen ble også enslige og hjelpetrengende invitert til fest på hotell Norge. Julefeiringen skjedde i samarbeid med Bymisjonen i byen. Her var gateprest Thor Brekkeflåt primus motor. Fra vår klubb var det Harald Thomsen jr. som stod i brodden.

Julemiddagen ble avholdt på Banco Rotto. Denne var i sin helhet i regi av Bymisjonen. Her var ikke vår klubb involvert. Klubben påtok seg ansvaret for logistikken og anskaffelse av mat og utstyr til arrangementene. Det førte selvsagt med seg mye arbeid både i planleggings- og i gjennomføringsfasen for å få dette til. Mange av medlemmene våre deltok aktivt både i Korskirken, på julaften, og i varmestuen i Galleriet 1. og 2. juledag.

I Korskirken stod våre medlemmer for oppdekking av kaffebord i den ene delen av kirken. Smågodt hadde klubben fått fra Minde Sjokoladefabrikk. Desserten kom fra Bergensmeieriet og Hansa leverte mineralvann. BKK sponset et assortert utvalg av gaver som klubbmedlemmene pakket inn i fint julepapir og delte ut til deltakerne.

Arrangementet i "varmestuen" i Galleriet var i samarbeid med BKK. Her ble det delt ut søtsaker og gaver i form av varme strømpes og hansker.

Ikke minst ble det tid til gode og lange samtaler. Harald minnes spesielt en narkoman gutt på 16-17 år. Han hadde sluppet ut av fengselet julaften om ettermiddagen. Ingen i familien ville forbarne seg over han, så han hadde ligget under noen busker i Nygårdsparken om nettene. Gutten kom forfrossen til Varmestuen både 1. og 2. juledag. Dette var noe som gjorde varig inntrykk på hjelperne. Klubbens deltagelse gav nok julehøgtiden et nytt og meningsfylt innhold både for verter og deltagere.

Dessverre ble det med denne ene gangen. Styret syntes oppgaven ble for krevende til å ta fatt på nytt. Harald, som var sentral i arrangementet, uttrykker det slik.

"Dette er den beste julefeiringen jeg har hatt noen sinne"

Rotary og hurtigruten

I klubbåret 2006 – 2007 ble de lagt til rette for at rotarianere kunne ha et hyggelig samvær med hverandre når de var ute på "Verdens vakreste sjøreise" Pilotprosjektet ble startet opp på skipene "Nordlys" og "Richard With" Dersom dette ble vellykket, var det meningen å innføre det samme på alle skipene i hurtigrutetrafikk.

Pilotprosjektet skulle evalueres etter ett år. Klubben vår søkte om støtte fra distriktet og fikk ros for opplegget, men ingen penger. Opplegget ble nok ikke noen stor suksess, og etter vel ett år ble en enig om å avslutte det hele.

Ungt entreprenørskap

Ungt Entreprenørskap er en ideell, landsomfattende organisasjon som i samspill med skoleverket, næringslivet og andre aktører jobber for å utvikle barn og ungdoms kreativitet, skaperglede og tro på seg selv.

Hvert år stiller Bergen Rotary Klubb med mentorer som deler sin erfaring og kompetanse i styrene til ungdomsbedriftene hos Bergen Handelsgymnas. Mentorene velger den elevbedrift de har best kompetanse til å følge opp, og deltar i bedriftens styre med råd og veiledning. Ungdommene selv tar ansvar for å lede, utvikle og selge produkter og tjenester for bedriften.

De siste årene har bl.a. Harald Thomsen, Svein Arne Skreden, Helge Dyrnes, Morten Gjesdal, Fredrik Mehn-Andersen, Eva Løkeland Lerøy og Nils Tore Skogland deltatt som mentorer.

Det er gledelig å se at ungdomsbedriftene fra Bergen handelsgymnas hvert år får mange gode utmerkelser fra Fylkesmessen. Det er også gledelig at sannsynligheten for å starte egen bedrift som voksen, er større hos de elevene som har deltatt på Ungt Entreprenørskap enn hos de som ikke har gjort det.

Bildet over viser ungdomsbedriftene på Bergens Handelsgymnas 2012-2013, sammen med læreren, mentorene fra Bergen Rotary Klubb og Ungt Entreprenørskap ansvarlig for Rotary klubbene i Bergen.

Bergen Rotary Klubb skapte ringer i vannet

I Rotaryåret 2007-08 ønsket Bergen Rotaryklubb å sette klimaendring som etisk utfordring på dagsorden. Resultatet ble en work shop. Denne fant sted 8. april og ble et samarbeid mellom vår klubb, Bergen næringsråd, Bergen kommune, universitet og høyskoler i Bergen.

Vår president, Torbjørn Wilhelmsen, var den som åpnet møtet og han tok utgangspunkt i at det var tredje gang miljø stod på den internasjonale dagsorden.

- Tidlig på 1970 tallet ble begrepet "økologi" introdusert. Miljøgifter og sur nedbør var en betydelig trussel mot naturen og det biologiske mangfold. Etter omfattende press ble det innført reformer som reduserte den industriskapte forurensningen til luft og vann. Dette var særlig tilfelle i Vesten. Det glødende engasjementet døde gradvis bort.
- Det andre forsøket ble lansert av Gro Harlem Brundtland under vignetten "Bærekraftig utvikling i 1987" Byen vår stod på hode da Brundtlandkommisjonen hadde verdensmøte her i 1991. Men også dette tonet ut av våre medier og våre sinn, og debatten ble ført videre på fjerne steder som Kyoto og begrepet "klimakvoter" ble innført.
- Torbjørn Wilhelmsen konkluderte med at dette var 3. forsøk. Et stort flertall av verdens klimaforskere er enige om at den globale økologien er i rask negativ endring. Det positive er at endring også åpner muligheter og det var derfor dette møtet var kommet i stand. Det er tvilsomt om vi får en fjerde sjanse. Det er nå vi må begynne å innrette våre liv og vårt forbruk, våre arbeidsplasser, vårt næringsliv og våre samfunn i en mer klimavennlig retning. Vi kan ikke fortsette å importere lav inflasjon og skape velstand for oss selv, mens Kina og India produserer avfall for en hel verden, øker sin velstand og kjøpekraft og krever ressursbruk for sine 2 milliarder innbyggere på linje med det vi har og er vant til.

Hvis havet stiger...

Dette skulle professor Tore Furevik fra Geofysisk Institutt og Bjerknessenteret for klimaforskning si noe om. Bjerknessenteret er et av verdens ledende sentre for klimaforskning. Furnes førte troverdige og vitenskapelig godt funderte bevis på de byrdene vi mennesker nå legger på atmosfæren, og hvilke konsekvenser dette kan få.

19 av de 20 siste årene har vært varmere enn "normalt" for vår klode. Populistiske krefter vil hevde at man ikke kan bevise at endringene er menneskeskapte, at forandringene i klimaet stoppet opp i 1998, eller at det er naturlige endringer vi nå er vitne til. En overveldende majoritet av klimaforskerne i verden stiller seg imidlertid bak konklusjonene i FNs klimarapport. Mange mener imidlertid at det er vesentlig verre utsikter enn de man her har fått konsensus rundt.

Blant annet er ikke utslipp av metangasser fra den smeltende tundraen tatt med i disse beregningene. Dette får en vesentlig større konsekvens enn CO2 utslippene som vi dag fokuserer på. Om isen på Grønland skulle smelte, tilsvarer dette 6-7 m høyere havnivå over hele kloden. Bare i Bangladesh bor det 50 millioner mennesker mindre enn 5 m over havflaten forklarte Furevik som gav de

frammøte en del fakta å tygge på.

Bergen som (mulig) miljøby

Hva kan så en kommune gjøre med dette? Det var byråd for Klima, Miljø og Byutvikling, Lisbeth Iversen som fikk i oppgave og svare på dette.

Hun gav inntrykk av en kommune som virkelig hadde adressert klimautfordringene. Blant annet har Bergen kommune satt av 10 millioner til et klimafond. Kommunen hadde innført energiledelse og miljøledelse, og fokusert på Miljøfyrtårn og holdningsarbeid i skolen. Bergen kommune sine ambisjoner strekker seg ut over det lokale. Vi arbeider for at ren luft og godt miljø skal bli en menneskerett, nedfelt i FNs konvensjoner, forklarte byråden.

En enkel og krevende etikk

Styreleder Ingar Flatlandsmo, fra Naturvernforbundet Hordaland, kompletterte bildet. Han tok virkelig fatt i konferansens tittel og fokuserte på den etiske siden. "Jeg mener det er et moralsk spørsmål for den enkelte, for bedriften og for lokalsamfunnet. Det er ikke noe som noen langt borte kan løse for oss" forklarte Flatlandsmo. Dermed tok han livet av "Kinasyndromet": At ting må løses langt borte og ikke hos oss. Sannheten er at vi i Norge slipper ut vesentlig mer klimagass pr innbygger enn det kineserne gjør. Potensialet for reduksjon er mye større her hos oss. Flatlandsmo var frisk nok til å utforme en klimaetikk. Hver bergenser bør ikke slippe ut mer i Bergen enn det planeten kan tåle dersom alle jordens innbyggere slapp ut like mye som oss.

Workshop

Etter de innledende foredragene, ble deltakerne invitert til idedugnad. De ble oppdelt i grupper og alle gruppene fikk definerte tema de skulle drøfte. De skulle se på muligheter og hindringer. Gjennomgående for alle var den kraftige og unisone beskjeden til politikerne: Bygg ut kollektivtrafikken, gjør den raskere med høyere frekvens og bedre rutedekning. Dette vil føre med seg at mange vil ta buss og bane.

Våre fonds

Av Fredrik Mehn-Andersen

Bergen Rotary Klubb er med årene blitt, en etter måten, rik klubb. Klubbens rikdom er ikke blitt til bare gjennom nøysomhet og oppsparing, men også på grunn av gaver fra flere hold. Midlene er gjennom årene blitt avsatt til en rekke fonds. Jeg vil her nøye meg med å nevne fondenes navn, men viser ellers til jubileumsboken som utkom i 1999 i anledning klubbens 75-årsjubileum. På side 73 f.f. er fondene og deres tilblivelse beskrevet. Klubbens fonds har vært Rotary Foundation Fond, Ungdomsfondet, By- og Landfondet, Bjarnenes Fond, Paraplyfondet og midler som skrev seg fra salgssummen for Godskegården på Osterøy. Det ble over tid vanskelig å oppfylle formålet for de ulike fondene og midlene vokste uten å komme til anvendelse. Etter forslag fra styret vedtok derfor medlemmene på medlemsmøtet den 9. februar 1999 å slå sammen By- og Landfondet, Paraplyfondet og salgssummen fra Godskegården. Navnet skulle være "Bergen Rotary Klubbs Fond". Av årsaker som fortsatt står uforklart, ble vedtaket aldri gjennomført.

Ytterligere forvirrende blir det når det i et medlemsmøte i klubben den 28. august 1998, vedtas nye statutter for "Thorleif Evanth's fond (opprinnelsen til By- og Landfondet)", hvor det fremgår at dette fondet skal slås sammen med salgssummen fra Godskegården. For å rydde opp i disse uklarhetene og fordi det lenge hadde vært et sterkt ønske at klubben og klubbens styre har klare retningslinjer for bruk av klubbens midler, besluttet styret å la Fredrik Mehn-Andersen utarbeide et forslag til nye statutter for et nytt samlefond.

Styret vedtok i styremøte den 7. juni 2011 å fremme et forslag overfor klubbens medlemmer hvor By- og Landfondet, salgssummen fra Godskegården, Paraplyfondet og Bjarnenes Fond ble slått sammen til et nytt fond med navnet "Bergen Rotary Klubbs Fond". Forslaget ble fremlagt på medlemsmøtet den 21. juni 2011 og ble der vedtatt med den endring at Bjarnenes Fond fortsatt ble holdt adskilt. De nye statuttene gir styret og klubben et betydelig større handlingsrom enn tidligere, skal bedre tåle tidens tann og inneholder en "handlingsregel" som skal sikre at fondets grunnkapital ikke forringes. På medlemsmøtet den 7. februar 2012 ble det, etter forslag fra Johan Frederik Mowinckel, vedtatt at midlene innvunnet fra paraplylotteriet i sin helhet ble overført til Bjarnes Fond, for derved å styrke dette fondets evne til "utvikling av vennskap og kameratskap i klubben".

En hjørnestein i klubbens liv

Av Fredrik Mehn-Andersen

Våren 2007 begynte et mareritt som ikke skulle finne sin lykkelige løsning før det var gått over tre år; høsten 2010. Saken dreide seg om klubbens møtelokaler og skulle til fulle vise hvor viktig gode møtelokaler er for klubbens liv og samhold. Før vi går nærmere inn på den historien, skal vi foreta et tilbakeblikk på klubbens møtelokaler siden oppstarten i 1924.

Det første møtet i Bergens Rotary Klubb ble avholdt i Bergsliaensalen på Hotel Norge den 12. juni 1924. Dette var selve stiftelsesmøtet, mens de første ordinære møter ble avholdt på Hotel Rosenkrantz, eller Bergens Folkehotel som det den gang het. Noen møter ble også avholdt i medlemmenes boliger. Senere vekslet man mellom Hotel Norge og Den gode Hensikt, før Grand Hotel Terminus fra september 1930 ble klubbens faste møtested. Grand Hotel Terminus skulle forbli klubbens møtested helt frem til krigsutbruddet i 1940. Hotellet ble da besatt av tyskerne. Klubben kom ikke sammen igjen før den 28. juni i Grand Cafés selskapslokaler. Fredag den 27. september 1940 skulle bli det siste rotarymøtet før krigen var over i 1945. Rotary ble forbudt og klubbens protokoller og øvrige dokumenter ble beslaglagt – i den utstrekning nazistene fikk fatt på dem...

Om Rotary var blitt forbudt, kunne ikke tyskerne forby at det ble stiftet en klubb med utelukkende selskapelig innhold. Slik ble "Fredagsklubben" stiftet som en bridge-klubb. Gjennom hele krigen "spilte" medlemmene bridge hver fredagskveld - svært ofte i peisestuen på Hotel Norge. Dette er en historie for seg, men Fredagsklubben la grunnlaget for at medlemmene allerede fredag den 18. mai 1945 kunne avholde sitt første ordinære rotarymøte - i peisestuen på Hotel Norge og som den første klubb i tidligere okkupert område i Europa.

Bergens Håndverks- og Industriforening (BHIF) ble fast tilholdssted i mange år etter krigen, bare avbrutt av en kort periode i Ingeniørenes Hus i Kalfarbakken. Det var i denne perioden at møtedagen ble endret fra fredag til tirsdag; med nye tider og lørdagsfri ble fredag en umulig dag for mange. Endringen skjedde i 1969. Heller ikke BHIF skulle bli varig, og fra 1978 til våren 1993 holdt klubben sine møter i Berits Selskapslokaler i Strandgaten. I likhet med de to andre sentrumsklubbene Bergenhus Rotary Klubb og Torgalmenningen

Rotary Klubb, tegnet vi i april 1993 kontrakt om leie av "Klubben" i Handelens og Sjøfartens Hus. Dette var så klubbens faste møtelokaler frem til den 17. november 2009.

Men allerede i 2007 begynte marerittet som det altså skulle ta tre år å få avsluttet: På grunn av oppussing av "Klubben" og omlegging til ny driftsmodell for Handelens og Sjøfartens Hus, ble BRK tidvis utestengt fra lokalene og måtte finne alternative møtelokaler. Klubben fikk også varsel om at husleien ville stige betraktelig. Styret tok tidlig kontakt med Bergenhus og Torgalmenningen for å kunne opptre samordnet. Alle stod vi i samme fortvilte situasjon.

Etter hvert som ombyggingen skred frem, ble det stadig vanskeligere å avholde møtene i Klubben. Styret besluttet derfor 2. november 2009 å nedsette en komité bestående av Johan Frederik Mowinckel, Erling Wærenskjold og Fredrik Mehn-Andersen, som fikk i oppdrag å utrede alternative møtelokaler. Styret hadde da også fått varsel om at gjeldende leieavtale med Handelens og Sjøfartens Hus måtte reforhandles dersom man fortsatt ville benytte lokalene etter at ombyggingen var sluttet ved årsskiftet 2009 / 2010. Tiden var således knapp!

Etter kort tid samlet komiteen seg om et tilbud fra First Hotel Marin på Bryggen. Dette forslaget ble fremlagt for klubbens styre og medlemmer, som ga sin tilslutning. Det ble deretter tegnet en ettårskontrakt med hotellet. Det siste møtet i Klubben ble avholdt den 17. november 2009 under svært kummerlige forhold. Omgitt av bygningsmaterialer, stabler av møbler og sittende på stoler dekket av bygningsstøv, ble det gjennomført paraplylotteri mens Kjell Gisholt tok oss med på en reise til Cuba. Etter møtet gikk en gruppe medlemmer med Erling Wærenskjold i spissen ned i husets kjeller for å rydde opp i klubbens eiendeler. En lang og staselig æra var over. Litt trøst var det at man fikk gjennomslag for å få refundert deler av husleien.

Klubbens første møte på First Hotel Marin var den 1. desember 2009. Allerede på dette første møtet fikk vi problemer med å finne oss til rette. Dette bare tiltok og en rekke alternative lokaler i hotellet ble nytteløst forsøkt. Fremmotet gikk merkbart ned og etter hvert kom det entydige klager fra flere av klubbens medlemmer om at lokalene ikke var tilfredsstillende på grunn av støy, manglende dagslys, stadig skifte av møterom og en evig leting etter klubbens eiendeler. Noen antydte endog at de ville melde seg ut av klubben om møtefasilitetene ikke ble bedret.

Torgalmenningen og Bergenhus hadde

tilsvarende flyttet sine møter til First Marin Hotel og alle var like lite tilfreds.

En ny komité ble nedsatt; denne gang bestående av Morten Gjesdahl, Trond Grindheim og Fredrik Mehn-Andersen. Etter hvert kom også Erling Wærenskjold med. Det hadde fra klubbens etablering vært et uttalt mål at møtelokalene skulle være sentrumsnære. Komiteen konsentrerte seg derfor om Bergen sentrum og en rekke alternativer ble vurdert. Viljen til å huse en rotaryklubb var laber og leieprisene var uoverkommelig høye. Fortvilelsen steg.

Leder av Bergen Storsenter, Ingunn B. Hansen, som på samme tid var president i Åsane Rotary Klubb, tok så kontakt og tilbød å stille senterets kantine til disposisjon. Ett prøvemøte ble avholdt, men noen innertier var ikke lokalene; mest på grunn av vanskelig adkomst. Ved en tilfeldighet fikk vi så nyss om at Bergens Maskinistforening på Engen hadde lokaler for utleie. Komiteen hadde da undersøkt mer enn tyve alternativer. Møte ble avholdt med Maskinistforeningen og både lokaler og leiebetingelser virket svært lovende. Saken ble fremlagt for styret og for medlemmene, som alle sluttet seg til forslaget om å inngå avtale med Maskinistforeningen.

Leiekontrakt ble inngått, og den 3. august 2010 kunne president Fredrik Mehn-Andersen ønske medlemmene velkommen til nye sentrale lokaler på Engen; lyse og trivelige og meget godt egnet for både møter og sosiale arrangementer. Kort tid etter flyttingen begynte fremmøtet å ta seg opp igjen. Stemningen blant medlemmene ble merkbart mer positiv og tonen i klubben er blitt mer åpen og uformell. På det siste møtet på First Hotel Marin den 29. juni 2010 var bare 16 medlemmer møtt frem. Flyttingen var uten tvil i grevens tid; klubben var i ferd med å forvitte.

Bergenhus valgte å følge Bergens eksempel, mens Torgalmenningen ennå en tid møttes på First Hotel Marin, før de flyttet til Kjøttbasaren, hvor de ennå holder hus.

3 minutteren

Rotary er preget av tradisjoner. Dette gjelder vår klubb og det gjelder andre klubber. En fast tradisjon i vår klubb er "3 minutteren" Å holde denne, er en oppgave som går på omgang mellom alle medlemmene. Ved inngangen til hvert rotaryår, setter sekretæren opp en liste som inneholder tidspunktene. Passer ikke dagen, er det hver enkelt sin oppgave å bytte dato med et annet rotarymedlem. Tidligere var det vanlig at innholdet i "3 minutteren" dreide seg om Rotary. Dette har en nå i stor grad gått bort fra. Hver enkelt står fritt i valget av tema. Det spesielle er at ingen har lov å kommentere innholdet, enten en er enig, eller dypt uenig i det som blir sagt. I det følgende har vi valgt ut noen "3 minuttene" fra de siste årene.

Roller

17. juni 2013

Av Lene Bakke

Jeg er blitt opptatt av begrepet roller og hva man kan gjøre – eller ikke gjøre – i egenskap av ens rolle. Hva er vi når vi ikke har en rolle?

I rollen som Kronprinsesse var det en skandale at Mette-Marit reiste til India for å ta vare på to nyfødte surrogatbarn – inntil foreldrene selv kunne rekke å komme seg dit. Hun hadde sitt diplomatpass – og trengte ikke søke om innreise. I rollen som medmenneske ble hennes handling rost.

Ordføreren i Skjåk presiserte at han vitnet som bror og ikke som ordfører. I rollen som bror kom han med kritikk av det norske rettsvesen og kulturen i Gudbrandsdalen. I rollen som ordfører sender han ut en pressemelding om at han har full tiltro til det norske rettsvesen og tiltro til jentas forklaring.

UNE presiserer at de følger lover og regelverk ved utsendelse av barn og at de i kraft av sin rolle har god samvittighet for dette. I andre sammenhenger, når de ikke representerer UNE, men bare er en vanlig samfunnsborger, stiller de spørsmål om praksis ved utsendelse.

I rollen som politiker forfektes synspunkter som man ikke har i andre roller.

Vi snakker om rollen som foreldre, som ektefelle, som arbeidstaker, som sjef, som tillitsvalgt, som styremedlem – når snakker vi om rollen som oss selv?

Er det greit at vi ikke har de samme meningene i den enkelte rolle? Er det greit at vi betrakter våre medmennesker i den rollen de er?

Når skal vi bare representere oss selv? Og stå for det vi sier og mener i alle situasjoner...

Stillheten

Av Johan Frederik Mowinckel
3-minutter, 13.04.2010.

President, gode Rotary venner!

Jeg våger en påstand, stillheten er et aktivum, et stort aktivum som er sterkt undervurdert spesielt av yngre mennesker. Med all den støy som skapes, ikke minst i vårt moderne IT samfunn, med mobiler, TV, Playstations, Ipads, Iphones osv. osv, er stillheten nærmest ukjent for mange.

Kirken har noe som heter Stille Stund, et vakkert tiltak for bønn, ettertanke og meditasjon. Den aller beste stillheten opplever vi kanskje i naturen. Da jeg sist weekend satt oppunder Hallingskarvet en vakker dag i etter-påske-stillhet, kun supplert av naturens egen musikk, da føler man en stor takknemlighet over livet. Eller i morges, på min tidlige tur over Kamveien, stillhet over alt, kun litt sus fra en oppvåkner by langt der nede. En neste generasjon kom løpende forbi, stirret stivt fremfor seg, øreproppene struttet av høy musikk, stakkars mann, han får ikke med seg morgenstillheten med gryende fuglesang.

På mitt kjære landsted, på Ytterøy utenfor Lepsoy, har jeg i alle år hatt en benk ytterst på neset hvor jeg mange ganger en stille morgen eller aftenstund har sett utover fjorden, lyttet til stillheten, supplert av fuglene og vinden og sjøen. Nå har et austevoldsk fiskeoppdrettsanlegg ødelagt denne idyllen. Etter en meget suspekt politisk behandling har de flyttet seg nærmere land med lys og lyd, dieselaggregat og lasting og lossing. En reddsom gammel, rusten holk er forstasjon. Da ankeret ble flyttet, fløt det opp store geleliknende flak som la seg i fjæren, på kaien og båter. Os og Fusaposten var sjokkert, bading ble straks frarådet. Hvem tør påstå at ikke åpne oppdrettsanlegg forsøpler havbunnen? I tillegg til å forårsake lakselus-problematikk som tar livet av villaksen og sjøørreten. Forleden fikk vi også den store oljelekkasjen fra et oppdrettsanlegg ved Skorpo.

Men det er også kommet en annen ny tid til Ytterøy. En utbygger har fått konsesjon til å bygge 30 store hytter på små tomter, heldigvis uten sjenanse for oss. Med dette kommer det strøm og vannverks-vann fra fastlandet. Fristelsen blir for stor for neste generasjon, jeg forstår det, utviklingen går sin gang, den skal det. Men mister vi noe på veien? Når oppvaskmaskinene snart durer i vei, har vi ikke da mistet de mange stille, sosiale og koselige stundene ved oppvasken og tørkingen? For meg som fast oppvasker i alle år var det aldri et ork, men en fin mulighet til småprat og overføring av litt visdom mellom generasjoner. Og utviklingen av dassen (unnskyld uttrykket) hva med den? Det var selvsagt ikke alltid like festlig å komme fra kontoret og bli møtt av barn som ropte "Bøtten er full, du må tømme!" Neste skritt blir derfor bygging av en staselig utedo som inngav stillhet og dessuten gjøtsel til vakre roser. Men nå kommer det altså pumper og samlestasjoner, det graves og sprenges, avgifter her og avgifter der og til slutt slamtømming hvert år av dertil egnet fartøy. Og rosene må få kunstgjøtsel. Nei, kanskje ikke! Vi lar den flotte utedoen stå.

Den er faktisk i ferd med å bli populær, neste generasjon er begynt å forstå det store ved å nyte stillheten på utedoen, tenke og se utover furukronene, like til Folgefonnen og Melderskin. Stillheten er kanskje i ferd med å bli akseptert som det store aktivum den er, et faktum som alt for få opplever eller rette sagt som altfor få forstår å oppsøke.

Jeg gleder meg til å filosofere videre over dette fra utedoen i sommer.

Biblioteket

Av Turid Hagelsten
3-minutter, 09.09.2008

President, kjære Rotary-venner.

Jeg har heldigvis ikke vært nødt til å skrive en cv på mange år. Men jeg leser stadig cv'er og ser at det er vanlig å oppgi sine fritidsinteresser, som kan være alt fra hekling til dykking og kanopadling, men de fleste leser bøker og liker musikk. Der kjenner jeg meg godt igjen. Jeg bruker mye tid på litteratur og musikk.

Jeg vil slå et slag for biblioteket. Bergens Offentlige Bibliotek. Det gir meg mange gleder og jeg synes det fortjener en anbefaling. Det er for mange en glemt skatt her i byen. Hovedbiblioteket i Strømgaten er mitt bibliotek. Den vakre bygningen som er tegnet av arkitekt Olaf Nordhagen, sto ferdig i 1917, og ble fredet i 1993. Arkitekten passer fremdeles på. Han titter ned på oss fra oppe over hovedinngangen, sammen med statsarkivar Just Bing (han med de runde brillene).

Jeg elsker å lese, og synes det er en fryd å gå og snuse i bokhandler og antkvarier. Men jeg er sluttet å kjøpe bøker. Det er ikke nødvendig å eie dem, og bokhyllene hjemme er fulle, så jeg synes det er praktisk å låne på biblioteket. Det er en stor glede å vite at alt jeg ønsker å lese, og all musikken jeg vil høre, er tilgjengelig for meg på biblioteket. Det er helt gratis – det er bare å forsyne seg.

Biblioteket har et meget rikholdig utvalg. Skjønnlitteratur, faglitteratur, filmer, lydbøker - og musikk!

I andre etasje er det en stor musikkavdeling, med alle sjangre, klassisk og jazz, pop og rock, osv. Og er man, som jeg, glad i opera, kan man låne flotte forestillinger på dvd. De har alt. Det er bare å velge og vrake. Og der er behagelige stoler hvor man kan lytte til musikk. Og de som spiller selv, kan låne noter.

Griegsamlingen er verdenskjent. Griegs musikk, brev, dagbøker, fotografier, til og med vitnemålet hans fra Leipzig finnes i samlingen. Det er fantastisk. Og alt ligger tilgjengelig på nett. Der er til og med en lenke til Trolldhaugen, og klikker du på den, kommer du til nettsiden til Kunstmuseene i Bergen, som Trolldhaugen er en del av.

Bibliotekene bruker selvsagt moderne nettløsninger, adressen er nettbiblioteket.no. Min favoritt er meldingstjeneste på e-post. Man registrerer seg med sin e-postadresse og får omtrent daglig melding med nyheter innenfor valgte interesseområder. Mulighetene er mange, det finnes over 70 interesseområder å krysse av. For voksne og barn. Så velger man hva man vil låne, og etter noen dager, kanskje en uke, og noen ganger samme dagen, får man e-post med beskjed om at den bestilte boken eller cd'en er klar til henting.

For å holde rede på egne lån og lånefrister, bruker jeg en nett- tjeneste som heter MappaMi. Der kan jeg søke, bestille og forlenge lånetiden for mine lån. Det er veldig enkelt. Inngangsbilletten til all denne herligheten er lånekortet. Det er, som sagt, helt gratis, du behøver ikke engang ha med bilde. Så anbefalingen er: gå på biblioteket og få dere et lånekort!

Riktig første gang!

Av Fredrik Mehn-Andersen

“Riktig første gang” har jeg satt som tittel på min treminutter. Ideen fikk jeg fra en artikkel på Hegnar.no: “Milliardkontrakt glapp på tullefeil”. Saken dreide seg om innlevering av tilbud på bygging av et svært avansert isgående forskningsskip. Her viste det seg at ingen av verftene, hverken norske eller utenlandske, greide å levere inn tilbud som var innenfor regelverket. Det ene verftet, Kleven, hadde glemt å sette riktig prosjektnummer på konvolutten. Et annet verft dro ens ærend til Bergen for å levere tilbudet i tre ringpermer i en bag. Her ble tilbudet avvist fordi tilbudet ikke ble levert i lukket konvolutt som foreskrevet. Man kan gjerne hevde – som Kleven gjør - at anbudsprosedyrene var vel rigide, men når reglene er gitt, så gjelder bare en ting: Reglene må følges. Altså riktig første gang eller så må man selv ta regningen.

I min tidligere karriere arbeidet jeg en gang i ledelsen i det norske datterselskapet av et stort, svensk børsnotert selskap; Scribona AB. I Norden var vi størst på vårt område; distribusjon av datautstyr; altså PC-er, dataskjermer, minnebrikker, skrivere etc. etc. Selskapet var et utfisjonert selskap av det mer kjente Esselte AB. I Norge gikk det ikke særlig bra, og vi hadde fått tre år på oss til å gjøre butikken lønnsom og samtidig øke omsetningen fra ca. NOK 250 mill. til 1 mrd. Som utgangspunkt hadde vi formidable underskudd, et dekningsbidrag på i overkant av 3 % og en heller muggen kundetilfredshet. Vi stod m.a.o. overfor det vi kaller en utfordring. Hva gjorde vi så? Jo, jeg var bl.a. kvalitetssjef i selskapet og jeg hadde etter litt forskning avdekket at vare- og informasjonsflyt i selskapet ikke akkurat var preget av kvalitet, men ofte var det vi kan kalle adhoc-preget.

For å gjøre en lang historie kort: Vi innførte et program som ble kalt “Riktig første gang!”. Vi gikk i detalj gjennom all vare- og informasjonsflyt fra produsent til sluttbruker, avdekket en lang rekke svakheter og forbedringsområder i hele verdikjeden. Samtlige ansatte ble drillet i sine arbeidsoppgaver, forståelse for helheten og betydningen av at all informasjon ble entydig tolket tvers gjennom hele verdikjeden. Dette medførte at alle ordrer ble korrekt registrert, alle bestillinger til leverandører var korrekte, varene ble plukket korrekt på lageret, pakket og merket korrekt og sendt til korrekt kunde med korrekt faktura. Dette medførte også andre endringer: ansatte ble mer stolte av sine arbeidsoppgaver og sin tilhørighet til bedriften. Kundene ble

tilfredse og bestilte mer fra oss, omsetning og dekningsbidrag steg, leverandørene begynte å like oss og etter ca. 1,5 år kom også lønnsomheten. Etter tre år hadde vi oppfylt kravene fra våre eiere: Lønnsomhet og en omsetning på 1 mrd. Det hadde vi maktet uten å øke antall ansatte, uten å øke lagerarealer eller foreta andre tunge investeringer – fordi vi hadde lært å utføre våre arbeidsoppgaver riktig første gang. Selskapet er nå solgt og har gått inn i en ennå større enhet, men det er en annen historie. Se dere litt omkring: Jeg tror dere alle har negative erfaringer knyttet til at “det ikke har vært riktig første gang”. Jeg skal nevne et utvalg av egenopplevde eksempler:

Jeg har en båt hvor jeg lar et firma foreta inn- og utsetting, vinterkonservering av motoren og vinterlagring. I vår hadde jeg bestilt utsetting og det ble utført som avtalt. Da jeg kom for å hente båten, oppdaget jeg heldigvis med en gang at; ja, tro det eller ei; de hadde glemt å fylle olje på motoren. Det kunne blitt en svært kostbar fornøyelse dersom jeg ikke hadde sjekket og bare startet. Olje ble fylt på av verkstedet, men noen beklagelse har så langt ikke nådd mine ører. Kanskje jeg skulle benyttet muligheten for å få ny motor? Har ikke samvittighet til den slags!

For en tid tilbake kjøpte jeg ny komfyr. Det viste seg at det bare var en utstillingsmodell igjen av den jeg ville ha. Den skulle jeg til gjengjeld få til sterkt redusert pris. Butikken skulle også stå for hjemtransport. Bilen med komfyren kom. Her viste det seg at de ikke hadde giddet å emballere komfyren, slik at den var vanskelig å håndtere. Resultat ble at de mistet den i bakken utenfor huset mitt. Komfyren ble selvfølgelig knust. Enden på den visen var at jeg ikke bare fikk en helt ny komfyr, men en sterkt forbedret modell, fordi de hadde sluttet å produsere den jeg opprinnelig hadde kjøpt. Selskapet, Expert, måtte kort tid etter be om gjeldsforhandlinger. Jeg undres hvorfor...

Jeg hadde fått en parkeringsbolk i støtfangeren. Noen hadde rygget inn i min bil med tilhengerfeste. Ingen synder meldte seg selvsagt. Et bilverksted skulle utbedre skaden for kr 5'. Da jeg kom for å avhente bilen, var selvsagt arbeidet så slett utført at verkstedsjefen ikke protesterte da jeg ba han selv ta bilen i øyesyn. Resultatet? Jo, arbeidet måtte gjøres om igjen og jeg fikk leiebil. Jeg tror det ble en dyr fornøyelse for alle – unntatt for synderen. Det bør være unødvendig å poengtere at prinsippet om “riktig første gang” koster dersom det svikter. Og det gjør det både titt og ofte. Tenk selv etter! Dette kunne jeg snakket vel og lenge om, men det jeg egentlig ville si var: Det åpenbart mest lønnsomhetsforbedrende tiltak en bedrift eller organisasjon kan gi seg i kast med er: Gjør tingene riktig første gang!

Ole Bull

Av Torbjørn Wilhelmsen

Jeg vil si noe om Rotary og om noe som opptar meg for tiden.

Jeg er for tiden styreleder i Troidhaugens Venner som hegner om og vil utvikle arven etter Nina og Edvard Grieg. I år er det jubileumsår for Ole Bull, og vi feiret ham på dagen, 5.februar. Våre to bergensere gav svært viktige innspill til vår nasjonale kulturelle forståelse. På hver sin måte utviklet de det norske nasjonsbyggingsprosjekt. Mens Ole Bull gav oss stolthet, satte Grieg toner til vår nasjonale identitet.

Spørsmålet er: Ville Edvard og Ole blitt medlemmer i Bergen Rotary Klubb?

Ta den eldste først: Ole Bull.

En virtuos fiolinist, en forteller i verdensklasse, godt utviklet selvbilde og en selger av Guds nåde, en hypokonder og trolig bipolar lidelse (kanskje en narsissist) og en gjerrignark. Historien om han og hans første kone, den franske Felicé, er ikke egnet til å skape respekt for mannen. Mannen var trolig like fascinerende på overflaten som han var frastøtende i sine personlige relasjoner. Jeg tviler ikke på at han ville ha besvart 4-spørsmålsprøven greit.

1. Er det sannhet?
2. Er det rettferdig overfor alle det angår?
3. Vil det skape forståelse og bedre vennskapet?
4. Vil det være til beste for alle det angår?

Ole Bulls fantastiske liv og skapertrang til tross: Jeg har mine tvil om han ville bestått testen i det virkelige liv. Basert på mine erfaringer med nominasjoner tror jeg ikke Ole Bull ville sluppet igjennom et medlemsopptak.

Hva så med vår Edvard? Han var så visst ikke så langt unna sin mentor Ole hva angår selvbevissthet. Men han fikk et helt annet liv, fikk spille en helt annen rolle og ble nok oppfattet av nordmenn flest og bergensere og nære venner spesielt, som en elskelig person. Tidsånden var allerede mer utviklet langs de nasjonale linjer enn den var på Ole Bulls storhetstid. Edvard og Nina hadde sine utfordringer og tapet av deres datter var en styrkeprøve som odlet dem begge. Edvard Grieg sto sentralt i kulturlivet da det nye Norge brøt frem, og han satte ord og toner til nasjonen og plasserte den i en europeisk

kontekst som gjør at vi fortsatt kan definere oss inn i den europeiske kulturtradisjonen.

Personlig tror jeg Edvard godt ville kunne ha levet opp til 4 spørsmålsprøven. Jeg tror ikke noen i vår klubb skulle hatt innvendinger å komme med om vi hadde tatt ham opp i klassifikasjonen musiker, komponist og nasjonal identitetsskaper. Om noen skulle tenke seg å hedre hans livsverk, inviterer Troidhaugens

Torskeaften 2012

Skrevet av Jakob Skarstein

(Mel: Fjellveivisen)

Det er så sant som det er norsk
å være glad i avkokt torsk.
Rogn og lever er ei heller å forakte
Det som her er oss forunt,
og som alle jordens folk bør ettertrakte.

Derpå følger annet vers
om den rikdom utenskjærs
som vi henter hjem til fest- og hverdagsbordet
og som gjør en Røkke rik
fulgt av folk- og måkeskrik
men som ingen skal få sagt er helt på jordet.

Han fikk kallet: Driv og forsk
på den edle skapning torsk
Gunnar Rollefse, Akvariets fundator
der hvor torsken bor i bur -
også kalt akvakultur
og hvor kongetorsk er kronet kultivator

I en viden kjent replikk:
"Det er torsk i min musikk"
hyllet selve Grieg den sprelske majesteten
og før han ga Petter Dass
torsken førsteklases plass
I den sangomsuste Nordlandske trompeten.

Noen mener man blir dorsk
av å mette seg med torsk,
mens man egentlig er kreativ og kresen
Hva er verst og hva er best-
sånn til hverdag eller fest
med et bein i halsen eller bein i nesen?

Men nå må vi snart gi tål
for nå nærmer vi oss mål
for den splitter nye sang til torskens ære
som vi her har kokt i hop
i en sang om havets snop
Dermed : Torskens skål!
Den evig ære være

Venner hvert år til en kort seremoni og 17.maitale kl 8 ved graven ved Nordåsvannet på Troidhaugen. Om Edvard nå hviler i fred, skaper hans musikk fortsatt liv og røre; hans musikk uttrykker det særnorske som stadig minner oss om vår norsk-europeiske identitet, og forteller lyttere med fremmede ører om hva som er norsk i en stadig med global kakofoni.

Jacob Skarstein fyller 90 år

Jakob Skarstein 21. juni 2011
Av Fredrik Mehn-Andersen

Kjære Jakob

Den 7. juni fylte du 90 år. I 1959 ble du medlem av Bergen Rotary Klubb. Du har m.a.o. vært medlem i 52 år – eller nesten like lenge som jeg har levd.

Få, om noen, kjenner vel Bergen Rotary Klubb bedre en deg. Medlemmer har forsvunnet ut og nye er kommet inn. Store endringer har i denne lange perioden skjedd både i samfunnet og i klubben. I hele din medlemsperiode har du vært et meget tilstedeværende medlem. Ikke bare fysisk, men til stede som rotaryvenn og medmenneske og som en aktiv bidragsyter på medlemsmøter, i ulike komiteer og i f.b.m. prosjekter som klubben har vært engasjert i. Jeg har ikke foretatt noen eksakt måling, men jeg ser ikke bort fra at du gjennom tidene har den høyeste fremmøteprosenten.

Jeg har ikke kjent deg så lenge, men jeg har lært deg å kjenne som en rotaryvenn som jeg setter meget stor pris på. Du har en væremåte som alltid er vennlig og inkluderende. Du er alltid korrekt og elegant antrukket – helst med din tversoversløyfe. Du er kunnskapsrik, men aldri pralende. Du gir uanstrengt av deg selv og jeg er ikke kjent med at du har sagt nei dersom du er blitt bedt om noe i rotarysammenheng. Men ikke bare det: Du tar gjerne selv initiativ selv om du ikke er bedt om det. Du er aktiv med å stille spørsmål til foredragsholdere på våre møter og deltar i diskusjoner. Dine mange Kumbel-sitater og gjengivelser av dikt og sanger både gleder og imponerer oss alle. Jeg er vel heller ikke alene om å synes at det er fascinerende å lytte til deg når du forteller om dine mange opplevelser gjennom et langt liv. Du makter på en imponerende måte å fortelle slik at dine opplevelser også får mening for dine tilhørere.

Du taler aldri i store ord eller hever stemmen, men jeg har oppdaget at den som ikke lytter når du har noe å si, den gjør en stor feil.

Jeg leste i Bergens Tidende i f.b.m. din 90-årsdag at du så gjerne ville bli siviløkonom. Jeg er på ingen måte i tvil om at du hadde blitt en både dyktig og suksessrik siviløkonom. Nå er det imidlertid slik at vi har rundt regnet 30.000 siviløkonomer i dette landet, men vi har bare én Jakob Skarstein. Én Jakob som har funnet en plass i mange nordmenns hjerter – ja, faktisk flere generasjoner av nordmenn.

Jeg vil også fremheve at det er nettopp medlemmer som deg som gjør det mulig å rekruttere yngre medlemmer som Kjetil og Carl, hvor sistnevnte hadde sitt ego-foredrag forrige tirsdag som kanskje tidenes yngste i vår klubb. Styret i klubben har villet markere din 90-årsdag ikke bare ved å servere snitter og hvitvin. En gave eller oppmerksomhet i f.b.m. at noen runder et rundt tall hører naturligvis også med. Jeg vil imidlertid anta at du – i likhet med mange av oss andre – forlengst har passert den alder hvor man egentlig har alt. Styret har derfor bestemt at vi vil tildele deg en utmerkelse som, så vidt jeg vet, ikke er blitt tildelt andre medlemmer av vår klubb: Rotarynål med safir. For den som ikke vet hva dette er, er dette en utmerkelse som kan gis som en påbygging til Paul Harris Fellow. For å si med Jan Herwitz: "Ja, høyere kan vi ikke hipse deg!"

Nå forholder det seg imidlertid slik at den rotarianske kvern ikke maler så raskt som vi har villet. Derfor står jeg her uten nål og uten det diplommet som følger med. Jeg håper derfor at du vil se i nåde til oss fordi du ennå må vente til kvernen har malt ferdig. For at du likevel ikke skal gå tomhendt hjem, vil jeg overrekke deg en blomsterbukett, som muligens også vil glede din Inger-Lise! Gratulerer med dine 90 år og for at du er nettopp den du er!

Rotary Fellowship

– et annerledes Rotary.

v/Tor J. Samuelsen

Rotary Fellowship er et tilbud til alle rotarianere som ønsker å treffe andre rotarianere med samme fritidsmessige eller yrkesmessige interesser. Det finnes et stort tilbud som en kan finne frem til på nettsiden:

http://www.rotary.org/RIdocuments/en_pdf/fellowships_directory_en.pdf.

Medlemskap i en slik yrkes- eller fritidssammenslutning kan gi en ekstra og svært positive dimensjon til et medlemskap i Rotary.

I tillegg til mine interesser for friluftsliv og orienteringsløp, har jeg også kjørt motorsykel siden jeg var ung. Da jeg i 2002 fant ut at International Fellowship of Motorcycling Rotarians (IFMR) var veletablert i Norden, var det derfor naturlig for meg å melde meg inn der. Samme år deltok min kone, Marit, og jeg på vårt første møte som ble holdt i Kgs. Lyngby utenfor København. Turen ned kombinerte vi med en rundtur på Jylland. Vi ble, som den gang de eneste norske deltagere, tatt vel imot av rotarianere fra våre naboland. Dette var et av IFMRs faste vårmøter som alltid er lagt til langhelgen rundt Kristi Himmelfartsdag. Høstmøtet, som er IFMRs årsmøte, finner sted i august. I de følgende årene reiste vi regelmessig på disse møtene, som ble holdt på forskjellige steder i hele Norden. Et IFMR møte har et rikholdig program, med både museumsbesøk og foredrag. Tradisjonen tro blir vi ofte ønsket velkommen av stedets ordfører, før vi drar avgårde til severdighetene i omegnen. Det er et imponerende skue å se en rekke av opptil 90 motorsykler bukte seg i landskapet. I dag har rundt 260 rotarianere sluttet seg til vårt fellowship, hvorav 35 av dem er norske.

Det arrangeres ofte MC-turer utenom de faste møtene. Jeg selv ble bedt om å legge opp en slik tur samme år som jeg ble medlem. Sammen med Jan Arne Aas fra Kongsvinger RK arrangerte vi "Fire dager – tre årstider" tidlig i juni på Vestlandet. Turen startet i Bergen med første overnatting på Selje Hotel. Tidlig neste morgen besøkte vi Vestkapp i stille vær med strålende sol som fulgte oss alle dagene. Turen gikk så til Volda, hvor stedets rotaryklubb inviterte oss på lunch. Så kjørte vi gjennom Sunnmørsalpene, tok fergen over fjorden og endte opp på Hotel Union i Geiranger. Neste

dag dro rekken med 19 motorsykler over fjellet til Stryn, videre til Fjærland med lunch og besøk på Bremuseet. Dagen ble avsluttet på Fretheim Hotel i Flåm. Returen til Bergen gikk opp Stalheimkleivene. Da hadde vi vekslet mellom varme sommerdager i lavlandet, hvit vinter på fjellovergangene og vår i liene. Norsk natur og klima på sitt vakreste, i tillegg til krevende kjøring på smale vestlandsveier. Vestlandsturen var relativt utfordrende logistikkmessig med blant annet seks ferger, så det var nyttig at Marit og jeg hadde kjørt opp strekningene på forhånd og foretatt nøye tidsberegninger.

De fineste opplevelsene i IFMR fikk imidlertid Marit og jeg da vi i juni/juli 2007 deltok på en islandstur. Etter en rufset overfart med fergen til Seydisfjörður, var 36 deltager på 26 motorsykler klare til å legge ut på en 2700 km reise rundt hele Island i løpet av 14 dager. Våre islandske venner hadde lagt opp til en fantastisk tur hvor vi i tillegg hadde blå himmel og sol stort sett hele tiden. Vi fikk oppleve alle naturtyper fra jökuler til varme kilder og spektakulære fosser. Det var lagt inn riding på islandshester og rafting i heftige elvestryk. Historie og kultur sto også på programmet med blant annet besøk på Snorrastofu museum i Reykholdt, Thingvellir og hjemmet til Haldor Laxnes. Vi besøkte tre rotaryklubber og ble invitert til Distriktskonferansens festmiddag i Reykjavik hvor RIs Verdenspresident Wilfrid J. Wilkinson tok imot oss. Under hans festtale kom han med en hyggelig hilsen til IFMR: "The Fellowship is the core in Rotary where you really share friendship with other rotarians"

Jeg har hatt stor glede av denne siden av mitt medlemskap i Rotary og fått mange gode venner i hele Norden. Det har også vært hyggelig for meg å dele mine eksterne rotaryopplevelser ved å holde foredrag med bilder i egen og andre klubber.

Bildetekster:

Marit og Tor klare for langtur med IFMR.
Foto: Riitta Rautio

Hilsen fra Jan A. Marcusson

I oktober 1999 satte jag mig på flygplanet till Bergen från Arlanda i Stockholm. Jag hade dessförinnan blivit utnämnd till professor i hud -och könssjukdomar vid Universitetet i Bergen och därtill överläkare vid Hudkliniken vid Haukeland Universitetssjukhus. Det var med spänd förväntan jag steg ur planet på Flesland. En bostad hade sjukhuset ordnat åt mig på Haukelandbakken vilket gav mig 5 minuters promenadväg till arbetet. En lyx som jag inte hade i Stockholm där det tog 1 till 1 och en halv timma till arbetete i vardera riktningen. Lägenheten var liten, ca 40 kvadratmeter, fördelat på två rum och kök inklusive en stor terrass som vette ut mot bycentrum och fjorden.

Eftersom jag hade bestämt mig för att pendla mellan Stockholm och Bergen behövde jag inte mer. Men gammal som jag var, (57 år) ville jag ha ett rum där jag var på natten och sov i, samt ett vardagsrum där jag var på dagen. En liten hybel, som liknade en tågkupe, kunde jag inte tänka mig. Jag kom inte ensam. Vår dotter Karin hade några månader tidigare börjat på Norges Handelshögskola. När hon kom till Norge, var hon en blyg och försiktig 18 årig skoljanta som nyss hade gått ut gymnasiet. När hon 5 år senare gick ut som civilekonom var hon en tuff affärskvinna. Att få studera vid NHH var ett lyckokast för henne. Jag tror knappast att hon skulle få samma utbildning i Stockholm. Fagligt skulle det ha varit ungefär detsamma, men miljön runt omkring skolan är och var unik och den har lika stor betydelse som den formella undervisningen.

För henne gick det som förväntat, kärleken förde henne samman med en gutt från Oslo där hon nu bor och är gift. Efter några år som konsult på bla McKinsey har hon ett intressant jobb där hon hjälper verkställande direktören med rationaliseringar, nedbemanningar, logistik förbättringar mm. För mig var det en glädje att på nära håll se hennes utveckling och jag känner mig helt trygg beträffande hennes framtid. Vad som än händer så kommer hon att klara sig. Tack vare Karin har jag och min kone fortfarande frekventa kontakter med Norge. Karin med familj är ofta hos oss i Stockholm och vi åker flera gånger per år till Oslo.

Arbetet på Haukeland Universitets Sjukhus var en intressant erfarenhet för mig. Det mesta kände jag igen hemifrån. Även om det finns skillnader är den basala filosofin för sjukvården den samma i Sverige och Norge. Vi är små länder och vi har ambitionen att ta hand om våra invånare. Sjukvården är till för alla och

ingen är exkluderad till skillnad från vad som gäller i andra länder. Man behöver som läkare inte komma i någon samvetskonflikt genom att man är tvungen att avvisa någon sjuk patient på grund av att han eller hon inte är försäkrad eller inte har råd att betala vården. Detta är för mig ett kristet värdegrundslag och inte ett politiskt. Även om det kanske innebär väntetider för vissa sjukdomsgrupper, så blir ingen förvägrad behandling. Det är samma höga standard på tillbudet på Haukeland Sykehus som jag är van med från Stockholm.

Eftersom jag ville ha självständiga arbetsuppgifter som innebar mera utredning och forskning övergick jag från Hudkliniken till Yrkesmedicinsk avdelning efter några år och arbetade där upp en yrkesdermatologisk verksamhet som jag sedan kunde lämna över till en intresserad kollega. Behovet av denna service var stor. Många människor drabbas ju av kompliserade eksemsjukdomar till följd av exponering för toxiska och allergena stoffer i arbetslivet och min uppgift var att kartlägga orsaken till deras besvär och hjälpa dem vidare till andra yrken som passar bättre. Det var ett ytterst intressant och stimulerande arbete och som pensionär kan jag ibland längta tillbaka till denna del av mitt arbete eftersom det innebar kontakt med människor mitt i livet. Detta gav mig också kännedom om näringslivet på Västlandet.

Tyvärr är det så att all industriell teknisk utveckling som leder fram till nya processer och produkter också har en baksida, nämligen sjukdom som drabbar vissa, men inte alla människor. Detta är något som man måste hantera, en självklarhet i ett utvecklat samhälle. Detta mitt arbete bedrevs i en synnerligen stimulerande miljö på Yrkesmedicinsk avdelning.

Den andra delen av min stilling bestod av undervisning av medicine studenter. Det kändes helt riktigt att under den sista delen av yrkeskarriären föra över sin genom åren insamlade kliniska erfarenhet till medicinarstudenterna. Att som en blaserad

senior läkare dagligen möta unga entusiastiska blivande läkare var synnerligen vitaliserande. Den energi som de unga ger ifrån sig är den verkliga vitamininjektionen i en trött läkarsjäl. Några studenter skrev säroppgave tillsammans med mig och det var både jobbigt och givande. Diskussionerna blev ibland uppiggande och livliga då gamla etablerade åsikter bröts mot nya friska och okonventionella.

Under de 12 år som jag arbetade i Bergen hade jag min fasta bostad på Lidingö utanför Stockholm. Jag åkte hem var fjortonde dag. I början fanns det direktflyg Stockholm-Bergen, en linje som sedan lades ned. Då blev det omstigning på Gardemoen en procedur som förlängde resan avsevärt. Ibland gick hemresan via Kastrup och ibland via Torp. Den sistnämnda varianten tyckte jag bäst om. Bytet av flygplan på Torp gick snabbt, inom 20 minuter var man i luften igen. Kastrup var också ett bra ställe att byta på. Oftast var flygplanen så väl parkerade i förhållande till varandra så att det bara var att gå över gången till Stockholms planet som lyfte snabbt efter påstigningen.

Min hustru Margareta arbetade som redaktör för en apotekstidskrift och under långa perioder bodde hon i Bergen och skötte arbetet därifrån. Internet är suveränt när det gäller att hantera manuskript, man kan sitta var som helst och göra sitt jobb. Detta gjorde att vi kunde etablera ett socialt liv i Bergen och framför allt vara aktiva i den Norsk Svenska föreningen.

Arbetet på sjukhuset med kunniga kollegor och bedömningen av intressanta patienter var stimulerande. Men för att vara ärlig blir umgänget något inskränkt. En doktor är som vilken människa som helst, man vill träffa och samtala med vanliga människor om all dagliga ting som kontrast till de oftast allvarliga diskussioner som man har med de patienterna. Visserligen är kontaktytan för en läkare mot allmänheten stor, men innehållet i dessa konsultationsmöten består ju oftast av problem.

1994 hade jag blivit invald i Huddinge Rotaryklubb och när jag kom till Bergen sökte jag upp den klubb som låg närmast där jag bodde och som sammanträdde på tider som jag kunde komma på. Rotary idén att människor med olika professionell bakgrund skulle träffas och bilda nätverk har alltid tilltalat mig. Så efter några veckor i Bergen och efter det att bostaden hade blivit iordningställd tog jag mod till mig och besökte Bergen Rotary Klubb. Jag minns med tacksamhet den inkluderande hållning som jag mötte och det jag imponerades av var hur väl organiserad klubben var. Efter antagningen blev jag placerad i kamratskommittén och fick på en gång en grupp människor att förhålla mig till.

Sedan under de följande 12 åren deltog jag i arbetet inom olika grupper inom klubben. Jag fick på detta sätt en inblick i olika delar av samhället, träffade många olika människor och fick kännedom hur norrmannen hade det hemma. Jag fann att norrmannens liv inte skiljde sig mycket från svenskens vardagsliv. Möjligen var bostadsarealen större beroende på de låga bostadskatterna. Genom föredragen lärde jag mig massor om Bergens historia och samhällsliv. Med andra ord Rotary hjälpte mig att integreras i Bergen och få mig att känna mig som en del av samhället. Många är minnena av glada stunder i hägnet av Rotary: spisemötena, torskemiddagarna, jubileumsfirande på Solstrand, intercitemötena mm. När vi nu närmar oss jul tänker jag också på alla stämningssydda sammankomster före helgen i någon av stadens vackra kyrkor.

Jag blev fascinerad av färgerna i den norska flaggan, rött, vitt och blått. Detta medförde att jag ansträngde mig för att hitta en slips med just dessa färger och jag ville ha exakt nyans. Var jag än var på resa letade jag, i Stockholm, i London, i Paris och andra ställen. Men det var i en liten butik på Gardemoen jag fann en sådan slips. Därefter gällde det att finna rätt tillfälle att sätta på sig slipsen. Detta tillfälle blev ett intercitemöte på ett hotell i närheten av Flesland. Vid middagen till kaffet efter föredraget kom en kommentar från en dame mitt emot mig. Hon sa att hon fick en association till "sildesalaten" när hon såg slipsen på mig. Jag hade slipsen en dag på jobbet också och fick då följande anmärkning "går du omkring sådär i Stockholm också? Uppenbarligen väckte slipsen tankar som jag inte förstod. Då förtiden visste jag inte vad "sildesalaten" var för något, men nu vet jag. Det är inte lätt när man inte kan koderna. Slipsen har jag fortfarande kvar, jag tycker fortfarande om den och den gör succé i Amerika och England, men när jag reser till Norge väljer jag en andra slipsar. Det gäller att se till att katten inte får tillfälle att visa klorna.

Årene i Norge har betytt mycket för mig. Jag har lärt mig att se på Sverige med norska ögon och genom att bo och arbeta i Norge har jag närat mig den norska folksjälen på ett sätt som man inte gör som turist. Genom vår dotter, hennes man och barnbarn, kommer jag och min kone att fortsätta ha kontakt med Norge. Med tacksamhet och glädje tänker jag då och då på de tolv åren i Norge och vilken tur jag har haft som fått möjligheten.

Lidingö/Sverige november 2012

Jan A Marcusson
Professor, överlege

Våre
fadderklubber

Hilsen fra Aalesund RK

Aalesund Rotaryklubb vil med dette få hilse Bergen Rotary Klubb og gratulere med de 90 år! Initiativet til opprettelsen av Aalesund RK ble tatt fra Bergen Rotary Klubb. Rotarianer F.B. Holmboe fikk i januar samme år i stand et møte med 7 interesserte menn i Ålesund og orienterte om bevegelsens formål. I juni 1929 sto 15 medlemmer på en liste over medlemmer i den nye klubben. 31. august 1929 ble charteret for Aalesund Rotaryklubb undertegnet. Da klubben ble startet, var den den første rotaryklubb på nord-vestlandet. Siden har klubben vært viktig for Rotary-bevegelsen i denne del av landet. I tiden 1948 til 1966 var klubben fødselshjelper for 6 nye klubber - fra Molde i nord til Volda i sør.

Pr. 2014 har Aalesund Rotaryklubb 54 medlemmer hvorav 13 er kvinner. I 1968 var oppslutningen om klubbens kveldsmøter dalende, og da ble det besluttet å ha møter midt på dagen i stedet. Dette førte til et oppsving i møtedeltakelsen. Klubben har siden den tid hatt lunsjmøter, og etter hvert ble torsdag 1145 – 1300 det faste møtetidspunktet. I 2014 er dette igjen en sak på dagsorden. Arbeidshverdagen for ledere og andre ansatte har endret seg mye i løpet av en generasjon. Arbeidsledere i Ålesundsområdet er mye på reise i inn- og utland og en hjemlig arbeidsdag er ofte belagt med møter. Fler og fler finner det vanskelig å avse 1 time hver uke i arbeidstiden til Rotary-møter. Kanskje blir det derfor en endring av møtetidspunkt i løpet av dette året. Aalesund Rotaryklubb har noen typiske kjennetegn og prosjekter. Klubben har lenge vært engasjert i Ungt entreprenørskap. Ålesund har hatt et voksende skole – og høgskolemiljø, og noen av klubbens medlemmer har vært brukt til mentorer for studenter og studentbedrifter. Klubben har også opprettet en årlig pris som deles ut til den studentbedriften som har noen av Rotarys verdier som kjennetegn, ikke minst et samfunnsmessig mål ut over det rent profittmessige.

Klubben har også tatt ansvar for å arrangere et årlig RYLA – en kursweekend for unge ledere. Vanligvis deltar rundt 20 ungdommer fra hele nord-vestlandet, klubber og næringsliv i distriktet sponser ungdommenes deltakelse. På ungdomssiden kan vi også glede oss over at Ålesund har en aktiv og entusiastisk Rotaract klubb. Med andre ord satser klubben vår på ungdommen – og det er vi stolte av.

Ålesunddistriktet er preget av næringsvirksomhet innenfor den marine -og maritime sektor. Dette preger klubbens møter i noen grad, fiskeri – og skippingbyen har også virksomheter innenfor et bredt felt innenfor kultur- og næringsvirksomhet. Kommer man på våre møter, vil man derfor ofte få med seg gode foredrag og engasjerte samtaler. Mulighetene for bedriftsbesøk er derfor også gode.

Siden klubben har møter i lunsjtiden, har vi noen årlige KamSam- møter på kveldstid, ofte med ledsager. Og vi har lang tradisjon for at presidentskiftet skjer på en “skytterfest” i juni. En skytekonkurranse med egen flott vandrepokal og med godt sosialt samvær og god mat og drikke.

En Rotaryklubb må ta vare på tradisjoner, men må også gjøre endringer for å kunne være aktuell i fremtiden. Slik er det i all Rotaryvirksomhet og for begge våre klubber. Vi i Aalesund Rotary takker Bergen Rotary for initiativet til opprettelsen av vår klubb for 85 år siden! Og vi ønsker dere lykke til med klubbens oppgaver i fremtiden!

Hilsen Aalesund Rotaryklubb
v/ Svend Klemmetsby, president

Hilsen fra Arna RK

Med Bergen Rotary Klubb som fadder ble Arna Rotary Klubb født 21. september 1961. Fødestedet var Sentrum Pensjonat i Ytre Arna, men møtene den første tiden ble holdt i noen fine salonger i “Ungkarsboligen”, eid av Arne Fabrikker. På stiftelsesdagen hadde initiativtakerne allerede oppfylt Rotarys krav om minst 20 innmeldte. Det første medlemstallet i klubben var 22. Det ble søkt om opptak i Rotary Norge, og godkjenningen kom 23. oktober 1961, og denne datoen regnes derfor som klubbens stiftelsesdag. Arna var den gangen del av Haus kommune, men det ble likevel vedtatt at opptaksområde for klubben skulle være “Haus, eksklusiv Osterøy”. Dette var forutseende nok, siden Arna ble egen kommune i 1964. Mange gode og interessante foredrag, ofte holdt av “sterke” navn, var det som mest preget 60-tallet for klubben. Emnevalget spente vidt, fra datateknologi og atomfysikk til den nye landbruksavtalen og et moderne og livskraftig jordbruk. Særlig ble medlemmene opptatt av mangel på ressurser og besøk ved helseheimens pleieavdeling. Dette førte til et

stort engasjement, der medlemmene bl.a. laget en turnusplan for å besøke de gamle. Kanskje vi kan si at dette var klubbens første prosjekt?

1. januar 1972 ble Arna innlemmet i Bergen kommune. Siden klubben holdt Rotaryprinsippet om representasjon fra alle deler av samfunnet høyt, kom medlemmene til å spille en viktig rolle i oppbyggingen av den nye Arna-identiteten. Siden de fleste klubbmedlemmene fremdeles bodde i Ytre Arna, ble medlemsmøtene holdt der, nå i kulturhuset "Sentrum". Men Ulrikstunnellen, utbygging av E16, ny ungdomsskole og en gigantisk tomteutbygging i Indre Arna gjorde dette området mer og mer til sentrum for bydelen, og Arna Rotary Klubbs tyngdepunkt begynte også å helle mer og mer mot Indre Arna. På 70-tallet hadde klubben sin første guvernør: Bjørn Øye.

1980-tallet sto i kvinnes tegn i Arna Rotary Klubb, i den forstand at klubben gjennom hele tiåret diskuterte ivrig hvorvidt det var riktig å innlemme kvinner som medlemmer. På denne tiden fant kvinner stadig oftere sin plass i ledelsen, både i privat og offentlig sektor, og man kom frem til at dersom klubben skulle opprettholde Rotarys prinsipp om god representasjon fra alle yrker og fag, måtte kvinnene med. Man ønsket også å holde på det gode medlemstallet, som nå var økt til det dobbelte fra stiftelsesåret, og det var etter hvert fare for en viss forgubbing i klubben. Disse argumentene gjorde utslaget, og i 2013 er det åtte kvinnelige medlemmer i klubben. Rotaryåret 2013/2014 får vi dessuten vår tredje kvinnelige president.

I 1996 ble det endelig bestemt at Arna Rotary Klubb sine møter skulle flyttes fra Sentrum i Ytre Arna til det nye kjøpesenteret i Indre Arna, Øyrane Torg. Senere har vi flyttet litt rundt i Indre Arna, fra Øyrane Torg til Arna Yrkesskule, og etter noen år der videre til Arna Bruk. Der ble vi oppsagt da lokalene skulle bygges om til andre formål, og etter en liten periode i klubblokalene til Arna Turn i Ytre Arna, er vi nå på plass i nye Arna Idrettspark i Indre Arna. Gjennom alle år har lokale og globale prosjekter stått høyt i Arna Rotary Klubb. Fra det første tiltaket for besøk på helseheimen, har klubben hatt en rekke prosjekt for eldre. Tidlig på 70-tallet begynte man å arrangere sommerleirer for eldre på Garnes ungdomsskule, med senger fra sanitetslageret og stell, vaktordning og underholdning av Rotarymedlemmer og hjelpere de fikk med seg. I mange år har klubben også stått for stell og vedlikehold av Sansehagen ved Arna Helseheim, og hvert år arrangerer vi en julefest for eldre i Arna, med snitter og varm sjokolade, underholdning og trekning av gevinster. De siste årene har ca. 100 eldre deltatt på festen, og medlemmene kjører og bringer til og fra.

Av prosjekter ellers kan nevnes organiseringen av TV-aksjonen i Arna. I mange år har Arna Rotary Klubb vært ansvarlig for hele aksjonen i Arna, organisert ut fra 5 skoler. De siste årene har klubben også arrangert en stor Utdanningsmesse i Bjørnarhallen, og inntektene fra annonsering i messeavisen har gjort klubben i stand til å støtte ulike andre prosjekter, i lokalmiljøet så vel som internasjonalt, bl.a.

"Veterantoget Gamle Vossebanen", stiftelsen for bevaring av Fangeleiren på Espeland, SLT Arna og Ytre Arna Historielag, for å nevne noen.

Siden 2008 har Arna Rotary Klubb, sammen med tre andre organisasjoner i bydelen, arrangert en konsert med kjente kunstnere under Kulturdagene i Arna. Vi har tidligere hatt besøk av bl.a. Herborg Kråkevik, Silje Nergård og Bergen Operakor med internasjonale solister, og i 2013 står Nordic Tenors for tur. Under konsertene deler vi hvert år ut et stipend på 10 000 kroner til et ungt talent fra Arna.

Av internasjonale prosjekter vil jeg fremheve to. I 2000 hjalp klubben til med å flytte Arna Helseheim inn i nye lokaler. De mottok samtidig senger og annet utstyr fra den gamle helseheimen i gave, og dette utstyret fikk de etter hver gitt bort og fraktet til et barnehjem i Kaliningrad. Pr. i dag driver klubben et prosjekt i Bangladesh. Vi gir 25 000 kroner pr. år til et sykehus der, slik at også de som er for fattige til å betale egenandelen for behandling, kan komme til lege.

Arna Rotary Klubb har gjennom årene hatt to utvekslingsstudenter på årsbasis, og vi har sendt to ut. Vi har vært vertskap for flere Roundtrips og Gruppeutvekslinger, og vi har sendt mange unge på Ryla-kurs.

Arna Rotary Klubb har i dag 44 medlemmer, og klubben er aktiv på mange områder, både når det gjelder møteprogrammer og prosjekter. I Rotaryåret 1999/2000 fikk klubben sin andre guvernør i Leif Harald Kvaale. Leif Harald har også hatt en rekke andre verv i organisasjonen, bl.a. i NORFO gjennom mange år. Med bakgrunn i Distriktskonferansen han ledet i Hardanger i sitt guvernørår, var han også den første guvernør i Nord-Europa som ble tildelt The Rotary District Conference Award.

I 2013, etter 52 år, er ellers kun ett chartermedlem, Nils Tunestveit, igjen i klubben.

For Arna Rotary Klubb
Ingeborg Eliassen

Hilsen fra Bergenhus RK

Frem til 1954 var Bergen Rotary Klubb enerådende i Bergen. Utover 1950-tallet ble interessen for Rotarys virksomhet sterkere enn denne klubben alene kunne og ville håndtere, og behovet for nye klubber ble påtrengende. I 1954 ble Bergen Syd RK chartret og 19. oktober 1959 fikk Bergenhus Rotary Klubb, som den tredje i byen, sitt charter fra Rotary International. En komite med Johan Mack som leder og Ragnar Visted og Erling Brinchman som medlemmer, gjorde grunnarbeidet. Rotary Internationals prosedyre-makeri skapte en del forsinkelser i saksgangen, inntil guvernøren, Bergen RKs egen J. W. Eide, skar gjennom og sa at "vi får bruke vettet vi som har det, innvendingene fra Geneve hører vi overhodet ikke på!" - og med disse ord fikk han prosessen vellykket i mål. Det hører med til historien at klubbene den gang delte kloden rettferdig mellom seg, og Bergenhus ble tildelt området "fra Vågsbunnen og ut Byfjorden nordover, og fra Vågsbunnen opp Vetrilidsalmenning til toppen av Rundemanen og derfra i rett linje til Steinestø."

Ved en storslagen åpningsfest 9. desember på Grand ble charteret feiret av 23 medlemmer, med Johan A. Aarnæs som klubbens første president.

Klubben, som fyller 55 år i 2014, har hatt tilhold på til sammen 8 steder i Bergen sentrum, fra begynnelsen på Hotel Orion til eksotiske Rosenkrantzårnet - som det var historisk sus over, men for kjølig i lengden, og dessuten klarte et av medlemmene en gang å tulle seg vekk mellom murene og dukket plutselig opp i festsalen som et gespenst fra Haakon Haakonsons tid på 12-hundretallet. I Haldor (Bruvik)-huset i Olav Kyrres gt. 57 hadde så klubben tilhold i intime lokaler der det indre liv fikk videreutvikle et kameratskap og samhold som var sterkt allerede fra klubbens spede barndom, og som fortsatt er klubbens adelsmerke, om vi skal ta til oss kommentarer utenfra. Deretter var Klubben i Handelsforeningen vårt tilholdssted i mange trivelige år inntil husleieøkning og kjølig modernisering tok overhånd og vi måtte videre. Etter et lite mellomspill på et av byens hoteller flyttet vi i 2010 til Bergens Maskinistforenings velegnede lokaler på Engen 20, der også moderklubben holder til. Bergenhus Rotary klubb er "enebarnsfadder" til Åsane RK (1980) som ynglet videre som fadder for Nordhordland (1986) som igjen sto fadder for Austrheim RK i

2011, distriktets ferskeste klubb.

Bergenhus utviklet tidlig virksomheter som forlenget er blitt tradisjonelle og slike har vekslet med tiltak som til tider har gitt høy aktivitet. Skogplanting på Fløien var et fast vårlig innslag inntil vi for få år siden endret opplegget til skogpleie, stadig i godt samarbeid med Bergen Skog og Træplantningsselskab, og alltid med etterfølgende avnyttelse av medbragt spise i høy stemning. Klubbens faste vår- og jule-arrangementer med bespisning i Frelsesarmeens stasjon i Bakkegaten er også et fast innslag med tradisjon og stort engasjement fra klubbmedlemmene. Utover 1990-tallet sto klubben for en rekke intracity seminarer om etikk med stor deltakelse. Tiden har løpt fra slike arrangementer, og siste 10-år har seminarvirksomheten vært begrenset til et stort arrangement om Vann og Polio i forbindelse med Rotarys 100-års jubileum i 2005, og et bredt anlagt seminar om økonomisk-politisk styring i vårt eget jubileumsår 2009.

For øvrig har klubben gjennom årene vært involvert i en rekke større og mindre prosjekter, internasjonalt og lokalt. De senere år har vi engasjert oss i utdanningsstipend til Lithauen i tillegg til at PolioPlus har fått mye oppmerksomhet forbundet med en del lokale arrangementer med pengeinnsamling som bakteppe, herunder en elle vill bursdagskonsert for Edvard Grieg iscenesatt av duoen Fliflet/Hamre på Troidhaugen, som ga kr 60 000 til PolioPlus.

Klubben er blant de større i distriktet, med et medlemstall stabilt i underkant av 70 de siste 10-15 årene, med jevn og god tilgang på nye medlemmer. Kvinner kom først inn i klubben i 2010 og teller nå 5, inklusiv den siste – bare 30 år - som ved opptak i april 2013 samtidig fikk sin velfortjente Paul Harris medalje for en usedvanlig bred innsats for Rotaract, Shelterbox og internasjonal Rotaryinnsats. Både fornyelse og foryngelse har de siste årene vært vektlagt sammen med en god yrkesspredning i klubbens rekrutteringspolitikk.

Det som særlig kjennetegner Bergenhus Rotary Klubb er kvaliteten på klubbens indre liv. Målsettingen om komitemøter utenom klubbkvelder og –lokaler har sammen med mange sosiale arrangementer – både større turer – der både Island, Svalbard, Skagen, Praha og Vilnius har vært reisemål – og mindre turer – der hele omegnen etter hvert har blitt besøkt – alltid med raus bespisning og høy stemning – gitt et sterkt og personlig samhold og kameratskap med høy trivsel, som er de første stikkordene folk fremhever når klubbens egenart ønskes kommentert.

Jan Spjeldnæs
president 2010/2011

Hilsen fra Torgalmenning RK

Frem til april 1991 var det ingen av Bergensklubbene som hadde tatt opp kvinnelige medlemmer. Dette satte initiativtagerne til Torgalmenning Rotaryklubb seg fore å gjøre noe med. Torgalmenning Rotaryklubb ble tuftet på prinsippet om at medlemsmassen fra starten av, og ved all senere rekruttering, skulle være likelig kjønnsfordelt. Dette er nedfelt i klubbens vedtekter. Samtidig ble det nedfelt som prinsipp at klubbens President skal alternere mellom mann og kvinne.

Bergen Rotary Klubb spilte en sentral rolle for vår klubb gjennom å påta seg oppgaven som fadderklubb. Med tanke på at vi 'invaderte' deres territorium med hovedrekruttering i Bergen sentrum, hadde nok vår særegne profil betydning for at det lot seg gjøre å få den nødvendige støtten og velviljen. Fra vår side spilte dessuten Tore Rogne, mangeårig Rotarianer med tilholdssted i Os Rotaryklubb, den avgjørende rollen som initiativtager og pådriver. Tore ble vår første President, og fulgte senere opp med en periode som Distriktsguvernør.

Da Torgalmenning RK ble chartret i 1991 skilte vi oss i tillegg ut fra de øvrige klubbene ved at vi ble en lunsjklubb. Medbragt matpakke ble en del av det ukentlige møtet på spiserommet til bokhandler Melvær i Galleriet, med inngang fra Torgalmenningen. Matpakken bidro også til å styre møtegjennomføringen, idet spising med tilhørende matpapirknitring ble forsøkt prioritert før foredragsholdere ble sluppet til. Møtestedet og -tidspunktet var tydeligvis ganske sentralt i begynnelsen: Vi hadde regelmessig besøk av Rotarianere, ikke minst en jevn og ytterst trivelig strøm av utenlandske gjester. Vi mottok og delte ut vimpler i søkk og kav. De første årene var klubben gjenstand for stor lokal oppmerksomhet. Mange besøkte oss for å ta oss nærmere i øyensyn, og når representanter fra vår klubb var ute på besøk, resulterte det også i mange spørsmål. Kvinner i Rotary var et nytt fenomen, og fortsatt gjenstand for mange klubbdiskusjoner.

Med 23 år bak seg, er Torgalmenning RK blitt en veletablert del av den lokale Rotaryfamilien. Vår særegne medlemsprofil er opprettholdt og lever i beste velgående, men noen strukturelle endringer er også kommet til oss; Mens vi tidligere hadde en betydelig lavere gjennomsnittsalder enn de andre Bergensklubbene, er det forholdet i ferd med å bli litt utvisket. Vi har også forlatt vår lunsjprofil til fordel for et møtetidspunkt som treffer medlemmer som går direkte fra jobb. Torgalmenning RKs faste og viktigste bidrag for D2250 har vært arrangørrollen for Rotary Youth Leadership Award (RYLA). RYLA er et 3 dagers seminar med fokus på egenutvikling for unge mennesker som ønsker å bli ledere. Målet for seminaret er å få innsikt i egen person og forholde seg til, samarbeide med og lede andre. Klubben har hatt ansvaret for RYLA siden 1997. RYLA gjennomføres med både interne og eksterne foredragsholdere, men er først og fremst et løft fra dedikerte ildsjeler i klubben, i særdeleshet Haktor Øvrevik. Klubbens interne organisering inneholder en egen RYLA-komité. Vi hilser jubilaranten på 90-årsdagen. Som Torgalmenning Rotaryklubbs fadder kan dere glede dere over en vital avlegger som etter beste evne forsøker å leve ut Rotarys ånd og idealer. Et godt miljø står sentralt i klubbhverdagen, og utgjør grunnstenen som vil bidra til å holde god styringsfart inn i fremtiden; hvilket også er vårt fremste ønske for nestoren blant Bergensklubbene.

Torgalmenning Rotaryklubb
Berit M. Andersen
president 2013-14

Hilsen fra Askøy RK

Initiativet til å stifte klubb på Askøy ble tatt av Bergen Rotary Klubb i 1979. President i klubben var Kåre Namtvedt. Finn Gulbrandsen og Jakob Skarstein var kontaktpersoner ved etableringen. Jakob Skarstein har fra starten hatt en nær tilknytning til vår klubb, og har gledet oss med mange besøk, også sammen med sin kone. Antallet medlemmer ved starten var 26.

De første årene arbeidet vi med å øke medlemstallet i klubben, og å profilere oss i lokal-samfunnet på Askøy. De største prosjektene har vært: Kommunehåndbok "Hvem-Hva-Hvor på Askøy" og "Yrkes- og utdanningsmesse på Askøy". Yrkesmessen arrangeres i nært samarbeid med ungdomsskolene og Askøy videregående skole for alle avgangselevne (10. klasse) med foresatte. Et eget messeblad lages og distribueres til alle husstander på Askøy og blir brukt i undervisningen på ungdomsskolene. Yrkesmessen arrangeres i år for 16. gang. Disse prosjektene gir klubben en økonomisk handlekraft, som setter klubben i stand til selv å arrangere og støtte mange gode lokale- og internasjonale prosjekter. Klubben tok i 1996 initiativ til etablering av en klubb til på Askøy, og i 1997 ble Askøy Fenring Rotary Klubb stiftet med vår klubb som fadderklubb. I rotaryåret 2008-2009 ble et av våre medlemmer valgt til distriktsguvernør og klubben fikk ansvaret for PETS og Distriktskonferansen 2008. Et interessant R-år, en meget vellykket konferanse og et stort løft for klubben. Klubben har også medlemmer som har engasjert seg i aktiviteter som spenner videre enn egen klubb. "Rotaryskolen i D2250" og "Rotary i Vest" er gode eksempler. Askøy Rotary Klubb lever i beste velgående og vi mener Bergen Rotary Klubb har grunn til å være fornøyd med sitt fadderbarn. Vi gratulerer Bergen Rotary Klubb med 90 års jubileet.

For Askøy RK
Eli Lexander
President

Hilsen fra Bergen-Syd RK

Bergen Rotary Klubb tok i mars 1954 initiativ til å stifte en ny klubb i Bergen. Den nye klubben skulle ha sitt nedslagsfelt mot syd. Det var stor enighet om behovet for knoppskyting, men navnevalget ser ut til å ha vakt noe strid - som seg hør og bør i Bergen. 24.12.54 fikk Bergen-Syd Rotary Klubb sitt charterbrev, og aktiviteten kom raskt godt i gang. Vi er selv fadderklubb for Bergen-Vest og Os, så arbeidet fra 1954 har båret frukter også videre i distriktet. 2014 er dermed jubileumsår også for vår klubb, og vi feirer de 60 i november. Klubbmøtene holdes mandager kl 19.00-20.00 i hyggelige lokaler i 2. etasje på Langegården (Fjøsanger hovedgård). Vi legger stor vekt på et godt møteprogram, og egne medlemmer bidrar stadig som foredragsholdere. Dette er gjerne de aller best besøkte møtene. Som i alle klubber spenner temaene over et stort område.

Medlemstallet har de siste årene ligget rundt 45. Snittalderen er nok omtrent på nivå med Rotary i øvrige industrialiserte land, og rekruttering er selvsagt jevnlig tema på klubbmøter og styremøter. Fordelingen på bransjer og klassifikasjoner er god, og vi nyter godt av eldre medlemmers lange, solide bransje- og ledererfaring og gode nettverk. Vi engasjerer oss både lokalt og internasjonalt. Klubben forvalter et fond som har sin opprinnelse i salg av Koføedskolens eiendom. Dette var en skole for vanskeligstilt ungdom som ble nedlagt i 1987. Utdelingene fra fondet skal ifølge statuttene støtte det samme formålet. I 2014 gikk en tildeling på kr 30.000 til "Kom nærmere", som gir ungdom under ettervern mulighet til å delta i meningsfulle kulturaktiviteter. Blant andre lokale aktiviteter kan nevnes at medlemmer i klubben gjennom flere år har vært mentorer for ungdomsbedrifter ved Bergen Handelsgymnasium og Fana Videregående Skole. Av internasjonale prosjekter de siste årene må nevnes Øst-Timor-prosjektet, der også 5 andre lokale klubber – inklusiv Bergen RK - var bidragsytere. Støtten gikk til den private helseklinikken PAS, og var et såkalt Matching Grant-prosjekt der Rotary Foundation matcher bidrag fra klubbene. Før engasjementet var avsluttet ga vi også støtte til innkjøp av en bil som klinikken fortsatt bruker for å nå ut til pasienter. Bergen-Syd har også ved flere anledninger finansiert ungdomsutveksling. Bergen-Syd Rotary Klubb gratulerer Bergen Rotary Klubb hjertelig med 90-årsjubileet!

For Bergen-Syd RK
Vibecke Mehn-Andersen
President 2013-14

Hilsen fra Björgvin Inner Wheel klubb

Kjære Bergen Rotary Klubb!

Gratulere med 90-års stiftelsesdagen fra alle oss i Björgvin Inner Wheel. Inner Wheel har sitt utspring i Rotary. Rotarianernes hustruer ønsket å støtte sine menn i deres sosiale og veldedige arbeid, og ble også påvirket av deres idealer.

Det begynte i England. I 1924 ble den første Inner Wheel klubb dannet. Og det kom etter hvert flere. De skulle være det lille, men viktige støttehulet for sine menn. Derav navnet Inner Wheel. Rotary vokste og ble global, og Inner Wheel vokste med dem. Inner Wheel ble etter hvert en uavhengig organisasjon med sine egne lover og regler.

I dag er Inner Wheel representert i 103 land og blitt en verdensomspennende og upolitisk organisasjon som driver meget aktivt. Rent organisatorisk ligner vi på Rotary. Hvert land har sitt øverste Råd. Landet er delt opp i distrikter med tilhørende klubber. Hovedkontoret i England er den øverste myndighet for alle. Her sitter det Internasjonale Inner Wheels styre, The Board, med verdenspresidenten øverst. Hvert 3. år avholdes Convention der representanter/delegater fra alle medlemsland stemmer over og avgjør viktige IW-saker, lovendringer, kontingenter osv. IW's internasjonale lover gjelder over hele verden for alle medlemmer.

Convention "flytter" på seg. I fjor var den i Istanbul, neste gang i København. Selv var jeg tidligere på New Zealand.

Inner Wheel klubber har en formålsparagraf:

Å fremme sant vennskap.
Oppmuntre til hjelpsomhet og tjeneste.
Utvikle internasjonal forståelse.

Vi føler at dette forplikter oss alle.

Den første Inner Wheel klubb utenfor England ble startet i Bergen 15. mars 1935. Senere ble Björgvin Inner Wheel chartret samme sted 19. februar 1976. I dag har vi 72 klubber og 1700 medlemmer fordelt på 5 distrikter.

I begynnelsen var det bare hustruer og ugifte voksne døtre av tidligere og nåværende

rotarianere som kunne bli medlemmer av IW.

Men tiden har forandret seg. For å unngå at klubber blir nedlagt grunnet manglende oppslutning, har man endret kravene. Nå kan kvinner også uten Rotarytilhørighet bli medlemmer av IW. IW-klubbene har fast møtedag, en gang pr måned. Det er gode foredrag, og alltid IW-saker som diskuteres. Til slutt hyggelig sosialt samvær.

Alle klubber har sine prosjekter som de støtter. Vi har også et felles prosjekt sammen med Rotary eks. Handicamp Norway. Vi har støttet internasjonale prosjekter, eks. bygget et barnehjem i Murmansk. Et av Inner Wheel's nasjonale prosjekt, har vært opptrening av narkotikahunder. I fjor fikk politiet en sjekk på kr. 150.000,- til hund nr. 13!

IW har også prosjektet "Fistula" i Etiopia. Vi hjelper kvinner med fødselsskader, oppsøker dem i bushen og henter dem til en klinikk. Vi har også støttet over lengre tid utdanning av jordmødre. Så langt er 4 ferdig utdannet og jobber videre innenfor "Fistula"-prosjektet.

Lokale prosjekter blir heller ikke glemt. Bymisjonen, ettervern for narkomane og grupper som trenger hjelp, får det.

Nå er vi kommet til jubileumsåret for både Bergen Rotary Klubb og Internasjonale Inner Wheel. Begge fyller 90 år.

Verden forandrer seg og samfunnet med den.

Det er viktig at vi også sier ja til fremtiden uten å miste våre idealer fra fortiden.

Greta Braathen
President i Björgvin Inner Wheel klubb.

Tabula Gratulatoria

Arve Moldskred
 Audun Øiestad
 Bjørg Børkje
 Carl Erik Ellingsen
 Christian Rieber
 Einar Helner Grundt Spang
 Eva Løkeland Lerøy
 Fredrik Mehn-Andersen
 Geir Gudmundsen
 Håkon Grønstøl
 Halfdan Tschudi Bondevik
 Harald G. Thomsen
 Helge S. Dyrnes
 Hillevi Elizabeth Runshaug
 Johan Frederik Mowinckel
 Kjell Gisholt
 Lars Oddvar Arnestad
 Leif Jarle Aase
 Lene Bakke
 Nils Jon Evensen
 Nils Tore Skogland
 Nurket Klem
 Ole Bratt Birkeland
 Ragna Sofie Grung Moe
 Svein Arne Skreden
 Sven-Erik Grieg-Smith
 Tor J. Samuelsen
 Tore Arildsen
 Truls Disen
 Turid Hagelsteen

